

ความผิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521
ในกลุ่มทักษะ ของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สังกัดโรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ชลลดา แสงวณิช

3 S.A. 2524

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพมหานคร 10110 โทร. ๕๖๕, ๖๑๑๕๐๕๙

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2524

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- 87052

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปัญหานี้นี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้

คณะกรรมการควบคุมปัญหานี้

คณะกรรมการสอบ

ประธาน ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรวิทย์ โสมประยูร) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรวิทย์ โสมประยูร)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จริย์ สุวักขี)

ประกาศคุณูปการ

การทำปฏิญาณพันธฉบับนี้ได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา และผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณี ไสยมะบุตร ในการแนะนำและแก้ไข ปรับปรุงจนปฏิญาณพันธสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ดร.สตีบ อัดตะสาระ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและอุดหนุน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา กองแผนงาน กรรมการศึกษาหลักสูตร อาจารย์สมพงษ์ พละสุริย์ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาหลักสูตรประถมศึกษา ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ อาจารย์วิเชียร เกตุสิงห์ นักวิจัยประจำกองวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรินทร์ ประสงค์สม ผู้ช่วยศาสตราจารย์จริย สุวัทธิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ พรศิริสมุทร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ เบาใจ คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากศูนย์พัฒนาหลักสูตรและ สสวท. คณาจารย์จากสำนักงานทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์ใหญ่ คณะครูในกลุ่มตัวอย่าง และเจ้าหน้าที่ทุกท่านของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ทำให้ปฏิญาณพันธ ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอบคุณทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัย ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคนที่ได้กรุณาช่วยเหลือในต่าง ๆ และเป็นกำลังใจแก่ ผู้วิจัยตลอดมา

ชลลดา แสงวัฒน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของ การศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร	9
เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร	10
ลักษณะของหลักสูตรใหม่	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร	15
งานวิจัยของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร	15
งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร	17
+ สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	27
3 วิธีกำหนดในการศึกษาค้นคว้า	28
+ การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	28
+ เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ	29
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	32
วิธีรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์	33
+ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับหลักสูตร ประถมศึกษา	
พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ	41
เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนำ	
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ	
ไปใช้โดยแยกตามวุฒิ ประสพการณ์	55
เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนำ	
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ	
ไปใช้โดยแยกตามระดับมาตรฐานโรงเรียน	63
ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูผู้ใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะ	
จากการสัมภาษณ์	72
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	80
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	80
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	81
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
อภิปรายผลการวิจัย	87
ข้อเสนอแนะ	96
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	99
ปัญหาในการวิจัย	100
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	103
ก. แบบสอบถาม	109
ข. แบบสัมภาษณ์	148

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาศึกษา	28
2 จำนวนครูจำแนกตามวุฒิ	34
3 จำนวนครูจำแนกตามประสบการณ์	35
4 จำนวนครูจำแนกตามวุฒิ และประสบการณ์	35
5 จำนวนครูจำแนกตามระดับมาตรฐานโรงเรียน	36
6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เห็นของครู ที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน ในหมวด จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย	55
7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เห็นของครู ที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน ในหมวด จุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์	56
8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เห็นของครู ที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน ในหมวด เนื้อหาภาษาไทย	57
9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เห็นของครู ที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน ในหมวด เนื้อหาคณิตศาสตร์	58
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เห็นของครู ที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน ในหมวด การเรียนการสอนภาษาไทย	59
11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เห็นของครู ที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน ในหมวด การเรียนการสอนคณิตศาสตร์	60

12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน ในหมวด การประเมินผล	61
13	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน ในหมวด การบริหารบริการหลักสูตร	62
14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวด จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย	63
15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวด จุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์	64
16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวด เนื้อหาภาษาไทย	65
17	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวด เนื้อหาคณิตศาสตร์	66
18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวด การเรียนการสอนภาษาไทย	67
19	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวด การเรียนการสอนคณิตศาสตร์	68

20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวด การประเมินผล	69
21	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวด การบริหารบริการหลักสูตร	70
22	ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของครูที่สอนใน โรงเรียนระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวดการบริหาร บริการหลักสูตร เป็นรายคู่	71

ภูมิหลัง

หลักสูตรมีความสำคัญในฐานะที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างปรัชญาการศึกษา ซึ่งเป็นอุดมคติหรืออุดมการณ์ของรัฐกับสัมฤทธิ์ผลทั้งหมดในตัวผู้เรียน เพราะหลักสูตรคือข้อกำหนดที่จะต้องยึดเป็นหลักในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับอุดมการณ์สูงสุดของชาติที่กำหนดไว้

หลักสูตรมีลักษณะเป็นข้อความโดยย่อที่กำหนดขึ้น เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของชาติ ซึ่งประกอบด้วย จุดหมาย หลักการ และ โครงสร้าง ดังนั้นหลักสูตรจึงเป็นโครงการให้การศึกษาที่ชาติกำหนดขึ้น เพราะการจัดการศึกษาในประเทศใดก็ตาม จะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามที่กำหนด ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการและเป็นแนวทางในการให้การศึกษา (สุมิตร ฤณานุก 2518 : 2) หลักสูตรที่ดีจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความสามารถของเด็ก สามารถนำไปใช้ได้สะดวกและยืดหยุ่นได้ (ก้อ สวัสดิพานิช 2518 : 21 - 23)

ปัจจุบันสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีมาก ประกอบกับปัญหาการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากร ในขณะที่หลักสูตรประถมศึกษาพุทธทศวรรษ 2503 ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานานถึง 14 ปี โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงสาระของหลักสูตรเลย หลักสูตรจึงล้าสมัย ไม่เหมาะสมกับสภาพของสังคมในปัจจุบัน ดังที่คณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษาได้เสนอรายงานถึงข้อบกพร่องของหลักสูตรว่า หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หลักสูตรกำหนดความมุ่งหมายไว้มากเกินไปกำลังที่ครูจะปฏิบัติให้ได้ผล ความมุ่งหมายเป็นสากลเกินไป ไม่เหมาะสมกับวิถีภาวะของเด็ก ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงของบ้านเมือง เนื้อหาสาระขาดความยืดหยุ่น และเป็นความรู้ประเภททั่วไปใช้เป็นส่วนมาก เวลาเรียนทั้งปีน้อยเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ หลักสูตรไม่ได้สื่อความหมาย

ต่อครูที่จะนำหลักสูตรไปใช้จริง ครูจึงหันไปใช้แบบเรียนของเด็กเป็นที่พึ่ง การเรียนการสอนทุกวิชาจึงจัดอยู่ในลักษณะท่องจำข้อความในแบบเรียน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำทุกวิชา เนื้อหาในหลักสูตรไม่จบในตัวเอง แต่มุ่งไปสู่การเรียนต่อชั้นสูง ซึ่งสภาพความเป็นจริงมีผู้เรียนส่วนน้อยที่เรียนต่อชั้นสูง ส่วนใหญ่ต้องออกไปใช้แรงงาน ความรู้ที่ได้จึงสูญเปล่า ไร้ประโยชน์เสียมาก ดังนั้นจึงต้องมีการปฏิรูปการศึกษาและกำหนดหลักสูตรฉบับใหม่ขึ้น

ดังนั้นในต้นปี พ.ศ. 2517 คณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตร (ก.ป.ส.) จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษาขึ้นมา เพื่อดำเนินการร่างหลักสูตรประถมศึกษาขึ้นมาใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน และสำเร็จลงในปี พ.ศ. 2518 เรียกหลักสูตรนี้ว่า หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (สมนึก ลีมหอง และ ชาศรี อาวุธฉนะ 2520 : 35 - 42) นับว่าเป็นการปฏิรูปหลักสูตรขึ้นใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาทั้งระบบ คือเปลี่ยนระบบการศึกษาในระดับประถมศึกษาจากประถมศึกษา 7 ปี เป็นประถมศึกษา 6 ปีทั่วประเทศ หลักสูตรใหม่นี้เน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมากที่สุด มุ่งให้เกิดกิดเป็น ทำเป็น และรู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง เปลี่ยนแปลงทั้งในส่วนที่เป็นจุดหมาย โครงสร้าง เนื้อหา การเรียนการสอน และการประเมินผล การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ดังกล่าว ครูและประชาชนโดยทั่วไปไม่เคยเรียนรู้มาก่อน จึงไม่สามารถจะเข้าใจได้ การอบรมครูกระทำกันในระยะเวลาดสั้นและไม่ทั่วถึง จึงทำให้ผู้ใช้หลักสูตรมีความเข้าใจมากน้อยต่างกัน โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วยมวลประสบการณ์สี่กลุ่ม คือ กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ

สำหรับกลุ่มทักษะประกอบด้วยวิชาคณิตศาสตร์และภาษา ซึ่งเป็นวิชาที่มีความสำคัญซึ่งทุกคนจะต้องเรียนรู้ เนื่องจากทั้งสองวิชานี้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตของคนเราทุกคน

ความรู้ทางคณิตศาสตร์มีส่วนช่วยให้คนเรามีความสามารถในการแก้ปัญหา และช่วยพัฒนาความคิดให้เป็นคนคิดอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้วิชาคณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาการวิทยาการแขนงต่าง ๆ โดยเฉพาะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพราะความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์แขนงนี้ต้องอาศัยหลักการใหม่ ๆ ทางคณิตศาสตร์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

วิชาภาษาไทยก็มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และการดำรงชีวิตของเด็กมาก ทั้งนี้เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมและประเทศชาติได้ นอกจากนั้นมนุษย์ยังใช้ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สีกจากผู้หนึ่งไปยังอีกผู้หนึ่ง ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มนุษย์อาศัยทักษะทั้งสี่ประเภทนี้เสริมสร้างสติปัญญา และความรู้สึกรู้สีกนึกคิดให้กับตนเองและสังคมตลอดมา (วรณี โสมประยูร 2515 : 1)

นอกจากนี้การเรียนวิชาภาษาไทย ยังมีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาอื่นของเด็กดีขึ้นด้วย (ลูประนี นาคทรพร 2506 : 2) เนื่องจากในการเรียนวิชาต่าง ๆ นั้นเด็กจะต้องใช้ภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการทำความเข้าใจ และการพัฒนาทางด้านสังคมของเด็กด้วย เอกสารและงานวิจัยหลายฉบับมีผลสอดคล้องกันว่าผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านความเข้าใจในการฟัง ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (มาลินี นิ่มเสมอ 2510 : 53) ความสามารถในการฟังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ (รัตนศิริพานิช 2507 : 67) การพูดและการฟังมีความสัมพันธ์กับการเรียนวิชาสังคมและวิทยาศาสตร์ (Goslin. 1978 : 3331 - A) และความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับการเรียน

เลขคณิต (Smith. 1972 : 559 - 562) เป็นต้น ดังนั้นวิชาคณิตศาสตร์ และ วิชาภาษาไทยจึงเป็นวิชาพื้นฐานที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และใช้ในการดำรงชีวิต หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 จึงได้กำหนดให้สองวิชานี้อยู่ในกลุ่มวิชาทักษะด้วยกัน

ฉะนั้นกลุ่มวิชาทักษะจึงเป็นกลุ่มวิชาที่สำคัญยิ่งกลุ่มหนึ่งในหลักสูตรใหม่ ผู้วิจัยจึงใคร่ที่จะศึกษาปัญหาและความคิดเห็นของครูในการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เนื่องจากการใช้หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพิ่งจะใช้เป็นปีแรก ครูผู้ใช้หลักสูตรจึงยังไม่เข้าใจอย่างชัดเจน และผู้วิจัยต้องการศึกษาความคิดเห็นของครู โรงเรียนราษฎร์ โดยเฉพาะ เนื่องจากครู โรงเรียนราษฎร์ทั้งหมดมีครูไม่มีวุฒิถึงร้อยละ 50.96 (ศูนย์ศึกษา 2517 : 62) และโรงเรียนราษฎร์เป็นโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการใช้หลักสูตรน้อยมากเมื่อเทียบกับโรงเรียนสังกัดอื่น นอกจากนี้การนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ทำได้น้อยมากเนื่องจากไม่มีผู้รับผิดชอบด้านวิชาการ และในสภาพปัจจุบันรัฐบาลยังไม่สามารถขยายโรงเรียนออกไปครบทุกท้องถิ่นได้ เพราะงบประมาณมีจำกัด ฉะนั้นโรงเรียนราษฎร์ยังคงต้องมียุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาภาคบังคับอยู่ จึงควรจะได้มีการศึกษาว่า ครูโรงเรียนราษฎร์มีความคิดเห็นอย่างไร และประสบปัญหาอะไรบ้างในการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อจะเป็นแนวทางช่วยครู ให้สอนเด็กที่ต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์เหล่านั้นมีคุณภาพทัดเทียมกับเด็กที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งมักจะประกอบด้วยครูที่มีวุฒิต่างครูแทบทั้งสิ้น และเพื่อนำผลการวิจัยมาประกอบเป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ได้แก้ไขปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ โดยแยกตามวุฒิ ประสบการณ์

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ โดยแยกตามระดับมาตรฐานโรงเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ทราบว่าครูมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อจะได้จัดการบริหารและบริการให้โรงเรียนราษฎร์จัดการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรประถมศึกษาได้มองเห็นขอบข่ายของหลักสูตรในด้านต่าง ๆ และสามารถปรับปรุงหลักสูตรได้ตรงจุดยิ่งขึ้น

3. เพื่อจะเป็นแนวทางให้ผู้ทำหน้าที่นี้เทศให้แก่โรงเรียนราษฎร์ทำการนิเทศและอบรมครูได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น

4. เพื่อจะเป็นแนวทางสำหรับผู้ทำการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

5. เพื่อจะเป็นแนวทางสำหรับสถาบันผลิตครูใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีสอน แก่นิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษา เพื่อนิสิตสามารถทำการสอนได้เมื่อสำเร็จออกไปแล้ว

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดโรงเรียน
ราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 556 โรงเรียน จำนวนครู 1,214 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดโรงเรียน
ราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 278 โรงเรียน จำนวนครู 620 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้นได้แก่

- 2.1.1 วุฒิของครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดโรงเรียนราษฎร์
ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2.1.2 ประสบการณ์การสอนของครูในชั้นประถมศึกษาตอนต้น
- 2.1.3 ระดับมาตรฐานโรงเรียน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาเอกชนกำหนดไว้

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทักษะ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกและแนวคิดต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อวัตถุ
สิ่งของ ตลอดจนบุคคลและสถานที่ ซึ่งความคิดเห็นจะเกิดจากพื้นฐานข้อเท็จจริง และ
ประสบการณ์ของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง ความรู้สึกของครู
ที่มีต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มทักษะ ที่เขียนไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เช่น ความชัดเจน ความสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน
เข้าใจง่าย ปฏิบัติได้ ฯลฯ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อหัวข้อเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ของกลุ่มทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เช่น ความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้อง ความมีขั้นตอน ความยากง่าย ฯลฯ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และประสบการณ์ต่าง ๆ ของกลุ่มทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่บรรจุอยู่ในคู่มือการสอน เช่น ความสอดคล้องกับเนื้อหา ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ฯลฯ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผล หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อการพิจารณาตัดสินข้อเท็จจริงที่ได้มาจากรายการวัด ด้วยการสังเกต สัมภาษณ์ การตรวจผลงานภาคปฏิบัติ หรือแบบทดสอบ แล้วนำมาประเมินว่าผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของกลุ่มทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และรวมถึงการใช้สมุดประจำชั้น (ป 02/2) ด้วย เช่น ครูสามารถวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ครูสามารถกรอกแบบ ป 02/2 ได้ถูกต้อง ฯลฯ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารบริการหลักสูตร หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อการวางแผน และการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ที่สามารถส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เช่น การอบรมครู การแนะนำ การเลือกใช้อุปกรณ์แก่ครู การจัดหาเอกสารประกอบการสอน ฯลฯ

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ หมายถึง กลุ่มวิชาทักษะที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ ประกอบด้วย วิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การใช้หลักสูตร หมายถึง การนำเอาวัสดุหลักสูตรไปใช้สอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มทักษะ วัสดุดังกล่าวประกอบด้วยคู่มือครู หนังสือเรียน

หนังสืออ่านประกอบ อุปกรณ์การสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมและการจัดประสบการณ์
การเรียนรู้การสอนทั้งหมด รวมทั้งการประเมินผลและการบริหารบริการหลักสูตร
โรงเรียนราษฎร์ หมายถึง โรงเรียนที่เอกชนเป็นผู้ลงทุนจัดการศึกษา ซึ่ง
เปิดสอนตามหลักสูตรสามัญระดับประถมศึกษา

ครูโรงเรียนราษฎร์ หมายถึง ครูชายและหญิงที่สอนประจำชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ของโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2522

ครูมีวุฒิ หมายถึง ครูที่เคยเรียนในโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู วิทยาลัย
วิชาการศึกษา มหาวิทยาลัย และได้รับประกาศนียบัตร อนุปริญญาบัตร หรือปริญญาบัตร
จากสถานศึกษานั้น ๆ รวมทั้งครูที่สอบวิชาชุดครูได้โดยการเรียนด้วยตนเอง แล้ว
สมัครสอบ และได้รับประกาศนียบัตรด้วย

ครูไม่มีวุฒิ หมายถึง ครูที่ไม่เคยเรียนในโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู
วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัย แต่มีประกาศนียบัตรอื่น ๆ เป็นต้นว่า วิชาภาคเขียน
วิชาชีพอื่น ๆ ซึ่งมีใช้วุฒิทางครูหรือมีความรู้วิชาสามัญอย่างเดียว

ประสบการณ์การสอนของครู หมายถึง ประสบการณ์ของครูที่ได้รับมอบหมาย
ให้สอนชั้นประถมศึกษาตอนต้น เป็นระยะเวลาต่างกัน

ระดับมาตรฐานโรงเรียน หมายถึง ระดับมาตรฐานของโรงเรียนซึ่งทาง
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้วิจัยสำรวจไว้แล้ว ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ
โดยพิจารณาจากด้านต่าง ๆ 7 ด้าน คือ ผลการเรียนรู้ของนักเรียน ครู การเงิน
อาคารสถานที่ อุปกรณ์ การบริหาร และโปรแกรมการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยให้
คะแนนเต็มทั้งหมด 4 โรงเรียนที่ได้ค่าเฉลี่ยทั้ง 7 ด้าน ระหว่าง 2.44 - 4.00
จัดอยู่ในระดับมาตรฐานสูง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.63 - 2.43 จัดอยู่ในระดับมาตรฐาน
ปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0 - 1.62 จัดอยู่ในระดับมาตรฐานพอใช้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อความสะดวกในการศึกษาและทำความเข้าใจงานวิจัยของเสนอ
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารังนี้ เรียงตามลำดับต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร
2. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร

✓ หลักสูตร หมายถึง โครงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษาที่กำหนดไว้ การจัดการศึกษาในประเทศใดก็ตามจะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามที่กำหนด ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการ และเป็นแนวทางในการให้การศึกษา (สมิทร คุณานุกร 2518 : 2) และหลักสูตร เป็นสิ่งที่ควรแก้ไขปรับปรุงอยู่เสมอ เพราะสภาพการณ์ของสังคมและสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา คนเราต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือสามารถปรับสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับตัวเราได้ จึงจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข การศึกษาเป็นสิ่งที่ช่วยให้คนสามารถปรับตัวได้ดี การศึกษาที่ดีคือการศึกษากำหนดโดยตรงกับสภาพของสังคมและสิ่งแวดล้อม (กรมวิชาการ 2520, : 214) สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2522 : 28) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรจะกระทำได้ดีก็ต่อเมื่อต้องมีการประเมินผลหลักสูตรอยู่ตลอดเวลา เพราะหากมีการวิเคราะห์ปัญหาและประเมินผลหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ การแก้ปัญหาโดยการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะกระทำได้ง่าย และเกิดผลสูง

ทาบ (Taba. 1962 : 328) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรควรคำนึงถึง

องค์ประกอบอย่างของหลักสูตร คือ จุดมุ่งหมาย รายละเอียดของเนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ในการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผล ในทำนองเดียวกัน พจน์ สะเพียรชัย (พจน์ สะเพียรชัย 2517 : 106) ได้กล่าวถึงขอบเขตการประเมินผลหลักสูตรว่า จะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบห้าอย่าง คือ

1. ความมุ่งหมาย
2. เนื้อหาวิชา
3. การเรียนการสอน
4. การประเมินผล
5. การบริหารและบริการหลักสูตร

/ สำหรับ แก้วตา คณาวรรณ (แก้วตา คณาวรรณ 2521 : 89 - 94)

ให้ความเห็นว่า การประเมินผลหลักสูตรสามารถประเมินได้จาก

1. ผลผลิตของหลักสูตร
2. ข้อคิดเห็นและปัญหาจากผู้ใช้
3. ข้อคิดเห็นจากสังคม

ทิตินา แอมมณี (ทิตินา แอมมณี 2519 : 229 - 239) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรใด ๆ ก็ตาม จะมีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกัน คือ เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น โดยถือว่าหลักสูตรที่จัดขึ้น สามารถสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่ เพื่อตัดสินว่าการวางเค้าโครง และระบบของหลักสูตร ตลอดจนการบริหารงาน และการสอนตามหลักสูตรเป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่ และเพื่อวัดผลดูว่า ผลผลิต คือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร

2. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร

สำหรับหลักสูตรประถมศึกษาปีที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้พัฒนามาเป็นลำดับตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โดยในปี พ.ศ. 2506 - 2507 สถาบันระหว่างชาติสำหรับการกันควา

เรื่องเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ขณะนั้นเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา) กรมสามัญศึกษา และกรมวิชาการ ได้วิจัยหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503

พ.ศ. 2508 - 2509 กรมสามัญศึกษา ได้วิจัยผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503

พ.ศ. 2510 - 2512 กรมสามัญศึกษา ได้ประชุมศึกษานิเทศก์และอบรมครู ตลอดจนผลิตวัสดุหลักสูตรเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน สืบเนื่องมาจากการค้นคว้าดังกล่าว ในปี พ.ศ. 2509 - 2512

พ.ศ. 2513 กระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร (ก.ปส.) ขึ้น เพื่อปรับปรุงหลักสูตรต่ำกว่าปริญญาตรี ต่อมา ก.ปส. ได้แต่งตั้งอนุกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษา เพื่อพิจารณาข้อดีและข้อที่ควรปรับปรุง คณะอนุกรรมการดังกล่าวได้ประมวลข้อมูลจากรายงานการวิจัย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากแหล่งต่าง ๆ และเสนอรายงานการวิเคราะห์หลักสูตร ในปี พ.ศ. 2514

พ.ศ. 2517 คณะกรรมการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร (ก.ปส.) ได้แต่งตั้งอนุกรรมการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษาขึ้น คณะอนุกรรมการได้รวบรวมความคิดเห็นจากรายงานการวิเคราะห์หลักสูตรจากแหล่งต่าง ๆ นำมาศึกษาและกำหนดจุดหมายหลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษาขึ้นเป็นแนวทาง ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร ต่อมาได้แต่งตั้งคณะปฏิบัติงานยกร่างเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา 4 คณะ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะวิชา ศึกษานิเทศก์ ครู และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร การวัดผล จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีเจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาหลักสูตรกรมวิชาการเป็นผู้ประสานงาน และเลขานุการ เพื่อยกร่างหลักสูตรกลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ

ในปี พ.ศ. 2518 คณะปฏิบัติงานทั้ง 4 คณะ ได้ยกร่างหลักสูตรประถมศึกษาขึ้น และได้ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ซึ่งคณะกรรมการได้ร่างไว้แล้วนั้นโดยเชิญศึกษาธิการเขต

ศึกษานิเทศก์ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ผู้แทนมหาวิทยาลัย วิทยาลัยครู ผู้เชี่ยวชาญ
ในแขนงวิชาต่าง ๆ ทั้งวิชาการศึกษาและวิชาสามัญ ผู้แทนกรมที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
ประถมศึกษา คุรุใหญ่ คุรุ และคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา มาร่วมกัน
พิจารณาปรับปรุงในระยะเวลาตลอดของการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา คณะกรรมการ
ได้รวบรวมข้อมูล จากรายงานการวิจัย การทดลอง โครงการต่าง ๆ รายงานการ
ประชุม การสัมมนา และข้อเสนอแนะจากสื่อมวลชน และคณะบุคคล และเอกชน มา
ประกอบการพิจารณาทุกขั้นตอน

เมื่อสร้างหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เสร็จแล้ว ได้มีการนำ
หลักสูตรไปทดลอง แล้วนำผลการทดลองมาปรับปรุงหลักสูตร ก่อนการประกาศใช้ทั่ว
ประเทศ ซึ่งกรมวิชาการได้ดำเนินการดังนี้

ปีการศึกษา 2519 ทดลองใช้หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2520 ทดลองใช้หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2

ทั้งนี้ได้เลือกโรงเรียนที่มีลักษณะแตกต่างกัน 25 โรงเรียน โดยยึดถือในเรื่องต้น
สังกัด ภูมิภาคที่ตั้ง ขนาดของโรงเรียน สภาพของชุมชน เมื่อทดลองครบหนึ่งปีการศึกษา
แล้วกรมวิชาการได้นำผลการทดลองมาปรับปรุงหลักสูตรใหม่ จนแน่ใจและพร้อมที่จะ
ประกาศใช้ทั่วประเทศในปีการศึกษา 2521 (กรมวิชาการ 2520 : 216 - 217)

นอกจากนี้สำนักงานศึกษาธิการเขตขอทดลองร่างหลักสูตร ทั้งที่เป็นแกนกลาง
และส่วนที่แต่ละท้องถิ่นปรับปรุงให้เหมาะสมกับท้องถิ่น จำนวน 31 โรงเรียน กรม
สามัญศึกษาทดลอง โรงเรียนส่วนกลางอีก 9 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจึงมีโรงเรียนทดลอง
หลักสูตรประถมศึกษา 65 โรงเรียน โรงเรียนทดลองทั้งหมดได้เริ่มดำเนินการทดลอง
ใช้ร่างหลักสูตร แผนการสอน และสื่อการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2519
และในปีการศึกษา 2520 จะทดลองร่างหลักสูตร แผนการสอน และสื่อการเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วเป็นครั้งที่สอง ในเวลาเดียวกันก็จะเริ่มทดลอง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นครั้งแรก และดำเนินการทดลองต่อไปตามกำหนดการดังนี้ คือ

พุทธศักราช 2521 ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 1 ทั่วประเทศ แล้วทดลองชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งที่ 2 พร้อมทั้งทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งที่ 1 ด้วย
พุทธศักราช 2522 ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 2 ทั่วประเทศ แล้วทดลอง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งที่ 2 และจะทยอยการดำเนินงานเป็นลำดับจนสามารถ
ใช้หลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ได้ทั่วประเทศ ในปีพุทธศักราช 2526

การพัฒนาหลักสูตรเพียงอย่างเดียวจะประสบความสำเร็จ หากไม่มีการพัฒนา
บุคลากรผู้จะนำหลักสูตรไปใช้ด้วย การสอนของครูเป็นขั้นตอนที่สำคัญของหลักสูตร
เพราะถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ได้อย่างไร แต่หากวิธีการสอนของครูยังไม่
ไม่เปลี่ยนแปลงจากที่เคยปฏิบัติ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรก็จะไม่ประสบผลสำเร็จอย่าง
แน่นอน (วิชัย ตันศิริ 2519 : 59) จึงควรจะได้มีการพัฒนาครู โดยการอบรม
ให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ แก่ครูไปพร้อมกับการพัฒนาหลักสูตรด้วย

ลักษณะของหลักสูตรใหม่

หลักสูตรใหม่เป็นอย่างไร กล่าวพอสรุปได้ดังนี้

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 เป็นการศึกษามุ่งให้ผู้เรียนมี
ความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน ให้คงสภาพอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ ประกอบ
อาชีพตามการถนัดและความสามารถได้ และสามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดีในระบอบ
ประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

มวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นี้ 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ประกอบด้วยภาษาไทย
และคณิตศาสตร์
2. กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตว่าด้วยกระบวนการแก้ปัญหาของ
ชีวิตและสังคม
3. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา
และสร้างนิสัย

4. กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการ
ทํางาน และความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ

การจัดหมวดประสบการณ์ให้นักเรียนนั้น จะจัดให้ยึดหยุ่นตามพัฒนาการของ
เด็ก และความเหมาะสมของท้องถิ่นเป็นสำคัญ หลักสูตรจะแบ่งเป็น 3 ช่วง ช่วงละ
2 ปี คือ ประถมปีที่ 1 - 2 ประถมปีที่ 3 - 4 และประถมปีที่ 5 - 6 ซึ่งเนื้อหา
อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงได้

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดเวลาเรียนไว้คาบละ
20 นาที แต่จะกำหนดครั้งละกี่คาบได้ตามความเหมาะสมของวัยผู้เรียน และลักษณะ
เนื้อหากิจกรรม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น และฝึกให้
แก้ปัญหาเป็น รู้จักนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ตลอดหลักสูตรจะใช้เวลาเรียนประมาณ 6 ปี แต่ละปีการศึกษาควรมีเวลา
เรียนไม่น้อยกว่า 40 สัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 200 วัน ในแต่ละสัปดาห์ควรมีเวลา
เรียนไม่น้อยกว่า 25 ชั่วโมง โดยกำหนดให้กลุ่มทักษะใช้เวลาเรียนประมาณร้อยละ
50 ในชั้น ป. 1 - ป. 2 ร้อยละ 35 ในชั้น ป. 3 - ป. 4 และร้อยละ 25 ในชั้น
ป. 5 - ป. 6 ของเวลาเรียนทั้งหมด กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ประมาณร้อยละ
15 ในชั้น ป. 1 - ป. 2 ร้อยละ 20 ในชั้น ป. 3 - ป. 4 และร้อยละ 25 ในชั้น
ป. 5 - ป. 6 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ประมาณร้อยละ 25 ในชั้น ป. 1 - ป. 2
ร้อยละ 25 ในชั้น ป. 3 - ป. 4 และร้อยละ 20 ในชั้น ป. 5 - ป. 6 กลุ่มการงาน
พื้นฐานอาชีพประมาณร้อยละ 10 ในชั้น ป. 1 - ป. 2 ร้อยละ 20 ในชั้น ป. 3 - ป. 4
และร้อยละ 30 ในชั้น ป. 5 - ป. 6 ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มทักษะเน้นเวลาเรียนมากใน
ระดับ ป. 1 - ป. 2 แล้วค่อย ๆ ลดลงในระดับ ป. 3 - ป. 4 และ ป. 5 - ป. 6 ส่วน
กลุ่มอื่น ๆ จะค่อย ๆ เพิ่มเวลาเรียนขึ้นในระดับชั้นสูงขึ้นไปตามลำดับ (กรมวิชาการ
2520 : 1 - 5)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

3.1 งานวิจัยของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

คลินตัน (Clinton. 1966 : 1683) ได้ศึกษาปัญหาต่าง ๆ ของครูใหม่ที่สำคัญปริญาตรี จำนวน 10 คน จากมหาวิทยาลัยเท็กซัส เพื่อปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครู ผลการศึกษาปรากฏว่า ปัญหาที่ครูใหม่ส่วนมากประสบอยู่คือปัญหาขาดการฝึกฝนด้านการใช้อุปกรณ์การสอนจากสถาบันฝึกหัดครู ขาดการช่วยเหลือ และขาดแหล่งทรัพยากร ปัญหาเวลาเรียนกับการเตรียมการสอน การวางแผนการสอน ขาดแรงจูงใจในการปรับปรุงวิชาชีพ ปัญหาในการเลือกใช้วิธีสอน ส่วนมากครูชอบใช้วิธีบรรยาย และมีปัญหาไม่ได้รับการฝึกในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรเท่าที่ควร

โจฮันเซน (Johansen. 1967 : 82) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของการรับรู้ของครูกับการตัดสินใจใช้และส่งเสริมหลักสูตรในห้องเรียน โดยให้ครู 195 คน ที่สุ่มมาตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร เป็นผู้ส่งเสริมและนำหลักสูตรไปปฏิบัติได้ดีกว่าครูที่ไม่มีส่วนร่วม

ชิม (Shim. 1964 : 5225 - 5226) ได้ศึกษาลักษณะ 4 อย่างของครู คือ เกรดเฉลี่ยผลการเรียน ปริญาบัตร วุฒิ และประสบการณ์การสอนครูว่าจะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนภายใน 5 ปีหรือไม่ โดยศึกษาจากระเบียนสะสมของนักเรียนชั้นปีที่ 6 จำนวน 124 คน และศึกษาประวัติของครูที่เคยสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 - 5 แล้วทดสอบหาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาเลขคณิต ภาษาและการอ่านของเด็ก พบว่า

1. นักเรียนที่เรียนกับครูที่ได้เกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 จะมีผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่ได้เกรดต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่เรียนกับครูที่ไม่มีปริญญา จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูปริญญา

3. นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี

และจากผลการศึกษาของซิมพบว่า ระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอนของครู เป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน เมื่อครูนำหลักสูตรไปใช้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันด้วย

นอกจากนี้ แลงเจนบัค (Langenbach. 1972 : 35 - 38) ได้วิจัยเกี่ยวกับเจตคติของครูที่มีต่อการใช้และการวางแผนพัฒนาหลักสูตร พบว่า ครูที่มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตร ได้คะแนนสูงกว่าพวกที่ไม่มีส่วนร่วม ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนมีอิทธิพลต่อเจตคติของครู นอกจากนี้ยังพบว่าครูที่มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร จะมีเจตคติทางบวกต่อการใช้และการวางแผนหลักสูตรมากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์หรือไม่มีส่วนร่วม

มอร์เซย์ (Morsey. 1965 : 7) ได้กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสรุปได้ว่า ในการปรับปรุงหลักสูตร ภาษานั้นควรครอบคลุมไปถึง การเลือกหนังสือ ประกอบการสอน หนังสือแบบฝึกหัดด้วย นอกจากนี้การพิจารณาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จะต้องให้สอดคล้องกับปริมาณและคุณภาพของผู้เรียน ตลอดจนความสำคัญของสังคมเช่นเดียวกัน

ในทำนองเดียวกัน มหาวิทยาลัยมิลิซซีปี ได้ศึกษาการบริหารวิชาการ โดยสอบถามผู้บริหารการศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 708 คน พบว่า พฤติกรรมที่ทำให้การบริหารวิชาการมีประสิทธิภาพสูง เนื่องมาจากการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น การส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิค การสอนหลาย ๆ วิธี ให้คณะครูมีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดอบรม สาธิตวิธีการสอนเพื่อให้ครูคุ้นเคยกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ จัดอภิปรายปัญหาการปรับปรุงการสอน จัดโครงการให้ครูในโรงเรียนสับเปลี่ยนกันเยี่ยมชั้นเรียน และสังเกตการสอน จัดวิทยากรมาช่วยในการประชุมปฏิบัติการ และการประชุมเกี่ยวกับปัญหาการสอน ประเมินผลและติดตามผลการประชุมปฏิบัติการ

การสาธิตการสอน การจัดปฐมนิเทศครูใหม่ หาวิธีวิจารณ์งานของครูแบบดีเพื่อก่อ โดยไม่ให้
เสียกำลังใจ ให้ครูมีเวลาสำหรับงานสอนมากขึ้น ให้ครูมีส่วนร่วมในการเลือกสื่อทัศน
วัสดุอุปกรณ์การสอน จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการศึกษาเพิ่มเติมแก่ครู
ส่งเสริมให้ครูอ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับวิชาการ เพื่อปรับปรุงเทคนิคการสอน
ประชุมครูเพื่อประเมินผลการเรียนห้องเรียน และการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง พาหนะและค่า
ที่พักให้แก่ครูที่ไปอบรมทางวิชาการ (Chester. 1966 : 286 - 288)

คลาร์ก (Clark. 1970 : 2769 - A) ได้วิจัยประเมินผลการเลือก
วิธีการจัดอบรมส่งเสริมครูประจำการ โดยสอบถามครูใหญ่โรงเรียนรัฐบาลในรัฐ
โอคลาโฮมา พบว่า การจัดอบรมที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์และ
ขอบเขตที่เหมาะสม โดยเสนอแนะว่า การวางแผนปรับปรุงคุณภาพครูประจำการควร
เริ่มต้นจากปัญหาและความต้องการของครู วิธีการต่าง ๆ ที่จัดส่งเสริมให้ครูประจำการ
สมควรจะได้มีการกำหนดเป้าหมายประสงค์เฉพาะอย่าง และจำเป็นจะต้องมีการวางแผนใน
การประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วอเรน (Warren. 1974 : 3561 - A)
เกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการส่งเสริมครูประจำการ พบว่า การจัดโครงการอบรมควร
ปรับปรุงให้เหมาะสมกับความต้องการของครูแต่ละคน และควรมีการประเมินความ
ต้องการ และความสนใจของครูเป็นรายบุคคล เพื่อนำไปพิจารณาในการปรับปรุงคุณภาพ
ของครู ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าการบริหารบริการหลักสูตรนั้น ~~การ~~ การจัดอบรมครูประจำ
การให้มีความรู้เพิ่มเติมตามความต้องการ และความสนใจของครู เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

3.2 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

สำหรับในประเทศไทยนั้นได้มีงานวิจัยหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เช่น
กรมสามัญศึกษา และสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ทำการวิจัยหลักสูตร
ประถมศึกษาตอนต้น ระหว่าง พ.ศ. 2506 - 2508 พบว่า

1. เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหารการศึกษาและครูประจำชั้นปีที่ 4 เป็นจำนวนมาก มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความมุ่งหมายทั่วไปที่ระบุไว้ในหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น ไม่ชัดเจน แต่ความมุ่งหมายทั่วไปสอดคล้องกับความมุ่งหมายเฉพาะ

2. ด้านเนื้อหา ผู้บริหารและครูเห็นว่า เหมาะสมกับวัยของเด็กดีแล้ว ทั้งด้านปริมาณและความยากง่าย

3. ประมวลการสอนที่ใช้ยังไม่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ประมาณร้อยละ 30 ของผู้ตอบบอกว่าเขียนไว้มืดมน

4. การเรียนการสอนและอัตราเวลาเรียน ส่วนมากทั้งผู้บริหารและครูบอกว่า สอนได้ไม่ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้ ยกเว้นวิชาสุขศึกษาซึ่งมีครูประมาณร้อยละ 60 สอนทัน สำหรับอัตราเวลาเรียนนั้นทั้งครูและผู้บริหารเห็นว่า ควรเพิ่มให้วิชาคณิตศาสตร์ และภาษาไทย ส่วนวิชาอื่นคงเดิม (กรมสามัญศึกษา 2509 : 22 - 63)

ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารี สาขธร (อารี สาขธร 2507 : 82 - 98) ซึ่งวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไปชั้นประถมปีที่หนึ่ง พุทธศักราช 2503 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ในโรงเรียนต่าง ๆ ของภาคการศึกษาหนึ่ง จำนวน 106 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนมากเห็นด้วยกับเนื้อหาแต่ละวิชาของหลักสูตร ว่ามีความเหมาะสมกับอัตราเวลาเรียน เนื้อหาที่มีความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไป ประมวลการสอนชัดเจน และสอดคล้องกับหลักสูตร และช่วยในการเตรียมการสอนของครูได้มาก แต่ก็ยังมีครูส่วนมากเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ชัดเจน เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ ศิลปและสังคมศึกษาไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น ครูไม่สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตร ควรเพิ่มเวลาในวิชาเลขคณิตและภาษาไทย

สำหรับความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิ และไม่มีวุฒิพบว่า ครูที่มีวุฒิมีความเห็นว่าการมุ่งหมายเฉพาะของวิชาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไป เป็นส่วนมาก ส่วนครูไม่มีวุฒิ

มีความเห็นตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย ครูมีวุฒิเห็นว่าค่อนข้างยากสำหรับเด็ก แต่ครูไม่มีวุฒิเห็นว่าเหมาะสมกับความสามารถของเด็กแล้ว ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาครูมีวุฒิเห็นว่ายังไม่เหมาะสม ส่วนครูไม่มีวุฒิเห็นว่าเหมาะสมแล้ว

ด้านประสบการณ์การสอนนั้น ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 4 ปี มีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยค่อนข้างยาก แต่ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 4 ปี เห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว เกี่ยวกับอัตราเวลาเรียนนั้นครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 4 ปี เห็นว่าอัตราเวลาเรียนยังไม่เหมาะสม แต่ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 4 ปี เห็นว่าเหมาะสมแล้ว

ในเรื่องเดียวกันนี้ เพ็ญสุข หวังแก้ว (เพ็ญสุข หวังแก้ว 2507 : 71 - 81) ได้วิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนต่าง ๆ ของภาคการศึกษาหนึ่ง จำนวน 69 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูเห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ชัดเจน แต่จุดมุ่งหมายเฉพาะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไป เป็นส่วนมาก ครูเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรพอประมาณ ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากควรจะสามารถเรียนได้ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ส่วนด้านความต้องการของครูนั้น ครูต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำประมวลการสอน แต่ครูส่วนน้อยเท่านั้นที่มีโอกาสมีส่วนร่วม

ด้านความคิดเห็นของผู้บริหารนั้น ประกิจ รัตนสุวรรณ (ประกิจ รัตนสุวรรณ 2507 : 130 - 145) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 พบว่า ครูใหญ่ส่วนมากยอมรับว่าเนื้อหาแต่ละวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม และมีคุณค่า เป็นพื้นฐานในการเรียนต่อไปได้อย่างดี ประมวลการสอนมีความสอดคล้องกับหลักสูตร ต้องการให้เพิ่มเวลาเรียนวิชาเลขคณิต และภาษาไทยให้มากขึ้น นอกจากนี้ครูส่วนมากสอนไม่ทันตามที่หลักสูตรกำหนด การอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ครูยังมีน้อย

เพราะพรณ จันทรปัญญา ได้ทำการวิจัยความคิดเห็นของครูชั้นประถม
ปีที่ 4 ในภาคการศึกษา 1 เกี่ยวกับหลักสูตรคณิตศาสตร์ชั้นประถมปีที่ 4 พุทธศักราช
2503 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูที่สอนชั้นประถมปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2506 จำนวน
67 คน จากโรงเรียนประชาบาล และเทศบาล 24 แห่งในภาคการศึกษา 1 รวม
8 จังหวัด ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ครูที่มีวุฒิและครูไม่มีวุฒิ มีความคิดเห็นเหมือนกันในทุกเรื่อง
2. ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่างกัน เพียง
ไม่กี่เรื่อง เช่น เรื่องความเข้าใจ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรผลการเรียน และ
การบวกลบคูณหารมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน (เพราะพรณ จันทรปัญญา 2507 :
78)

ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษานั้น เพ็ญณี
นารายณ์ประทาน (เพ็ญณี นารายณ์ประทาน 2513 : 120 - 128) ได้ศึกษาและ
ประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พบว่า
ครูที่มีอายุมากมีแนวโน้มที่จะเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีกว่าครู
ที่มีอายุน้อย ส่วนประสบการณ์และวุฒิครูที่ทำการสอนไม่พบว่ามีความเข้าใจ
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยเรื่อง
การวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการ
ศึกษาของ สุพจน์ พุกษะวัน (สุพจน์ พุกษะวัน 2516 : 104 - 107) ซึ่งพบว่า

ครูที่มีอายุต่างกัน มีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกัน
แต่ครูที่มีประสบการณ์สอนนาน มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีกว่าครูที่
สอนมานานอยปี ครูที่มีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสูงมีคะแนนกระบวนการสอน
และการประเมินผลสูงกว่ากลุ่มครูที่มีความเข้าใจจุดมุ่งหมายตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยทั้งสองครั้งนี้ไม่อาจสรุปได้ว่า ตัวแปรด้านอายุและประสบการณ์
ในการสอนของครูมีผลต่อความเข้าใจ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครู แต่มีเหตุผล
ให้เชื่อได้ว่า ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครู มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียน

การสอน เพราะหากครูมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีแล้ว ย่อมสามารถดัดแปลงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปสู่จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

จากรายงานการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จะพบว่าหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2503 มีความบกพร่องในด้านความชัดเจน ของความมุ่งหมายจนไม่สามารถสื่อความหมายให้ครูมองเห็นแนวทางที่จะนำไปใช้ได้จริง ๆ ครูไม่สามารถสอนได้ครบถ้วนตามหลักสูตรกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษา ซึ่งพบว่าหลักสูตรกำหนดความมุ่งหมายไว้วางขวางเป็นสากลเกินไป ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะเนื้อหาวิชาและการเรียนการสอน ความมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นการกำหนดพฤติกรรมเกี่ยวกับความรู้สึกละค่านิยมเป็นส่วนมาก แต่ลักษณะเนื้อหาวิชา สภาพการเรียนการสอนเป็นเรื่องของความรู้อยู่เกี่ยวกับการฝึกฝนเป็นส่วนใหญ่ หลักสูตรได้กำหนดความมุ่งหมาย อัตราเวลาเรียน และเนื้อหาไว้อย่างคร่าว ๆ เท่านั้น ไม่ได้กำหนดลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนแบบอย่างวิธีสอนและการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไว้ ทำให้ครูไม่สามารถนำหลักสูตรไปดัดแปลงใช้ในโรงเรียนให้เกิดผลดีพอ เพราะหลักสูตรเขียนไว้ไม่ชัดเจน และไม่ให้แบบอย่างพอที่จะเป็นแนวทางให้ครูและนักเรียนนำไปปฏิบัติได้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด เนื้อหาของวิชาที่กำหนดไว้เป็นรายวิชา 6 วิชา ทำให้ไม่มีโอกาสเพิ่มเติมวิชาหรือประสบการณ์อื่น ๆ ได้ และเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นประเภทความรู้ "รู้ไว้ใช้ว่า" ซึ่งไม่ส่งเสริมและพัฒนาความคิดของผู้เรียนเท่าที่ควร (กรมวิชาการ 2521 : 3 - 5)

แต่จากรายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ศึกษาทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูประจำการชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนตามกลุ่มตัวอย่าง โครงการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 987 คน พบว่า ครูส่วนมากมีความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรดีในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นไปในเรื่องการบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

การส่งเสริมความคิด ความชัดเจนไม่คลุมเครือ มีระเบียบน่าสนใจ มีความเหมาะสม น่าสนใจ และน่าสนใจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 76) ซึ่งน่าจะแสดงว่าครูมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ผลจากรายงานการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ความเปลี่ยนแปลงของสภาพ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง ความเจริญทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมการศึกษา ได้ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรได้ตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ในที่สุดหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ก็สามารถจัดทำขึ้นจนเป็นผลสำเร็จ และได้ประกาศใช้ทั่วประเทศแล้วในปีการศึกษา 2521 ในระยะก่อนประกาศใช้หลักสูตรนี้ได้มีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. วิเชียร เทียมเมือง (วิเชียร เทียมเมือง 2520 : 139 - 157)

ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับร่างครั้งที่ 1 พ.ศ. 2518 พบว่า

ครูส่วนมากเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีพอสมควร และมีความเห็นว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรชัดเจน และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนพอสมควร เนื้อหา สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพอสมควร ยกเว้นเนื้อหาดนตรี นาฏศิลป์ งานเกษตร และภาษาไทยซึ่งมีมากและยาก ขาดรายละเอียดและซ้ำซ้อนกันบางเรื่อง แผนการสอน ชัดเจนและช่วยในการสอนได้ค่อนข้างมาก สำหรับอัตราเวลาเรียนนั้นครูต้องการให้เพิ่มเวลาเรียนในวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์

เมื่อพิจารณาด้านวุฒิและประสบการณ์ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิต่างกันมีความ คิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรต่างกัน เป็นส่วนมาก แต่ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมี ความคิดเห็นต่างกัน เป็นส่วนน้อย สำหรับปัญหาที่พบในขณะทดลองใช้หลักสูตรคือ ครู ส่วนมากมีปัญหาเรื่องอุปกรณ์การสอน ครูยังขาดความรู้ความถนัดในการสอนเนื้อหา บางเรื่อง ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย และไม่พร้อมในการเรียน ผู้ปกครองไม่เข้าใจหลักสูตร และไม่ให้ความร่วมมือในการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบ้านของผู้เรียน

ในปีเดียวกัน รัตน์ ยืนนาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 20 อ้างอิงมาจาก รัตน์ ยืนนาน) ได้วิจัยความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 โดยใช้ครูประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 650 คน ครูใหญ่ หัวหน้าหมวดการศึกษา ศึกษาพิเศษ และหัวหน้าส่วนการ ศึกษา 560 คน ในเขตจังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนมากมีความเห็นว่า เนื้อหาต่าง ๆ ในหลักสูตรเหมาะสมดีแล้ว แต่ครูมีปัญหา เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนและสื่อการเรียน เนื่องจากความไม่พร้อมทั้ง กำลังครูและ งบประมาณ แหล่งความรู้ก็ไม่สามารถหาได้เพียงพอ และตรงกับแผนการสอนที่วางไว้

นอกจากนี้ บังอร พุ่มสะอาด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 21 - 28 อ้างอิงมาจาก บังอร พุ่มสะอาด) ได้วิจัยความคิดเห็นของครู ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยใช้ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูทุกสังกัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 542 คน ผลการวิจัยพบว่า

ครูเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรพอสมควร และครูมีความเห็นว่าวิชาดนตรี และนาฏศิลป์ยากเกินความสามารถของเด็ก ครูไม่สามารถปฏิบัติได้ เวลาเรียนมีน้อย ไม่สามารถสอนได้ทัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการสอนตามหลักสูตรใหม่นั้น ครู ส่วนมากเห็นด้วยกับหลักการในเรื่องให้เด็กคิดเป็น การสอนภาษาไทยตามแบบเรียนทำให้เด็กอ่านได้เร็วกว่าแบบเก่า การตัดสินผลการเรียนตามหลักสูตรใหม่ทำให้เด็กอ่อน ทางวิชาการ

สำหรับปัญหาและอุปสรรคอื่น ครูส่วนมากมีปัญหาการสอนดนตรีและนาฏศิลป์ ครูขาดอุปกรณ์การสอน นักเรียนขาดเรียนบ่อย และมีสติปัญญาแตกต่างกัน ครูขาดความ เข้าใจ เรื่องการประเมินผลตามหลักสูตรใหม่ หนังสือเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน แผนการสอนได้รับไม่ครบทุกห้องเรียน ครูให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดการอบรมครูก่อน เปิดภาคเรียน ควรสาธิตการสอนวิธีต่าง ๆ และชี้แจงแนวการประเมินผลให้ครูเข้าใจ

การแจกคู่มือครูให้ครบทุกห้องเรียน การมีรายละเอียดของวิชากลุ่มต่าง ๆ

ในทำนองเดียวกัน เพ็ญศรี สืบพา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ 2521 : 18 อ้างอิงมาจาก เพ็ญศรี สืบพา) ก็ได้ศึกษาความเข้าใจของ
ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 โดยจำแนกตาม
ประสบการณ์การสอนและวุฒิของครู กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสังกัดกรมสามัญศึกษา องค์การ
บริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลในจังหวัดยโสธร จำนวน 142 คน สรุปผลการวิจัยว่า

ครูที่มีประสบการณ์การสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาก มีความเข้าใจ
เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 คล้ายคลึงกับครูที่มีประสบการณ์การ
สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 น้อย และครูที่มีวุฒิทางครูสูง ก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร
คล้ายคลึงกับครูที่มีวุฒิต่ำ เช่นเดียวกัน

✓ การานิเทศและติดตามผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรใหม่นั้น สุล
ดา และคณะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 135 - 137
อ้างอิงมาจาก สุลดา และคณะ) ได้ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูใหญ่
และครูประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า

ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง แต่ละกลุ่มวิชาสัมพันธ์
กันดี สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก
หนังสือเรียนทุกชนิดมีภาพประกอบ และตัวหนังสือขนาดพอเหมาะกับวัยของเด็ก และ
เห็นว่าคู่มือครูและแผนการสอนสามารถให้แนวทางที่ถูกต้องแก่ครูได้

สำหรับข้อบกพร่องในการใช้หลักสูตรนั้น ครูมีความเห็นว่า แผนการสอน
บูรณาการบางเรื่อง เนื้อหาน้อยแต่ใช้เวลาสอนมาก เสนอแนะสื่อการเรียนไว้มากเกินไป
ครูจัดหาไม่ได้ สภาพโรงเรียนไม่เอื้อต่อการใช้หลักสูตรใหม่ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้อง
กับงานวิจัยของ สมพงษ์ จิตระดับ (สมพงษ์ จิตระดับ 2520 : 78) ซึ่งได้ศึกษา
ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา และครูประจำการโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพ
มหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง
เป็นครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 226 คน และผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 224 คน

จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 78 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 27 โรงเรียน
โรงเรียนขนาดกลาง 16 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 35 โรงเรียน ผลการ
วิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษาโดยทั่วไปยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรได้อย่าง
เต็มที่ เนื่องจากระดับมาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนแตกต่างกันมาก ในเรื่อง
ขนาดโรงเรียน จำนวนบุคลากรและจำนวนนักเรียนที่มีอยู่ คุณภาพทางการศึกษา ความ
แตกต่างกันในระดับพื้นฐานตามสภาพที่เป็นอยู่ ย่อมจะส่งผลให้การนำหลักสูตรพุทธศักราช
2521 ไปใช้ในโรงเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันไปด้วย

ในขณะเดียวกัน บุญนิตย์ ไวสุติก (บุญนิตย์ ไวสุติก 2522 : 126 -
132) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ครูประจำการ และ
นักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารการศึกษา 166 คน โดยแยกเป็นศึกษานิเทศ
18 คน ครูใหญ่ ผู้อำนวยการ 83 คน ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 65 คน และ
ครูประจำการ จำนวน 237 คน นอกจากนี้ยังได้สัมภาษณ์นักเรียนซึ่งกำลังเรียนอยู่
ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 120 คนด้วย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรชัดเจนดี เหมาะกับความสนใจของผู้เรียน
และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ครูสามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของ
คู่มือครูและแผนการสอนพอสมควร

ด้านสื่อการเรียน ครูส่วนมากขาดอุปกรณ์ประเภท วิทยุ และวิทยุเทป
ส่วนด้านวัสดุหลักสูตรนั้น โรงเรียนส่วนมากได้รับการสนับสนุนเพียงพอ

สำหรับปัญหาในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 1 นั้น วิไล โบว์เสริวงค์ (วิไล โบว์เสริวงค์ 2522 : 104 - 106)
ได้ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำการที่สอนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ของทุกสังกัดในเขตการศึกษา 6 รวม 200 โรงเรียน โดยแบ่ง
เป็นผู้บริหารโรงเรียน 200 คน ครูประจำการ 200 คน ผลการวิจัยสรุปว่า

โรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันมากในเรื่องขนาดของโรงเรียน จำนวนครูและนักเรียน ความพร้อมทางวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ครูส่วนมากมีปัญหามากทางด้านวิธีสอน เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจขั้นตอนของวิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่เอื้อต่อหลักสูตรใหม่ ครูที่มีประสบการณ์ยังไม่สามารถจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับชั้นของโรงเรียนได้ ขาดงบประมาณที่จะจัดหาอุปกรณ์การสอนให้ครูได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังขาดแหล่งบริการสื่อการเรียนแก่ครู ขาดแหล่งค้นคว้าสำหรับครู ครูขาดทักษะในการใช้สื่อการเรียนประกอบการสอน

ด้านการวัดผลและการประเมินผล มีปัญหามากเนื่องจากโรงเรียนขาดแคลนวัสดุครุภัณฑ์ในการจัดทำเครื่องมือในการวัดผล ครูไม่เข้าใจหลักและวิธีการวัดผลตามแนวหลักสูตรใหม่ดีพอ จึงไม่มั่นใจในการตัดสินใจให้ผู้เรียนผ่านพฤติกรรมต่าง ๆ เพราะบางอย่างไม่สามารถเห็นได้ชัด อีกทั้งยังขาดความร่วมมือจากผู้บริหารในการติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียน การประเมินผลจึงไม่เป็นไปตามแนวหลักสูตรใหม่เท่าที่ควร นอกจากนี้ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนก็มีมากพอสมควร เช่น ความพร้อมทางด้านคุณศัพท์และภาษาไทยของเด็กแตกต่างกันมาก เนื่องจากเด็กหลายคนไม่ได้ผ่านชั้นเด็กเล็กมาก่อน เด็กขาดอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น

ผู้บริหารและครูส่วนมากมีความเห็นตรงกันว่า ระยะเวลาในการอบรมสั้นเกินไปไม่เพียงพอแก่การทำความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ของหลักสูตรใหม่ได้ การอบรมล่าช้าไม่ทันกับการเปิดภาคเรียน การอบรมเน้นทฤษฎีมากเกินไป ครูต้องการให้เน้นการปฏิบัติและสาธิตวิธีการสอนที่จะนำไปใช้ในชั้นเรียนได้ทันที

ด้านปัญหาการใช้แผนการสอนนั้น ไสวฉันทน์ ไสวภาพล (ไสวฉันทน์ ไสวภาพล 2522 : 80 - 81) ได้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่สอนในห้องที่เด็กพูดภาษาไทยสำเนียง จำนวน 112 คน และครูที่สอนในห้องที่เด็กพูดภาษาเขมร จำนวน 109 คน จากโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมสามัญศึกษา และเทศบาล

สรุปผลการวิจัยว่า ครูมีปัญหในเรื่องจำนวนแผนหนังสือเรียนมากเกินไป เนื้อหา และจำนวนคำใหม่มีมากเกินไป กิจกรรมที่กำหนดไม่สามารถปฏิบัติได้ทั้งหมด สื่อการเรียนจัดหาได้ยาก ครูต้องการคำแนะนำช่วยเหลือด้านสื่อการเรียนมาก

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร การสำรวจความคิดเห็นของครูผู้ใช้หลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทราบข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตร ตลอดจนจะได้้นำผลที่ได้จากการศึกษามาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และจากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่าครูมีวุฒิต่างกัน และประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรทั้งสอดคล้องกันและแตกต่างกัน ส่วนระดับมาตรฐานโรงเรียนที่ต่างกันก็มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของครู เช่นเดียวกัน แต่เนื่องจากหลักสูตรที่สร้างขึ้นมีจุดมุ่งหมายให้ครูมองเห็นหลักสูตรเหมือนกันทุกคน จึงไม่น่าที่ครูจะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้าและเอกสารที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ประกอบกับสภาพความจริงของจุดประสงค์ในการร่างหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการตั้งสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. ครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะไม่แตกต่างกัน
2. ครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในบทนี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึงวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดยกำหนดเป็นลำดับ
ดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดโรงเรียนราษฎร์ ใน
กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
โดยจัดโรงเรียนเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับมาตรฐานโรงเรียน คือ ระดับมาตรฐานดี
ระดับมาตรฐานปานกลาง และระดับมาตรฐานพอใช้ แล้วสุ่มโรงเรียนในแต่ละระดับ
มาร้อยละ 50 และเลือกครูทุกคนที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่สุ่มมาได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งหมด ได้จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 278 โรงเรียน และจำนวนครู 620 คน

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาศึกษา

ระดับมาตรฐานโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน ทั้งหมด	จำนวนโรงเรียน ที่สุ่มได้	จำนวนครูทั้งหมด ในโรงเรียนที่สุ่มได้
ดี	120	60	225
ปานกลาง	342	171	343
พอใช้	94	47	52
รวม	566	278	620

2. เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ต โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนตัว
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา
3. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร กลุ่มทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. คำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร
2. คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา
3. คำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอน
4. คำถามเกี่ยวกับการประเมินผล
5. คำถามเกี่ยวกับการบริหารบริการหลักสูตร

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาความเป็นมาของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 จนกระทั่งถึงการดำเนินการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมาเป็นหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ และเอกสารในด้านที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมาของหลักสูตร ตลอดจนจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร คู่มือครู แผนการสอน เนื้อหา การเรียน การสอน หนังสืออ่านประกอบ หนังสือแบบฝึกหัด แบบการประเมินผล การบริการหลักสูตร

2. ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาค
ศึกษา 1 เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 ของ
เพราพรณ จันทรปัญญา งานวิจัยของ มลิวลัย ลับโพธิ์ เรื่องการเปรียบเทียบ
ความคาดหวังของครู ครูใหญ่ และศึกษานิเทศก์ที่มีต่อประสิทธิภาพของหลักสูตร
พุทธศักราช 2521 กลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ งานวิจัยของ วิเชียร เตียมเมือง
เรื่อง ปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการทดลองใช้หลักสูตร
ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ฉบับร่างครั้งที่ 1 ปี พ.ศ. 2518 และงานวิจัยของ
ชำนาญ เงินทอง เรื่องการบริหารวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

3. สร้างแบบสอบถามปลายเปิด ถามผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาหลักสูตร วิชา
ภาษาไทย ของศูนย์พัฒนาหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์
ของ สสท. เกี่ยวกับเกณฑ์ในการสร้างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม
การเรียนการสอน การประเมินผล และการบริหารบริการหลักสูตร

4. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบของกิเกอร์ต (อนันต์ ศรีโสภณ 2521 :
223 อ้างอิงมาจาก Likert.) ไพบูลย์ อินทริวิชา (ไพบูลย์ อินทริวิชา 2517 :
156 - 168) และ เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ 2520 : 50 -
56)

5. นำสิ่งที่ได้ศึกษาดังกล่าวข้างต้นมาเป็นเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถาม

6. สร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เกี่ยวกับการใช้
หลักสูตรกลุ่มทักษะ แบ่งเป็น 5 หมวด คือ หมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ หมวดเนื้อหา
หมวดการเรียนการสอน หมวดการประเมินผล และหมวดการบริหารบริการหลักสูตร

การแปลความหมายในการตอบแบบสอบถามของครูนั้น ใช้มาตราส่วนประมาณค่า
5 ช่อง ของลิเคอร์ต์ โดยถือหลักเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง ครูมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นคล้อยตามกับ
ข้อความนั้นมากที่สุด

เห็นด้วยมาก หมายถึง ครูมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นคล้อยตามกับ
ข้อความนั้นน้อยกว่าช่อง "เห็นด้วยมากที่สุด"

ไม่แน่ใจ หมายถึง ครูมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นกำกวมระหว่าง
ความรู้สึกเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย หรืออาจมี
ความรู้สึกไม่แน่ใจว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ
กับข้อความนั้น

เห็นด้วยน้อย หมายถึง ครูมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นไม่ตรงกับ
ข้อความนั้น

เห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง ครูมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นไม่ตรงกับ
ข้อความนั้นมากที่สุด

การตรวจให้คะแนนในแบบสอบถามตอนที่ 2 กระทำดังนี้

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นลักษณะนิมาน ให้คะแนนเป็นดังนี้

ชี้ค ✓	ช่องเห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
ชี้ค ✓	ช่องเห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ชี้ค ✓	ช่องไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ชี้ค ✓	ช่องเห็นด้วยมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ชี้ค ✓	ช่องเห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นลักษณะนิเสธ การให้คะแนนจะเป็นตรงกันข้าม

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรง โดยนำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ จากภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาหลักสูตรของศูนย์พัฒนาหลักสูตรและ สสวท. จำนวน 6 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนทร โคตรบรรเทา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณี โสมประยูร อาจารย์สุชาดา วิทยุณี อาจารย์สมพงษ์ พละสุรีย์ อาจารย์ชัยมิตร ห่อเล่ง และ อาจารย์เชอริ เพ็ชรรัตน์ พิจารณาวนแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถที่จะวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ตรงจุดมากน้อยเพียงใด แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับครูประจำชั้นประถมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 60 คน คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ จำนวน 57 ฉบับ มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ โดยใช้ t -test นำผลการวิเคราะห์มาคัดเลือกใช้เฉพาะข้อคำถามที่มีค่าอัตราส่วนวิกฤตที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถ้า $t = 2$ ขึ้นไป

3.3 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วมาหาความเชื่อมั่น โดยใช้ Coefficient alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.774

หลังจากที่นำแบบสอบถามมาหาอำนาจจำแนกและหาความเชื่อมั่นแล้ว ได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข โดยแกไขความบางข้อของแบบสอบถามให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

4. วิธีรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ทำตามลำดับขั้นดังนี้ คือ

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 620 คน ตอบแบบสอบถาม โดยได้นำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการกองส่งเสริมและอุดหนุน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ให้ช่วยแจกแบบสอบถามแก่อาจารย์ใหญ่โรงเรียนราษฎร์ จำนวน 465 ฉบับ ส่วนอีก 155 ฉบับ ผู้วิจัยไปส่งแบบสอบถามด้วยตัวเอง เมื่อครูตอบแบบสอบถามแล้ว ให้ส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยที่ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและอุดหนุนโดยตรงและผู้วิจัยไปขอรับแบบสอบถามคืนที่กองส่งเสริมและอุดหนุนด้วยตนเอง ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 532 ฉบับ จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 620 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.06

2. ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยสุ่มครูมาร้อยละ 25 ของจำนวนครูทั้งหมด 620 คน ซึ่งคิดเป็นจำนวนครู 155 คน ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาของครูในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น การสุ่มครูเพื่อสัมภาษณ์ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

3. การตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ พบว่าแบบสอบถามมีความสมบูรณ์นำไปวิเคราะห์ได้ 525 ฉบับ ส่วนอีก 7 ฉบับนั้นเป็นแบบสอบถามซึ่งไม่สมบูรณ์ เนื่องจากครูตอบแบบสอบถามไม่ครบทุกข้อ

4. จำแนกแบบสอบถามตามลักษณะของตัวแปร คือ วุฒิและประสบการณ์ เพื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของครูตามสมมติฐาน

4.1 จำแนกแบบสอบถามตามวุฒิซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

4.1.1 วุฒิต่ำกว่า ป.ศ. ได้แก่ วุฒิ พ. ป.อ. และผู้ที่ไม่มีวุฒิทางครู ได้แก่ วุฒิ ม.ศ.3 ม.ศ.5 ม.8 และระดับต่ำกว่า ม.ศ.3

4.1.2 วุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า ใดแก่วุฒิ ป.ป. พ.ป. พ.กศ.

4.1.3 วุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า ใดแก่วุฒิ ป.ม. พ.ม. อ.กศ.

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามวุฒิดังนี้ คือ ครูส่วนมากไม่มีวุฒหรือวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. รองลงมาคือวุฒ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า และวุฒ ป.กศ.หรือเทียบเท่าตามลำดับ ดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนครูจำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	จำนวนครู	ร้อยละ
ไม่มีวุฒหรือวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.	212	40.38
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	143	27.24
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	170	32.38
รวม	525	100

4.2 จำแนกแบบสอบถามตามประสิทธิภาพการสอนของครู ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

4.2.1 1 - 3 ปี หมายถึง เกยสอนประถมต้น ตั้งแต่ 3 ปีลงมา

4.2.2 3 - 6 ปี หมายถึง เกยสอนประถมต้นตั้งแต่ 3 ปี 1 เดือน ถึง 6 ปี

4.2.3 6 ปีขึ้นไป หมายถึง เกยสอนประถมต้นตั้งแต่ 6 ปี 1 เดือน ขึ้นไป

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามประสิทธิภาพดังนี้ คือ ครูส่วนมากมี ประสิทธิภาพการสอนชั้นประถมศึกษาตอนต้น 6 ปีขึ้นไป รองลงมาคือประสิทธิภาพต่ำกว่า 3 ปีลงมา และประสิทธิภาพ 3 - 6 ปี ตามลำดับ ดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนครูจำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์การสอน ชั้นประถมศึกษาตอนต้น	จำนวนครู	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3 ปี	181	34.48
3 - 6 ปี	108	20.57
6 ปีขึ้นไป	236	44.95
รวม	525	100

4.3 จำแนกแบบสอบถามตามวุฒิและประสบการณ์ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ คือ ครูที่มีประสบการณ์การสอนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ต่ำกว่า 3 ปี ส่วนมากเป็นครูที่มีวุฒิ ป.กศ. และวุฒิ ป.กศ.สูง รองลงมาคือครูไม่มีวุฒิ ครูที่มีประสบการณ์การสอนชั้นประถมศึกษาตอนต้น 3 - 6 ปี ส่วนมากเป็นครูวุฒิ ป.กศ.สูง รองลงมาคือครูไม่มีวุฒิและครูวุฒิ ป.กศ.ตามลำดับ ส่วนครูที่มีประสบการณ์การสอนชั้นประถมศึกษาตอนต้น 6 ปีขึ้นไปนั้น เป็นครูที่ไม่มีวุฒิมากที่สุด รองลงมาเป็นครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง และวุฒิ ป.กศ.ตามลำดับ ดังแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนครูจำแนกตามวุฒิ และประสบการณ์

วุฒิ \ ประสบการณ์	ต่ำกว่า 3ปี	ร้อยละ	3-6ปี	ร้อยละ	6ปีขึ้นไป	ร้อยละ
ไม่มีวุฒิหรือวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.	47	25.96	39	36.11	126	53.39
ป.กศ. หรือเทียบเท่า	67	37.02	25	23.15	51	21.61
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า	67	37.02	44	40.74	59	25.00

5. จำแนกแบบสอบถามตามระดับมาตรฐานโรงเรียน เพื่อทดสอบความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของครูตามสมมติฐาน โดยแบ่งระดับมาตรฐานโรงเรียนเป็น 3 ระดับ
คือ

1. ระดับมาตรฐานดี
2. ระดับมาตรฐานปานกลาง
3. ระดับมาตรฐานพอใช้

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐาน
ปานกลางมากที่สุด รองลงมาคือครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี และครูที่สอน
ในโรงเรียนระดับมาตรฐานพอใช้ตามลำดับ ดังแสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนครูจำแนกตามระดับมาตรฐานโรงเรียน

มาตรฐานโรงเรียน	จำนวนครู	ร้อยละ
ดี	196	37.33
ปานกลาง	280	53.34
พอใช้	49	9.33
รวม	525	100

6. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคำถามแต่ละข้อ

7. ศึกษาความหมายค่าเฉลี่ยนำหนักคำตอบจากการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) แต่ละข้อ

(วิไล แพงคำ 2519 : 34 อ้างอิงมาจาก Best)

1.00 - 1.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นคล้อยตาม
ข้อคำถามน้อยที่สุด

1.50 - 2.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นคล้อยตาม
ขอคำถามน้อย

2.50 - 3.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นคล้อยตาม
ขอคำถามปานกลาง

3.50 - 4.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นคล้อยตาม
ขอคำถามมาก

4.50 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นคล้อยตาม
ขอคำถามมากที่สุด

8. เปรียบเทียบความคิดเห็น

8.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของครูตามลักษณะตัวแปร
สถิติและประสบการณ์ ใช้ F-test แบบ Two way analysis of Variance
(วิเชียร เกตุสิงห์ 2522 : 94 อ้างอิงมาจาก Winer)

8.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นตามลักษณะตัวแปรระดับ
มาตรฐานโรงเรียน ใช้ F-test (Lindquist. 1956 : 319 - 326)
สำหรับวิธีดำเนินการตามข้อ 6 - 8 ได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ใน
บทที่ 4

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้สูตร (Ferguson. 1976 : 47)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนครู

2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation)

ไช้สูตร (Ferguson. 1976 : 64)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนกรณีในกลุ่มตัวอย่าง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่เห็นของครู ซึ่งจำแนกตามระดับ
 มาตรฐานโรงเรียน โดยใช้สูตร (Lindquist. 1956 : 319 - 326)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่จะพิจารณาใน F - Distribution
 MS_A แทน ค่า Mean Square ระหว่างตัวแปร
 MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในตัวแปร

เมื่อพบว่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ตรวจสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized
 q - Statistic แบบ Newman - Keul Method (Winer. 1971 : 210 -
 218)

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{MS_{\text{error}}/\sqrt{n}}$$

$\bar{T}_{\text{largest}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของ Treatment ที่มากที่สุด
 $\bar{T}_{\text{smallest}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของ Treatment ที่น้อยที่สุด

$\bar{h}$ แทน Harmonic Mean ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 MS_{error} แทน Mean Square ของความคลาดเคลื่อน MS_W
 q แทน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของครู ซึ่งจำแนกตามวุฒิ
 และประสบการณ์ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Two-way analysis of variance
 โดยคำนวณจากสูตร (วิเชียร เกตุสิงห์ 2522 : 94 อ้างอิงมาจาก Winer)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างคอลัมน์ (A)	$j - 1$	SS_A	MS_A	MS_A / MS_{error}
ระหว่างแถว (B)	$i - 1$	SS_B	MS_B	MS_B / MS_{error}
ปฏิสัมพันธ์ (AB)	$(j-1)(i-1)$	SS_{AB}	MS_{AB}	MS_{AB} / MS_{error}
ภายในกลุ่ม (Error)	$N - ij$	SS_{error}	MS_{error}	
Total (รวมทั้งหมด)	$N - 1$	SS_{total}		

5. การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความคิดเห็นของครู
 โดยหาตัวอัตราส่วนวิกฤต จากสูตร t-test (Edward. 1958 : 139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

t	แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนในแต่ละข้อ ของ กลุ่มสูง และ กลุ่มต่ำ
N	แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ
$\bar{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของ กลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของ กลุ่มต่ำ

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ Coefficient Alpha
(อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 265 อ้างอิงมาจาก Cronbach)

$$r = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right\}$$

เมื่อ r	แทน ค่าความเชื่อมั่น
S_i^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
S_x^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
n	แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ก. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521
กลุ่มทักษะ

ข. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะไปใช้โดยแยกตามวุฒิ ประสบการณ์

ค. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะไปใช้โดยแยกตามระดับมาตรฐานโรงเรียน

ง. ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูผู้ใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะจากการสัมภาษณ์

ก. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
กลุ่มทักษะ ในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การเรียนการสอน การประเมินผล
การบริหารและบริการหลักสูตร

1. ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ ในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยแยกเป็น 6 ด้าน
คือ

- ด้านความสอดคล้อง กับความมุ่งหมายทั่วไป
- ด้านความสอดคล้อง กับความต้องการของสังคม
- ด้านขอความชัดเจนเข้าใจง่าย
- ด้านความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- ด้านง่ายในการนำไปปฏิบัติ
- ด้านสามารถสอนในบรรดุงุณิกรรมได้มาก

ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ความคิดเห็นของครูหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย

1. ด้านความสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไป ในจำนวนจุดประสงค์การเรียนรู้ 36 ข้อนั้น มีอยู่ 14 ข้อที่ครูเห็นว่าสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปมากที่สุด 22 ข้อ ครูมีความเห็นว่าสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหมายความว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมดีพอสมควร และอาจปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้สำหรับข้อที่มีความสอดคล้องปานกลาง ข้อที่ครูเห็นว่าสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปมากที่สุดคือ

- ฟังและแยกเสียงต่าง ๆ ได้
- ปฏิบัติตนได้ถูกต้องขณะที่ผู้อื่นพูด
- มีสมาธิและความเข้าใจในการฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำได้

ถูกต้อง

- ออกเสียงได้ชัดเจนและพูดได้ถูกต้อง
- ปฏิบัติในการพูดได้ถูกต้อง
- กล่าแสดงในการพูด
- กล่าพูดกล่าชี้แจงแสดงเหตุผลหรือแสดงข้อสงสัยเพื่อแสวงหาคำตอบ
- เล่าหรือรายงานเรื่องราวต่าง ๆ ได้
- วางท่าทางได้ถูกต้องขณะที่อ่าน
- ใช้เวลาวางอ่านหนังสือ
- อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กย เกอว และผันอักษรสามหมู่

และคำที่มี ห นำได้

- อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กก
- แจกถูกและสะกดคำผสมสระ -เอ- เมื่อมี ย สะกดได้
- วางท่าทางในการเขียนได้ถูกต้อง

2. ด้านความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ในจำนวน 36 ข้อ มีเพียง 8 ข้อ ซึ่งครูมีความเห็นว่าสอดคล้องกับความต้องการของสังคมมาก นอกจากนั้น

ครูมีความเห็นว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมนั้น มีความเหมาะสมพอสมควร สำหรับข้อที่ครูเห็นว่าสอดคล้องมาก คือ

- ฟังและแยกเสียงต่าง ๆ ได้
- จับใจความจากเรื่องที่กำหนดให้ฟังได้
- ปฏิบัติในการพูดได้ถูกต้อง
- กล่าแสดงในการพูด
- ใช้คำพูดเหมาะกับโอกาสและบุคคล
- เล่าหรือรายงานเรื่องราวต่าง ๆ ได้
- อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กะย เกอว และผันอักษรสามหมู่

และคำที่มี ห นำได้

- แยกลูกและสะกดคำที่มีตัว ร ล ว ทวนกล้ำได้

3. คำนวณข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย ในจำนวน 36 ข้อ มีอยู่ 12 ข้อ ที่ครูเห็นว่ามีความชัดเจนมาก และมีเพียง 1 ข้อ ที่ครูเห็นว่ามีความชัดเจนน้อย ส่วนอีก 23 ข้อ ครูมีความเห็นว่ามีความชัดเจนอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าจุดประสงค์ในเรื่องการใช้ภาษาในการเขียนมีความชัดเจนพอเหมาะสำหรับครูที่จะนำไปสอนได้ โดยไม่รู้สึกว่ายากเกินความเข้าใจ สำหรับข้อที่ครูเห็นว่า การเขียนมีความชัดเจนมากและง่ายแก่การเข้าใจ คือ

- ปฏิบัติตนได้ถูกต้องในขณะที่ผู้อื่นพูด
- มีสมาธิและความเข้าใจในการฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำได้

ถูกต้อง

- จับใจความจากเรื่องที่กำหนดให้ฟังได้
- เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีการพัฒนาการทางภาษา

กับเรื่องที่ฟังได้

- ออกเสียงได้ชัดเจบ และพูดได้ถูกต้อง
- กลาแสดงในการพูด
- ใช้คำพูดเหมาะ กับ โอกาสและบุคคล
- กลาพูดกลาชี้แจงแสดงเหตุผล หรือแสดงข้อสงสัยเพื่อแสวงหา

คำตอบ

- มีพัฒนาการทางภาษา โดยมีความสนุกสนานเพลิดเพลินเหมาะสม

กับวัย

- อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วย แม่ เกย เกอว และผันอักษรสามหมู่ และเขียนคำที่มี ห นำได้

- อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กก
- อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กม และผันอักษรสามหมู่ได้

สำหรับข้อที่ครูเห็นว่า การเขียนข้อความชัดเจนน้อย ยากแก่การเข้าใจ

คือ ข้อ ปฏิบัติในการพูดได้ถูกต้อง

4. ด้านความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ครูมีความเห็นว่าในจำนวน จุดประสงค์ 36 ข้อนั้น มีอยู่ 8 ข้อ ที่ครูเห็นว่า เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนมาก และมีเพียง 1 ข้อ ที่ครูเห็นว่าเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนน้อย ส่วนอีก 27 ข้อ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมมากคือ

- ปฏิบัติตนได้ถูกต้องขณะที่ผู้อื่นพูด
- มีสมาธิและความเข้าใจในการฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำได้

ถูกต้อง

- เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีการพัฒนาการทางภาษากับ

เรื่องที่ได้ฟังได้

- ปฏิบัติตนในการพูดได้ถูกต้อง
- กลาแสดงในการพูด

- มีพัฒนาการทางภาษาโดยมีความสนุกสนานผลิตเพี้ยนอันเหมาะสม

กับวัย

- อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กก
- แยกลูกและสะกดคำผสมสระ -อ เมื่อมี ย สะกดได้

สำหรับข้อที่ครูเห็นว่าเหมาะสมกับวัยของเด็กน้อย คือ ข้อ อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กน แม่ กน ที่ไม่ได้สะกดด้วยตัว น และผันอักษรสามหมู่ได้

5. คำนวณง่ายในการนำไปปฏิบัติ ครูมีความเห็นว่าในจำนวนจุดประสงค์ 36 ข้อนั้น มีอยู่ 12 ข้อ ที่ครูเห็นว่าง่ายในการนำไปปฏิบัติมาก ส่วนอีก 24 ข้อ ครูเห็นว่า มีความง่ายอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่ครูเห็นว่าง่ายในการนำไปปฏิบัติมาก คือ

- ฟังและแยกเสียงต่าง ๆ ได้
- ปฏิบัติตนได้ถูกต้องในขณะที่ผู้อื่นพูด
- จับใจความจากเรื่องที่กำหนดให้ฟังได้
- เกิดความสนุกสนานผลิตเพี้ยน และมีการพัฒนาการทางภาษากับ

เรื่องที่ได้อ่านได้

- ออกเสียงได้ชัดเจนและพูดได้ถูกต้อง
- ปฏิบัติตนในการพูดได้ถูกต้อง
- เล่าหรือรายงานเรื่องราวต่าง ๆ ได้
- มีพัฒนาการทางภาษาโดยมีความสนุกสนานผลิตเพี้ยนอันเหมาะสม

กับวัย

- วางท่าทางได้ถูกต้องขณะที่ยืน
- อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ เกย เกอว และผันอักษรสามหมู่

และคำที่มี ห นำได้

- อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่ กก
- รวบรวมคำเป็นพจนานุกรมประจำชั้น และใช้พจนานุกรมได้

6. ด้านการสอนให้บรรลุพฤติกรรมได้มาก ครูมีความเห็นว่าในจำนวนจุดประสงค์ 36 ข้อ มีอยู่ 5 ข้อที่ครูเห็นว่าสามารถสอนให้บรรลุพฤติกรรมได้มาก ส่วนอีก 31 ข้อ ครูเห็นว่าสามารถสอนให้บรรลุพฤติกรรมได้อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ครูเห็นด้วยมาก คือ

- ฟังและแยกเสียงต่าง ๆ ได้
- จับใจความจากเรื่องที่กำหนดให้ฟังได้
- เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีการพัฒนาการทางภาษากับเรื่องที่ได้อ่าน

- ใช้เวลาว่างอ่านหนังสือ
- เขียนโดยมีความคิดสร้างสรรค์ได้

ความคิดเห็นของครูหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์

1. ด้านความสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไป ในจำนวนจุดประสงค์ทั้ง 19 ข้อนั้น ครูเห็นว่ามีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ซึ่งแสดงว่า จุดประสงค์มีความเหมาะสมพอสมควร

2. ด้านความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ครูมีความเห็นว่า ในจำนวนจุดประสงค์ 19 ข้อ มีเพียง 1 ข้อ ที่มีความสอดคล้องมาก คือข้อ แสดงวิธีทำ โจทย์ ปัญหา บวก ลบ คูณ หาร ระคนได้ ส่วนอีก 18 ข้อ ครูมีความเห็นว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่าจุดประสงค์ที่กำหนดไว้นั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย ครูมีความเห็นว่าในจำนวน 19 ข้อนั้น มีเพียง 2 ข้อ ที่การเขียนข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย มาก ส่วนอีก 17 ข้อ มีความชัดเจนปานกลาง สำหรับข้อที่มีความชัดเจนเข้าใจง่ายมาก คือ

- ทำโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวกับการทวงได้
- นับเพิ่มและนับลด จาก 0 - 100 ทีละ 1 และทีละ 10 จากตารางได้

4. ด้านเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมมากอยู่ 1 ข้อ คือ ข้อ แสดงวิธีทำและหาคำตอบจากโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวกับการวัดได้ และมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนน้อยอยู่ 1 ข้อ เช่นเดียวกัน คือ ข้อ แสดงความหมายของ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ โดยใช้ภาพได้ ส่วนอีก 17 ข้อ ครูมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

5. ด้านความง่ายในการนำไปปฏิบัติ ครูมีความเห็นว่า ง่ายในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 17 ข้อ ส่วนอีก 2 ข้อ ครูเห็นว่าสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงมาก ซึ่งได้แก่ข้อ

- แสดงวิธีทำ และหาคำตอบจากโจทย์ที่เกี่ยวกับการวัดได้
- ทำโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวกับการทวงได้

6. ด้านสามารถสอนให้บรรลุพฤติกรรมได้มาก ในจำนวนจุดประสงค์ 19 ข้อนั้น ครูมีความเห็นว่า ทุกข้อสามารถนำไปสอนให้บรรลุพฤติกรรมได้มากอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่าจุดประสงค์ทุกข้อมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้สอนให้เกิดผลดีพอสมควร

2. ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ ในหมวดเนื้อหา โดยแยกเป็น 8 ด้าน คือ ด้านความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ด้านความเหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ด้านความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นต่อไป ด้านความเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ด้านใจความถูกต้องชัดเจน ด้านง่ายต่อการเรียนการสอน และด้านความยากน้อยของเนื้อหาพอเหมาะกับวัย ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ความคิดเห็นของครูหมวดเนื้อหาภาษาไทย

1. ด้านความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูมีความเห็นว่าในจำนวนเนื้อหา 21 เรื่อง มีอยู่ 1 เรื่อง ที่ครูเห็นว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ น้อย คือ เรื่อง การสนทนาและการซักถาม สำหรับเรื่องที่ครูเห็นว่ามีความสอดคล้องมาก

มีอยู่ 3 เรื่อง คือ เรื่องความพร้อมในการฟัง เรื่องการเล่าเรื่องและการรายงาน เรื่องความพร้อมในการเรียน ส่วนอีก 17 เนื้อหานั้น ครูเห็นว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาทั้ง 21 เรื่อง มีความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านความเหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ครูมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนทุกเนื้อหา

4. ด้านความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไป ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางอยู่ 19 เรื่อง ส่วนอีก 2 เรื่องนั้น ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมมาก ซึ่งแสดงว่าเนื้อหาภาษาไทยมีความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไปเป็นส่วนใหญ่ สำหรับเนื้อหาที่เหมาะสมมาก คือ

- เรื่องความพร้อมเพื่อการพูด
- เรื่องการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ

5. ด้านเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ครูมีความเห็นว่าในจำนวนเนื้อหา 21 เรื่องนั้น มีอยู่ 4 เรื่อง ที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันมาก ส่วนอีก 17 เรื่อง เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันปานกลาง ซึ่งแสดงว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมมากพอสมควร สำหรับเนื้อหาที่ครูเห็นว่า เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากคือ

- เรื่องความพร้อมเพื่อการพูด
- เรื่องการฟังคำอธิบายต่าง ๆ
- เรื่องการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ
- เรื่องความพร้อมในการเขียน

6. ด้านใจความถูกต้องชัดเจน ครูมีความเห็นว่าในจำนวนเนื้อหา 21 เรื่องนั้น มีเรื่องที่มีใจความถูกต้องชัดเจนมากอยู่ 3 เรื่อง คือ

- เรื่องมารยาทในการพูด
- เรื่องความพร้อมในการอ่าน
- เรื่องข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ในการเขียน

สำหรับเนื้อหาที่ครูเห็นว่ามีความถูกต้องชัดเจนน้อย มีอยู่ 1 เรื่อง คือ เรื่องการฟังคำอธิบายต่าง ๆ ส่วนเนื้อหาอื่นอีก 17 เรื่อง ครูเห็นว่ามีความถูกต้องชัดเจนอยู่ในระดับปานกลาง

7. ด้านง่ายต่อการเรียนการสอน มีเนื้อหาอยู่ 2 เรื่องที่ครูเห็นว่าง่ายต่อการเรียนการสอนมาก คือ

- เรื่อง สิ่งบันเทิงและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้

และ

- เรื่อง ข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ในการเขียน

สำหรับเนื้อหาอื่น ๆ อีก 10 เนื้อหา ครูมีความเห็นว่าง่ายต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่า เนื้อหาทั้งหมดที่กำหนดไว้นั้นไม่ยากเกินไปที่จะนำไปใช้สอน

8. ด้านเนื้อหาเหมาะสมกับวัย ครูมีความเห็นว่า เนื้อหาทั้ง 21 เรื่องนั้น มีความเหมาะสมกับวัยของเด็กค่อนข้างมาก คือ ครูเห็นว่าเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยของเด็กมากอยู่ 2 เรื่อง คือ

- เรื่อง ความพร้อมในการฟัง
- เรื่อง ความพร้อมในการอ่าน

ส่วนอีก 19 เรื่องนั้น ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาเหมาะสมกับวัยอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นหมวดเนื้อหาสาระสำคัญ

1. ด้านความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูมีความเห็นว่า เนื้อหาทั้ง 15 เรื่องที่กำหนดไว้นั้น มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในระดับปานกลาง

2. ด้านความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ทุกเรื่อง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านความเหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ครูมีความเห็นว่าในจำนวนเนื้อหา 15 เรื่องนั้น มีอยู่ 2 เรื่องที่ครูเห็นว่าเหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาก คือ

- เรื่องการนับเพิ่มและการคูณ
- เรื่องการตวง

สำหรับเนื้อหาที่ครูเห็นว่าเหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนน้อย มีเพียง 1 เรื่อง คือ เรื่องเวลา ส่วนอีก 12 เรื่อง ครูมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นต่อไป ครูมีความเห็นว่าในจำนวนเนื้อหา 15 เรื่องนั้น มีอยู่ 1 เรื่อง ที่ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมมาก คือ เรื่องจำนวนและตัวเลข ส่วนเนื้อหาที่ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยมีเพียง 1 เรื่องเช่นเดียวกัน คือ เรื่องเศษส่วน สำหรับเนื้อหาที่เหลืออีก 13 เรื่อง ครูมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

5. ด้านความเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ในจำนวน 15 เรื่อง ครูมีความเห็นว่า มีเนื้อหาอยู่ 1 เรื่องที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันมาก คือ เรื่องการบวก ลบ จำนวนที่มีตัวตั้งและผลลัพธ์ไม่เกิน 1,000 ส่วนอีก 13 เรื่องนั้นครูมีความเห็นว่า เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันพอสมควร และมีเนื้อหาอยู่ 1 เรื่องที่ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อย คือ เรื่องรูปเรขาคณิต

6. ด้านใจความถูกต้องชัดเจน ครูมีความเห็นว่าในจำนวนเนื้อหา 15 เรื่องนั้น มีอยู่เพียง 3 เรื่องที่มีใจความถูกต้องชัดเจนมาก คือ

- เรื่องการบวก ลบ จำนวนที่มีตัวตั้งและผลลัพธ์ไม่เกิน 100
- เรื่องการบวก ลบ จำนวนที่มีตัวตั้งและผลลัพธ์ไม่เกิน 1,000

- เรื่องการทวง

ส่วนเนื้อหาที่เหลืออีก 12 เรื่องนั้น ครูมีความเห็นว่าถูกต้องชัดเจนพอ

สมควร

7. ด้านความง่ายต่อการเรียนการสอน ครูมีความเห็นว่าในจำนวนเนื้อหา 15 เรื่องนั้น มีอยู่เพียง 3 เรื่อง ที่ครูเห็นว่าง่ายต่อการเรียนการสอนมาก ส่วนอีก 12 เรื่องนั้น ครูมีความเห็นว่าสามารถนำไปใช้สอนได้ง่ายพอสมควร สำหรับเรื่องที่ครูเห็นว่าสามารถนำไปใช้สอนได้ง่ายมาก คือ

- เรื่องการนับเพิ่มและการคูณ
- เรื่องเวลา
- เรื่องรูปทรงเรขาคณิต

8. ด้านเนื้อหาเหมาะสมกับวัย ครูมีความเห็นว่า เนื้อหาทั้ง 15 เรื่องที่กำหนดไว้นั้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ ในหมวดการเรียนการสอน โดยแยกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านกิจกรรม ด้านสื่อการเรียน ด้านคู่มือการสอน ด้านหนังสือเรียน ด้านแบบฝึกหัด และด้านอัตราเวลาเรียน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ความคิดเห็นของครูหมวดการเรียนการสอนภาษาไทย

1. ด้านกิจกรรม ครูมีความเห็นว่ากิจกรรมที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมมากในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- ความสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- สามารถสนองจุดประสงค์ได้มาก
- ช่วยส่งเสริมความรู้ของผู้เรียนได้มาก

- ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของผู้เรียน
- สามารถฝึกทักษะได้เพียงพอ

สำหรับความสอดคล้องกับเนื้อหา ความยากในการนำไปปฏิบัติ ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมเจตคติของผู้เรียน และช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียนนั้น ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านสื่อการเรียน ครูมีความเห็นว่าสื่อการเรียนที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมมากในเรื่องสามารถสนองจุดประสงค์ได้ ส่วนเรื่องความสอดคล้องกับกิจกรรมความเหมาะสมกับวัยของเด็ก และตรงกับความสนใจของผู้เรียนนั้น ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมพอสมควร นอกจากนี้แล้วครูยังมีความเห็นว่าสื่อการเรียนที่กำหนดไว้สามารถช่วยได้หลายโอกาสพอสมควร ความยากในการจัดหาและความสิ้นเปลืองในการจัดหาสื่อการเรียนมาใช้ ไม่เกินความสามารถของครูที่จะกระทำได้ และยังเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนด้วย

3. ด้านคู่มือการสอน ครูมีความเห็นว่าคู่มือการสอนให้ความสะดวกแก่ครูในการนำไปใช้สอนมาก ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ เช่น ความชัดเจนของคู่มือแต่ละบท ครูเห็นว่ามีความชัดเจนพอสมควร สามารถให้ความรู้แก่ครูเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ และตรงกับความต้องการของครูอยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านหนังสือเรียน ครูมีความเห็นว่าภาพประกอบในหนังสือเรียนชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา และสอดคล้องกับแบบฝึกหัดมากพอสมควร ภาพประกอบช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียนได้ดี และเหมาะสมกับวัยของเด็กอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเนื้อเรื่องในหนังสือสามารถช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียนได้มากพอสมควร ส่วนภาษาที่ใช้และขนาดของตัวหนังสือเหมาะสมกับวัยของเด็กก็อยู่ในระดับปานกลาง

5. ด้านแบบฝึกหัด ครูมีความเห็นว่า สอดคล้องกับจุดประสงค์และสอดคล้องกับเนื้อหาดีแล้ว จำนวนแบบฝึกหัดมีหลายลักษณะ และมากเพียงพอที่จะช่วยฝึกทักษะ และช่วยพัฒนาความคิดของเด็กได้มากและมีความเหมาะสมกับวัยของเด็กพอสมควร

6. ด้านอัตราเวลาเรียน ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมกับเนื้อหา
เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของเด็กมากพอสมควร

ความคิดเห็นของครูหมวดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์

1. ด้านกิจกรรม ครูมีความเห็นว่า กิจกรรมที่กำหนดไว้มีความสอดคล้อง
กับจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับเนื้อหา และสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่าง
บุคคลอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ครูยังมีความเห็นว่า กิจกรรมเหมาะสมกับวัย
ของผู้เรียนที่พอสมควร ทั้งในด้านช่วยส่งเสริมความรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมเจตคติของ
ผู้เรียน และช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียน จำนวนกิจกรรมที่กำหนดไว้มีจำนวนมากพอที่
จะฝึกทักษะได้เพียงพอ และสามารถสนองจุดประสงค์ได้มากพอสมควร

2. ด้านสื่อการเรียน ครูมีความเห็นว่า สื่อการเรียนที่กำหนดไว้มีความ
เหมาะสมพอสมควร ในเรื่องต่อไปนี้เป็นที่ สอดคล้องกับเนื้อหา
สอดคล้องกับกิจกรรม เหมาะสมกับวัยของเด็ก ง่ายต่อการจัดหาและไม่สิ้นเปลือง ใช้ได้
หลายโอกาส ตรงกับความสนใจของเด็ก และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก

3. ด้านคู่มือการสอน ครูมีความเห็นว่า แต่ละบทชัดเจนมาก เหมาะกับ
ความต้องการของครู ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่ครูได้มากพอสมควร นอกจากนี้
ยังสะดวกในการนำไปใช้สอนอยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านหนังสือเรียน ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
ปานกลางทุกเรื่อง ทั้งภาพประกอบ สำนวนภาษา เนื้อเรื่อง และขนาดของตัวหนังสือ
โดยครูมีความเห็นว่าภาพประกอบชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาและแบบฝึกหัดมาก เหมาะ
กับวัยของผู้เรียน และช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียนได้ดี ส่วนเนื้อเรื่องในหนังสือ
สามารถช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียนได้มากพอสมควร สำนวน ภาษาที่ใช้ และขนาด
ของตัวหนังสือเหมาะสมกับวัยของเด็กคืออยู่ในระดับปานกลาง

5. ด้านแบบฝึกหัด ครูมีความเห็นว่า สอดคล้องกับจุดประสงค์และ สอดคล้องกับเนื้อหาดีแล้ว จำนวนแบบฝึกหัดมีหลายลักษณะ และมีจำนวนมากเพียงพอที่จะช่วยฝึกทักษะ และช่วยพัฒนาความคิดของเด็กได้มาก และมีความเหมาะสมกับวัย ของเด็กพอสมควร

6. ด้านอัตราเวลาเรียน ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมกับเนื้อหา เหมาะสมกับระดับชั้น และเหมาะสมกับวัยของเด็กมากพอสมควร

4. ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ ในหมวดการประเมินผล และการบริหารบริการหลักสูตร ซึ่งปรากฏ ผลพอสรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็นของครูหมวดการประเมินผล

ครูมีความเห็นว่า การทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน เป็นสิ่งจำเป็นพอสมควร สำหรับเครื่องมือที่กำหนดให้ใช้วัดพฤติกรรม ครูมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมดีพอสมควร เนื่องจากมีความชัดเจนดี และสามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย เกณฑ์การวัดเหมาะสมกับ เด็กแล้ว และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง เวลาเรียน ที่กำหนดไว้ก็เหมาะสมแล้ว การกรอกแบบประเมินผลทำให้ง่าย ไม่สับสน นอกจากนี้ ครูยังเห็นด้วยมากกับเกณฑ์ตัดสินผลการเรียนว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว

ความคิดเห็นของครูหมวดการบริหารบริการหลักสูตร

ครูมีความเห็นว่า การติดตามผลการเรียนการสอนของผู้บริหาร และ ศึกษาวิเคราะห์กระทำสม่ำเสมอพอสมควร เอกสารประกอบหลักสูตรและหนังสืออ่านเพื่อ เสริมสร้างความรู้แก่ครูมีมากพอประมาณ ในด้านการอำนวยความสะดวกในการสอน เช่น การจัดอาคารสถานที่ การแนะนำช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาในการสอน และการจัด สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่แก่ครู มีมาก และสม่ำเสมอพอสมควร

ข. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ โดยแยกตามวุฒิและประสบการณ์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิและประสบการณ์
การสอนต่างกัน ในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างวุฒิ	2	16998.352	8499.176	0.455
ระหว่างประสบการณ์	2	85973.125	42986.563	2.300
ปฏิสัมพันธ์	4	100743.063	25185.766	1.348
ความคลาดเคลื่อน	516	9644172.000	18690.254	
รวมทั้งหมด	524	9858403.000		

จากตาราง 6 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดจุดประสงค์
การเรียนรู้ภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีประสบการณ์การ
สอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย แตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นใน
หมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน ซึ่ง
สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิและประสบการณ์
การสอนต่างกัน ในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างวุฒิ	2	2253.081	1126.540	0.183
ระหว่างประสบการณ์	2	47.484	23.742	0.996
ปฏิสัมพันธ์	4	11679.129	2919.782	0.474
ความคลาดเคลื่อน	516	3175876.000	6154.797	
รวมทั้งหมด	524	3189926.000		

จากตาราง 7 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิและประสบการณ์
การสอนต่างกันในหมวดเนื้อหาภาษาไทย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างวุฒิ	2	6838.168	3191.584	0.242
ระหว่างประสบการณ์	2	34477.008	17238.504	1.305
ปฏิสัมพันธ์	4	19225.730	4806.430	0.364
ความคลาดเคลื่อน	516	6815286.800	13207.918	
รวมทั้งหมด	524	6880765.000		

จากตาราง 8 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดเนื้อหาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดเนื้อหาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดเนื้อหาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิและประสบการณ์
การสอนต่างกัน ในหมวดเนื้อหาจิตศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างวุฒิ	2	1833.336	916.668	0.140
ระหว่างประสบการณ์	2	17672.719	8836.359	1.349
ปฏิสัมพันธ์	4	5533.141	1383.285	0.211
ความคลาดเคลื่อน	516	3381174.000	6552.660	
รวมทั้งหมด	524	3409338.000		

จากตาราง 9 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดเนื้อหาจิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดเนื้อหาจิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดเนื้อหาจิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิและประสบการณ์
การสอนต่างกัน ในหมวดการเรียนรู้การสอนภาษาไทย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างวุฒิ	2	3403.854	1701.927	2.182
ระหว่างประสบการณ์	2	219.717	109.858	0.141
ปฏิสัมพันธ์	4	1822.991	455.748	0.584
ความคลาดเคลื่อน	516	402497.000	780.033	
รวมทั้งหมด	524	408309.563		

จากตาราง 10 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการเรียนรู้การสอนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการเรียนรู้การสอนภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการเรียนรู้การสอนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิและประสบการณ์
การสอนแตกต่างกัน ในหมวดการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างวุฒิ	2	3582.179	1791.089	2.153
ระหว่างประสบการณ์	2	216.285	108.143	0.130
ปฏิสัมพันธ์	4	2677.780	669.445	0.805
ความคลาดเคลื่อน	516	429298.188	831.973	
รวมทั้งหมด	524	436229.500		

จากตาราง 11 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิและประสบการณ์
การสอนต่างกัน ในหมวดการประเมินผล

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างวุฒิ	2	241.103	120.552	1.674
ระหว่างประสบการณ์	2	0.375	0.188	0.003
ปฏิสัมพันธ์	4	169.510	42.378	0.588
ความคลาดเคลื่อน	516	37163.895	72.023	
รวมทั้งหมด	524	37578.633		

จากตาราง 12 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการประเมินผลแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน ในหมวดการบริหารบริการหลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างวุฒิ	2	336.525	168.262	1.958
ระหว่างประสบการณ์	2	49.278	24.639	0.287
ปฏิสัมพันธ์	4	467.030	116.757	1.359
ความคลาดเคลื่อน	516	44334.059	85.919	
รวมทั้งหมด	524	45191.898		

จากตาราง 13 แสดงว่า ครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการบริหารบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการบริหารบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการบริหารบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1

ก. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ โดยแยกตามระดับมาตรฐานของโรงเรียน โดยใช้เครื่อง
คอมพิวเตอร์

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียน
ระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	108620.1130	54310.0547	2.908
ภายในกลุ่ม	522	9749865.6875	18677.9023	
รวมทั้งหมด	524	9858485.0000		

จากตาราง 14 แสดงว่า ครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานต่างกัน มี
ความคิดเห็นในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ที่สอนในโรงเรียน
ระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	32302.8335	16151.4141	2.670
ภายในกลุ่ม	522	3157709.8125	6049.2500	
รวมทั้งหมด	524	3190012.0000		

จากตาราง 15 แสดงว่า ครูที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน
มีความคิดเห็นในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียน
ซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวดเนื้อหาภาษาไทย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	50751.3467	25375.6719	1.939
ภายในกลุ่ม	522	6830086.9375	13084.4570	
รวมทั้งหมด	524	6880838.0000		

จากตาราง 16 แสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน
มีความคิดเห็นในหมวดเนื้อหาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียน
ซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวดเนื้อหาคณิตศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	15969.8289	7984.9141	1.228
ภายในกลุ่ม	522	3393449.5625	6500.8594	
รวมทั้งหมด	524	3409419.0000		

จากตาราง 17 แสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน
มีความคิดเห็นในหมวดเนื้อหาคณิตศาสตร์แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียน
ซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวดการเรียนรู้การสอนภาษาไทย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1903.4609	951.7302	1.222
ภายในกลุ่ม	522	406409.3281	778.5618	
รวมทั้งหมด	524	408312.7500		

จากตาราง 18 แสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน
มีความคิดเห็นในหมวดการเรียนรู้การสอนภาษาไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติ

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เห็นของครูที่สอนในโรงเรียน
ซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกันในการเรียนการสอนคณิตศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2062.7262	1031.3630	1.240
ภายในกลุ่ม	522	434170.1172	831.7434	
รวมทั้งหมด	524	436232.8125		

จากตาราง 19 แสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน มีความถี่เห็นในการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียน
ในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวดการประเมินผล

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	103.2491	51.6245	0.719
ภายในกลุ่ม	522	37475.4609	71.7921	
รวมทั้งหมด	524	37578.7070		

จากตาราง 20 แสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน
มีความคิดเห็นในหมวดการประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียน
ซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวดการบริหารบริการหลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1571.3695	785.6846	9.402*
ภายในกลุ่ม	522	43620.8125	83.5648	
รวมทั้งหมด	524	45192.1797		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน มีความคิดเห็นในหมวดการบริหารบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่เพื่อให้ทราบว่า ความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานใดแตกต่างกัน จึงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้ q - Statistic ดังตาราง 22

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียน ซึ่งมีระดับมาตรฐานต่างกัน ในหมวดการบริหารบริการหลักสูตร เป็นรายคู่

ระดับมาตรฐานโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ระดับมาตรฐาน พอใช้	ระดับมาตรฐาน ปานกลาง	ระดับมาตรฐาน ดี
		30.7959	31.0821	34.6122
ระดับมาตรฐานพอใช้	30.7959	-	0.28	3.81 *
ระดับมาตรฐานปานกลาง	31.0821		-	3.53 *
ระดับมาตรฐานดี	34.6122			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$r=2$

$r=3$

$$q_{.95}(r, 522) = 2.560 q_{.95}(r, 522) = 3.36$$

จากตาราง 22 แสดงว่า ครูในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี มีความคิดเห็นด้านการบริหารบริการหลักสูตรแตกต่างกับครูที่อยู่ในโรงเรียนระดับมาตรฐานพอใช้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลาง และครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานพอใช้ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จ. ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูผู้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
กลุ่มทักษะจากการสัมภาษณ์ครู จำนวน 155 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้นำกล่าวถึงปัญหาในขณะใช้หลักสูตร และขอ
เสนอแนะต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดอยู่ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ด้านเนื้อหา
3. ด้านการเรียนการสอน
4. ด้านการประเมินผล
5. ด้านการบริหารบริการหลักสูตร

1. ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูด้านจุดประสงค์ สำหรับจุดประสงค์
การเรียนรู้ของกลุ่มทักษะนั้น ในจำนวนครูที่สัมภาษณ์ทั้งหมด 155 คนนั้น มีอยู่ 131 คน
ที่บอกว่าไม่มีปัญหาในการสอนเกี่ยวกับจุดประสงค์ แต่มีครูอยู่ 24 คน ที่แสดงความคิด
เห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในด้านจุดประสงค์ ซึ่งพอสรุปได้ว่า

1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย ครูมีความเห็นว่าจุดประสงค์
บางข้อยากเกินไปสำหรับเด็กประถมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่

- การผันอักษรสามหมู่
- การผันวรรณยุกต์
- การประสมสระเมื่อมีตัวสะกด
- การทำพจนานุกรม
- คำราชาศัพท์

ซึ่งทำให้ครูไม่สามารถสอนให้บรรลุพฤติกรรมได้ ครูให้ข้อคิดเห็นว่า ควรตัดจุดประสงค์
ในท่อนล่างในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 แล้วไปเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น การสอนราชาศัพท์
และการทำพจนานุกรมนั้น ควรเป็นเพียงให้เด็กฟังเท่านั้น ยังไม่ควรถึงขั้นรวบรวมเป็น
พจนานุกรม เพราะเด็กส่วนมากยังทำไม่ได้ และควรเพิ่มจุดประสงค์เกี่ยวกับการอ่านให้
มากขึ้น

1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์ ครูมีความเห็นว่าจุดประสงค์บางข้อยากเกินไป เช่น เรื่อง เศษส่วน จุดประสงค์การคูณและการหาร สอนแล้วเด็กยังเกิดความเข้าใจสับสน เวลาทำไม่กล้าตัดสินใจด้วยตัวเอง เพราะบางข้อบางเรื่องละเอียดเกินไปสำหรับเด็กประถมต้น เรียนแล้วต้องซ่อมเสริมหลายครั้ง เด็กเป็นส่วนน้อยที่เข้าใจปัญหาของโจทย์ จุดประสงค์บางเรื่องกว้างเกินไป

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูด้านเนื้อหา สำหรับเนื้อหากลุ่มทักษะนั้น ครูมีความคิดเห็นพอสรุปได้คือ ในจำนวนครูที่สัมภาษณ์ 155 คน มีอยู่ 30 คน ที่มีปัญหาในการสอน ส่วนครูอีก 120 คน บอกว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนเนื้อหา สำหรับปัญหาและข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมภาษณ์นั้น พอสรุปได้ดังนี้ คือ

2.1 เนื้อหาภาษาไทย ครูมีความเห็นว่า เนื้อหามากเกินไปเด็กเกิดความเข้าใจสับสน การเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ยากเกินไป การสะกดคำบางคำมีปัญหา เช่น คำว่า "เป็น" ให้สะกดว่า เปน "เป็น" นักเรียนถามว่าเป็นสระอะไร การผันอักษรเนื้อหามากเด็กจำไม่ได้เท่าที่ควร การแจกลูกและสะกดคำที่ต้องสะกดในแม่ต่าง ๆ เด็กอ่านหนังสือไม่ออกเพราะเด็กสะกดตัวไม่ได้ เด็กบางคนอ่านได้ เขียนไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจสระลครุรูป การออกเสียง ร ล ควบกล้ำ เด็กไม่ค่อยเข้าใจ การผันอักษรสามหมู่เด็กไม่สามารถจำได้ เนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป เช่น การเทียบเสียงวรรณยุกต์ เพื่อหาพินเสียงของวรรณยุกต์ คำราชาศัพท์เนื้อหา เรื่องการสนทนา มีมาก บางครั้งทำให้เสียระเบียบเนื่องจากเด็กมีจำนวนมาก ความตั้งใจฟังก็น้อย ทำให้การสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ครูให้ข้อคิดเห็นว่าในคู่มือครูควรจะให้คำแนะนำวิธี การสอนในแต่ละเนื้อหาโดยชัดเจน ควรแทรกบทหรือกรอนใหม่กว่านี้ แทรกบทคำคล้องจองกัน โดยขีดเส้นใต้คำที่คล้องจองกัน ครูจะได้อธิบายได้ถูกต้องเพราะที่เขียนมานั้น บางบทความหมายไม่ชัดเจน ควรมีตัวอย่างเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ร ล ควบกล้ำ โดยหาคำง่าย ๆ พิมพ์เป็นเล่มเล็ก ๆ แจกตามโรงเรียนทั้ง โรงเรียนรัฐบาล และเอกชน ควรตัดเนื้อหาบางเรื่องออก เช่น เรื่องการเทียบเสียงวรรณยุกต์ คำราชาศัพท์ และการผันอักษรสามหมู่ นอกจากนี้ครูยังให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้แบบฝึกหัด

ภาษาไทยอยู่เล่มเดียวกันกับหนังสือเรียนภาษาไทย เพราะเด็กยังไม่พร้อมที่จะเปิดดูหนังสือหลาย ๆ เล่มพร้อมกัน

2.2 เนื้อหาคณิตศาสตร์ ครูมีความเห็นว่าเรื่องการคูณ การหาร และเศษส่วน มีปัญหาในการสอนเพราะเด็กเข้าใจยาก การแก้ปัญหาคือให้เด็กทำความเข้าใจก่อน ยกตัวอย่างเช่น เด็กเกิดความรู้สึกสับสนว่าทำไมคูณแล้วไม่รู้ว่าทำอะไร ครูต้องบอกวิธีทำก่อนเสมอ เนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป มีวิธีทำหลายวิธีจนเด็กสับสน การวัด การทรง และการชั่ง เด็กเข้าใจได้ช้า ครูให้ข้อเสนอแนะว่าควรตัดเนื้อหาบางเรื่องออกไปเรียนในชั้นสูงขึ้น เช่น เรื่องเศษส่วน ควรตัดแบบฝึกหัดในคู่มือของแต่ละเนื้อหาให้น้อยลง และควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับการนับเพิ่มและนับลดจำนวนที่แตกต่างกันให้มากกว่านี้เพื่อเด็กจะได้มีทักษะเพิ่มขึ้น

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูด้านการเรียนการสอน สำหรับด้านการเรียนการสอนครูมีปัญหาพอสมควร ในจำนวนครูที่สัมภาษณ์ทั้งหมด 155 คนนั้น มีครูจำนวน 105 คน ที่เห็นว่าไม่มีปัญหาในด้านการสอน แต่มีครูอยู่ 50 คน ที่เห็นว่ามีปัญหาในการสอน และครูได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะไว้พอสรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านตัวครู ครูมีปัญหาเรื่องเพลงประกอบบทเรียน บางเพลงผู้สอนร้องไม่ได้ทำให้บทเรียนขาดไป ครูไม่มีเวลาทำอุปกรณ์การสอน เพราะมีชั่วโมงสอนมาก ครูต้องออกค่าใช้จ่ายในการทำอุปกรณ์เอง เนื่องจากวัสดุในการทำอุปกรณ์โรงเรียนมีให้ไม่เพียงพอ ครูให้ข้อคิดเห็นว่าการให้มีเทปเพลงประกอบบทเรียนทุกเพลงออกจำหน่าย และต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแนะนำวิธีทำอุปกรณ์อย่างทั่วถึงหรือทำอุปกรณ์จำหน่ายในราคาถูก และโรงเรียนควรให้ความสำคัญในเรื่องวัสดุสำหรับทำอุปกรณ์มากกว่าเดิม

3.2 ด้านตัวเด็ก สภาพเศรษฐกิจของเด็กไม่เหมือนกัน ทำให้เป็นปัญหาในการสอน ระดับสติปัญญาของเด็กแตกต่างกันมาก เพราะเด็กในโรงเรียนราษฎร์มีทั้งเด็กที่มีสติปัญญาดี และพ่อแม่มีเศรษฐกิจดี ส่วนเด็กอีกประเภทหนึ่งพ่อแม่เศรษฐกิจไม่ดี และเด็กก็มีสติปัญญาไม่ดี แต่สอนเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาลไม่ได้ พ่อแม่จึงจำเป็นต้อง

ต้องให้เรียนในโรงเรียนราษฎร์

3.3 ด้านกิจกรรม ครูส่วนมากแสดงความคิดเห็นว่าอุปกรณ์และสถานที่ไม่อำนวยในการจัดกิจกรรมบางอย่าง การปฏิบัติกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น การพาไปศึกษานอกสถานที่ไม่อาจกระทำได้ กิจกรรมเข้าจังหวะครูสอนไม่ได้เพราะไม่เคยอบรมมาก่อน กิจกรรมบางเรื่องมากเกินไป ครูสอนได้ไม่ครบเพราะเวลาเรียนน้อยเกินไป

3.4 ด้านแบบฝึกหัด ครูมีความเห็นว่า ตัวหนังสือในแบบฝึกหัดเล็กเกินไป ทำให้เด็กซึ่งเพิ่งอ่านออกเขียนได้อ่านยาก แบบฝึกหัดบางข้อไม่ชัดเจน

3.4.1 แบบฝึกหัดภาษาไทย ครูมีความเห็นว่าแบบฝึกหัดไม่ค่อยชัดเจน การสื่อความหมาย ความเข้าใจทางรูปภาพ คำสั่งในแบบฝึกหัดบางข้อเด็กไม่เข้าใจ บางข้อใช้คำถามที่ตอบได้หลายอย่าง ทำให้เข้าใจยาก แบบฝึกหัดเกี่ยวกับแม่ กก แมกก ยาก

3.4.2 แบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ ครูมีความเห็นว่าตัวอย่างที่มียึดเยื้อเกินไป ทำให้เด็กสับสนในวิธีทำ แบบฝึกหัดเรื่องการบวกลบ การแก้ปัญหาคือวิธีทำมากเกินไปทำให้เด็กเบื่อหน่าย การบวกลบเลขแบบกระจายสอนง่าย แต่เด็กเรียนยาก ตัวเลขมากเกินไป ผู้ปกครองไม่สามารถช่วยให้คำแนะนำแก่เด็กได้ เด็กต้องฟังครูอย่างเดียว นอกจากนี้ครูยังมีความเห็นว่า จำนวนคำถามในแบบฝึกหัดมากเกินไป แต่เวลาเรียนมีจำกัด เด็กทำแบบฝึกหัดได้ไม่ครบ แบบฝึกหัดเกี่ยวกับการคูณมีน้อย การเว้นช่องให้เติมน้อยไป และช่องที่ให้เติมสี่เหลี่ยมเกินไปทำให้อ่านไม่ชัด ครูให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้ตัวหนังสือโตและชัดเจนกว่านี้ และควรรวบรวมจำนวนปลั๊กย่อยของเนื้อหาให้อยู่ในหมวดเดียวกัน การใช้คำถามง่าย ๆ ซึ่งนักเรียนสามารถเข้าใจได้ตรงกัน ควรแสดงวิธีทำแบบฝึกหัดที่สั้น ๆ เข้าใจง่าย แบบฝึกหัดควรจะกว้างกว่านี้ โดยมีการวัดทั้งความจำ ความถนัด และการใช้ความคิดของเด็กเอง การกำหนดแบบฝึกหัดควรคำนึงถึงระดับสติปัญญาเด็กมากกว่านี้ เพราะเด็กยังสับสนมาก คำถามประกอบรูปภาพควรให้ความหมายในภาพชัดเจนกว่าเดิม ถ้าเป็นไปได้ควรจะมีคู่มือ

สำหรับตรวจสอบว่าถูกต้องแน่นอนหรือไม่ เพื่อครูสามารถพิจารณาคำตอบใกล้เคียงได้ การเว้นช่องว่างสำหรับใส่คำตอบควรเว้นช่องให้กว้างกว่านี้ และควรเว้นช่องไว้เฉย ๆ ไม่ต้องระบายสี

3.5 ด้านสื่อการเรียน ครูมีความเห็นว่าสื่อการเรียนที่กำหนดไว้เหมาะสมดีแล้ว แต่ครูหาสื่อการเรียนนั้น ๆ ไม่ได้ การจัดสื่อการเรียนการสอนมีน้อยมากเพราะขาดอุปกรณ์ การผลิตสื่อการเรียนบางอย่างบอกไว้ไม่ชัดเจน ครูทำไม่ได้ ครูใช้การอธิบายปากเปล่าเป็นส่วนมาก ครูไม่มีหนังสือสำหรับค้นคว้าเนื้อหาเพิ่มเติมเพียงพอ ครูให้ข้อคิดเห็นว่าควรมีการเปิดอบรมวิธีผลิตอุปกรณ์และให้มีเวลาทำอุปกรณ์มาก ๆ ในการอบรมแต่ละครั้ง เพื่อครูจะได้นำมาใช้สอนได้เลย นอกจากนี้ควรมีการเปิดอบรมการใช้สื่อการเรียนการสอน และแนะนำเทคนิคการสอนในแต่ละเนื้อหา ตามความเหมาะสม เพลงประกอบบทเรียนควรจะทำนองไวควอย และควรจะทำนองเพลงดนตรีไทย

3.6 ด้านหนังสือเรียน ครูมีความเห็นว่าควรมีภาพประกอบให้มากกว่านี้ รูปเล่มควรให้มีสีสรรสวยงาม เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก ตัวหนังสือในหนังสือคณิตศาสตร์ควรให้โตขึ้นกว่านี้อีกเล็กน้อย เพราะเด็กจะได้สนใจภาพและทำให้อยากอ่านเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น ภาพประกอบในหนังสือคณิตศาสตร์เกี่ยวกับการวัดระยะไม่ตรงกับความเป็นจริง เช่น รถไฟยาว 11 ซม. แต่ภาพ ยาว 11 ซม. กว่า เป็นต้น ครูให้ข้อเสนอแนะว่าบทเรียนแต่ละบทควรแทรกกิจกรรมที่ชัดเจน และภาพประกอบที่เข้าใจง่าย ควรมีการแก้ไขให้ภาพประกอบตรงกับเนื้อหาจริง ๆ

3.7 ด้านอัตราเวลาเรียน ครูมีความเห็นว่าอัตราเวลาเรียนภาษาไทยมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก แต่อัตราเวลาเรียนคณิตศาสตร์น้อยเกินไป จุดประสงค์คณิตศาสตร์มีน้อยข้อ แต่การทำแบบฝึกหัดเนื้อหา มาก มักจะสอนได้ไม่ทันตามกำหนด เนื่องจากมีปัญหาด้านอื่นของเด็กอีกมากในเวลาเรียน ครูให้ข้อคิดเห็นว่า ควรเพิ่มเวลาเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ โดยเฉพาะเรื่อง การคูณและการหารต้องใช้เวลานานพอสมควรเด็กจึงจะเข้าใจ และทำแบบฝึกหัดได้คล่อง

3.8 ด้านคู่มือการสอน ครูมีความเห็นว่าไม่ครบถ้วนแต่หัวข้อและแนวทางอย่างเดียว การเพิ่มเนื้อหาของแต่ละหัวข้อให้มากกว่านี้ และควรมีรายละเอียดเพื่อเป็นแนวทางให้ครูนำไปอธิบายให้เด็กเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ บางบทมีเฉพาะขั้นตอนของกิจกรรมให้ แต่ไม่มีตัวอย่างให้เลย ครูเห็นว่าควรจะมีตัวอย่างประกอบเพื่อเป็นแนวทางแก่ครูบางพอสมควร

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูด้านการประเมินผล ในด้านนี้จากจำนวนครูที่สัมภาษณ์ 155 คนนั้น มีครูอยู่ 17 คน ซึ่งมีความเห็นว่ามีปัญหาในการประเมินผล และได้ให้ข้อคิดเห็นพอสรุปได้ดังนี้

4.1 การประเมินผลของเด็กที่ออกมาในด้านการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร การเรียนของเด็กเกรงจะต่ำกว่าการสอนแผนภาพ

4.2 เกณฑ์การตัดสินผลไม่แน่นอน เช่น การหาคะแนนในแต่ละวิชา เด็กคนที่ 1 หาคะแนนได้ 80 คะแนน แต่เด็กคนที่ 2 หาคะแนนในวิชาเดียวกันกับคนที่ 1 ได้คะแนน 90 คะแนน แต่ได้เกรดเท่ากันคือ 4 ซึ่งครูพิจารณาว่าไม่ยุติธรรม เพราะช่วงคะแนนห่างกันมาก

4.3 เกณฑ์การตัดสินให้ผ่านจุดประสงค์ 8 ใน 10 สำหรับวิชาภาษาไทยยากเกินกว่าเด็กในวัยนี้จะทำได้ ควรจะลดลงมาเป็นประมาณ 7 ใน 10 ก็น่าจะเพียงพอแล้ว

4.4 ผู้ปกครองไม่เข้าใจการตัดสินผลการเรียนแบบกิตติระดับคะแนน เพราะบางครั้งดูเหมือนว่าเด็กไม่ได้เรียนดีขึ้น ก็มองคะแนนไม่ชัดเจนเหมือนคิดเปอร์เซ็นต์แบบเดิม

4.5 การประเมินผล เรื่องการชั่ง ตวง วัด เด็กไม่สามารถปฏิบัติจริงได้ ทำให้นักเรียนไม่บรรลุจุดประสงค์

4.6 ความถี่ห่างระหว่างช่วงคะแนนเต็ม กว้างเกินไปควรจะให้แคบกว่านี้ ไม่ควรให้ห่างจากคะแนนเต็มมาก เพราะจะทำให้เด็กได้คะแนนระดับ 4 มาก แต่ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูด้านการบริหารบริการหลักสูตร ในจำนวนครูที่สัมภาษณ์ 155 คนนั้น มีครูอยู่ 57 คน ซึ่งมีปัญหาในด้านนี้ ซึ่งพอจะสรุปปัญหาและข้อเสนอแนะของครูได้ดังนี้

5.1 อุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ครูต้องจัดหาอุปกรณ์เองด้วยเงินส่วนตัว ครูไม่มีเวลาทำอุปกรณ์ เพราะมีชั่วโมงสอนมากและต้องรับผิดชอบเด็กเป็นจำนวนมาก การบริการวัสดุสำหรับทำอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ

5.2 ผู้บริหารสนใจในปัญหาการเรียนการสอนน้อยเกินไป

5.3 การพิจารณาครูเข้าสอนไม่ได้พิจารณาความสามารถของครูอย่างรอบคอบ

5.4 การอบรมครูก่อนการสอนตามหลักสูตรใหม่มีไม่เพียงพอ ส่วนมากการอบรมอยู่ในระยะ 3 วัน และ 5 วันเป็นอย่างมาก ทำให้ครูไม่เข้าใจวิธีสอนแผนใหม่คือพอ

5.5 หนังสืออ่านประกอบมีน้อยไม่เพียงพอสำหรับเด็ก ครูได้ขอเสนอแนะว่าควรให้มีการอบรมครูเพิ่มเติมอีก เพราะระยะเวลาที่อบรมสั้นเกินไป การทำเอกสารบางชิ้นและการทำบันทึกการสอนยังอบรมไม่ทั่วถึงทุกวิชา และทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรออกข้อบังคับให้ครูประจำวิชาต่าง ๆ เข้ารับการอบรมทุกคน และควรเป็นการอบรมที่ต่อเนื่องกันไป การกำหนดเวลาอบรมควรจะทำก่อนเปิดภาคเรียนประมาณ 1 - 2 สัปดาห์ ในระหว่างการอบรมนอกจากจะให้ความรู้ทางวิชาการแล้วควรแนะนำการวัดผล วิธีประเมินผลเป็นตัวอย่างลงในสมุดแบบประเมินผลของนักเรียนด้วย ด้านภาษาไทยครูต้องการให้แนะนำหลักการอ่านที่ถูกต้องแก่ผู้เข้ารับการอบรม เพื่อจะได้นำไปใช้ได้ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่ผสมกับสระประสม เมื่อมีตัวสะกดแล้วมักจะอ่านไปหลาย ๆ แนว ควรมีการสัมมนาแลกเปลี่ยนเทคนิคการเรียนการสอนระหว่างครูต่างโรงเรียน เพื่อครูจะได้มีความรู้เพิ่มเติมหรือทราบข้อบกพร่องของตนเองจะได้ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรจะมีการเปิดอบรมวิธีทำอุปกรณ์การสอน โดยเฉพาะชั้นในวัย เสาร์-อาทิตย์

โดยไม่ต้องเสียค่าอบรม แต่ผู้เข้ารับการอบรมต้องหาวัสดุมาเอง นอกจากนี้ครูยังมีความเห็นว่า ควรให้ผู้รับผิดชอบทางวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ออกไปติดตามผลการสอนของครูบ้าง เมื่อครูมีปัญหาจะได้ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง และช่วยแก้ไขความบกพร่องในการสอนของครูด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำสื่อการเรียนขึ้น เพื่อจำหน่ายให้กับโรงเรียนเพราะ บางครั้งโรงเรียนทำไม่ได้ ครูไม่มีเวลาเนื่องจากงานรับผิดชอบมีมากเกินไป ผู้บริหารโรงเรียนควรจะเห็นความสำคัญของอุปกรณ์การสอนให้มากกว่านี้ และควรจะอำนวยความสะดวกในการจัดหาวัสดุสำหรับผลิตอุปกรณ์การสอนแก่ครูอย่างเพียงพอ หรือมีเจ้าหน้าที่สำหรับผลิตอุปกรณ์การสอนโดยเฉพาะ เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนซึ่งไม่มีเวลาทำอุปกรณ์ด้วยตัวเอง และผู้บริหารโรงเรียนควรให้บริการด้านเอกสารประกอบหลักสูตร แก่ครูให้เพียงพอด้วย

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้อธิบายถึงความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการ การวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ โดยแยกตามวุฒิและประสบการณ์
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ โดยแยกตามระดับมาตรฐานโรงเรียน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ครูที่มีวุฒิ ประสบการณ์การสอนต่างกัน จะมีความคิดเห็นในการนำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะไปใช้ไม่แตกต่างกัน
2. ครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานต่างกัน จะมีความคิดเห็นในการนำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะไปใช้แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2521 สังกัดโรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 620 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยอาศัยหลักเกณฑ์ในการสร้างหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาหลักสูตร แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่หนึ่ง เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่สอง เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ ในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การเรียนการสอน การประเมินผล และการบริหารบริการหลักสูตร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการกองส่งเสริมและอุดหนุน ให้ช่วยแจกแบบสอบถามแก่อาจารย์ใหญ่โรงเรียนราษฎร์ จำนวน 465 ฉบับ ส่วนอีก 155 ฉบับ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยตัวเอง เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว ให้ส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยที่ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและอุดหนุน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนโดยตรง และผู้วิจัยไปขอรับแบบสอบถามคืนที่กองส่งเสริมและอุดหนุนด้วยตัวเอง จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 620 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมา 532 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.06 เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ได้ 525 ฉบับ

3.2 ผู้วิจัยได้สุ่มมาร้อยละ 25 ของจำนวนครูทั้งหมด 620 คน ซึ่งคิดเป็นจำนวนครู 155 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เพื่อสัมภาษณ์ในด้านปัญหา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่จะประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการ

ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ครูด้วยตัวเองทุกโรงเรียน ที่ได้รับการสุ่มเพื่อสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อคัดเลือกรูปแบบที่สมบูรณ์ สามารถนำไปวิเคราะห์ได้ ซึ่งได้จำนวนแบบสอบถาม 525 ฉบับ แล้วจำแนกแบบสอบถามตามลักษณะของตัวแปร

4.2 หาค่าสถิติพื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละข้อคำถาม ในตอนที่สองซึ่งแบ่งออกเป็น 5 หมวด คือ หมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การเรียนการสอน การประเมินผล และการบริหารบริการ หลักสูตร

4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ระหว่างครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน โดยใช้สถิติค่า เอฟ (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way analysis of variance)

4.4 เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ระหว่างครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานต่างกัน โดยใช้สถิติค่าเอฟ (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ก. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ

1. หมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูมีความเห็นว่าจุดประสงค์ส่วนมากสอดคล้องกับความต้องการทั่วไป และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง จุดประสงค์ส่วนมากไม่ยากเกินความสามารถของครูที่จะนำไปปฏิบัติ และ

นักเรียนสามารถบรรลุพฤติกรรมที่มุ่งหวังได้พอสมควร แต่ยังมีจุดประสงค์บางข้อของ
วิชาภาษาไทยที่ครูเห็นว่าเข้าใจยาก คือ จุดประสงค์ข้อที่ 7 ปฏิบัติในการพูดได้ถูกต้อง
และสำหรับข้อที่ครูเห็นว่าไม่ค่อยเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน คือ ข้อ 19 อ่านและเขียน
คำที่สะกดด้วยแม่ กน แม่กนที่ไม่ได้สะกดด้วยตัว น และผันอักษรสามหมู่ได้

2. หมวดเนื้อหา ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาเกือบทุกเรื่องที่กำหนดไว้มีความ
เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งทางด้านความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ความเหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน
ความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นต่อไป ความเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
และความยากของเนื้อหา แต่มีเนื้อหาภาษาไทยบางเรื่องที่ครูมีความเห็นว่ายังมีความ
ชัดเจนน้อย คือ เรื่องการฟังคำอธิบายต่าง ๆ ครูอ่านแล้วเข้าใจยาก สำหรับเนื้อหา
คณิตศาสตร์นั้นเนื้อหาที่มีปัญหา คือ เรื่องเวลา ครูเห็นว่าไม่ค่อยเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
ควรจะให้เรียนในขั้นที่สูงขึ้นกว่านี้ เรื่องรูปเรขาคณิต เป็นประโยชน์กับชีวิตประจำวันของ
เด็กน้อย เพราะไม่ค่อยนำไปใช้ประโยชน์ และไม่เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียน
ขั้นต่อไปด้วย

3. หมวดการเรียนการสอน ครูมีความเห็นว่ากิจกรรม สื่อการเรียน
คู่มือการสอน หนังสือเรียน แบบฝึกหัด และอัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้มีความเหมาะสม
อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ที่ครูบางกลุ่ม เห็นว่าแบบฝึกหัดบางบทยาก
วิธีทำมีหลายแบบทำให้สับสน และอัตราเวลาเรียนคณิตศาสตร์น้อยเกินไปไม่เหมาะสมกับเนื้อหา

4. หมวดการประเมินผล ครูมีความเห็นว่าเครื่องมือที่กำหนดให้ใช้วัด
พฤติกรรม เกณฑ์การวัดและ เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ตลอดจนการกรอกแบบประเมินผล
มีความเหมาะสมพอสมควร

5. หมวดการบริหารบริการหลักสูตร ครูมีความเห็นว่าผู้บริหารมีการติดตาม
ผลสัมฤทธิ์พอสมควร เอกสารประกอบหลักสูตรมีเพียงพออยู่ในระดับปานกลาง แต่ครู
ที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานพอใช้ ปัญหาเรื่องเอกสารประกอบหลักสูตรไม่เพียงพอ
หนังสืออ่านเพื่อเสริมความรู้แก่ครูมีปานกลาง การจัดอบรมครูเพื่อให้ความรู้มีสม่ำเสมอ

พอสมควร แต่ระยะเวลาที่เข้ารับการอบรมน้อยเกินไป การอบรมไม่ต่อเนื่องกัน การช่วยเหลือด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนยังมีน้อย การติดตามผลจากศึกษานิเทศก์ของคณะกรรมการการศึกษาเอกชนยังกระทำไม่ได้ทั่วถึง ครูต้องการให้ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีบทบาทช่วยเหลือครูมากกว่านี้

ข. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ โดยแยกตามวุฒิ ประสบการณ์

1. ครูที่มีวุฒิต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การเรียนการสอน การประเมินผล และการบริหารบริการหลักสูตร

2. ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การเรียนการสอน การประเมินผล และการบริหารบริการหลักสูตร

3. ครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การเรียนการสอน การประเมินผล และการบริหารบริการหลักสูตร

ค. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ โดยแยกตามระดับมาตรฐานโรงเรียน

ครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การเรียนการสอน และการประเมินผล

สำหรับหมวดการบริหารบริการหลักสูตร ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครู

ที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานพอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลาง และระดับมาตรฐานพอใช้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ง. ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูผู้ใช้หลักสูตร กลุ่มทักษะ

ผลจากการสัมภาษณ์ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พอดีสรุปปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. หมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทยบางข้อ ครูเห็นว่ายากเกินไปสำหรับเด็กประถมศึกษาปีที่ 2 เช่น เรื่อง การผันอักษรสามหมู่ การผันวรรณยุกต์ การประสมสระเมื่อมีตัวสะกด การทำพจนานุกรม คำราชาศัพท์ จุดประสงค์คณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน การคูณ การหาร ยากเกินไป ทำให้ไม่สามารถสอนให้บรรลุพฤติกรรมได้

2. หมวดเนื้อหา เนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป เช่น เนื้อหาภาษาไทยเรื่อง การเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ เพื่อหาพื้นเสียงของวรรณยุกต์ และเนื้อหาคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ นอกจากนั้นครูยังมีความเห็นว่าเนื้อหาเรื่องการสนทนามีมากเกินไปและการผันอักษรก็มีเนื้อหามากเกินไปทำให้จำไม่ได้เท่าที่ควร

3. หมวดการเรียนการสอน ครูแต่ละคนมีความสามารถไม่เท่ากันโดยเฉพาะเรื่องเพลงประกอบบทเรียน บทเพลงผู้สอนร้องไม่ได้ ครูไม่มีเวลาทำอุปกรณ์การสอน เพราะมีชั่วโมงสอนมาก และไม่ทราบวิธีทำอุปกรณ์ นอกจากนี้วัสดุสำหรับทำอุปกรณ์การสอนมีน้อยไม่เพียงพอ กิจกรรมเข้าจังหวะครูสอนไม่ได้เพราะไม่เคยอบรมมาก่อนแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก ลบ และการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์มีจำนวนมากเกินไปทำให้เด็กสับสน และเบื่อหน่าย แบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่องแม่ กก แม่ กค ยาก นอกจากนั้นครูยังมีความเห็นว่าตัวหนังสือในแบบฝึกหัดเล็กเกินไป ไม่ค่อยเหมาะสมกับวัยของเด็ก ช่องว่างสำหรับให้เติมคำในแบบฝึกหัดแคบเกินไป ทำให้ไม่สะดวกในการเขียนข้อความ คำหนังสือเรียนควรมีภาพประกอบให้มากกว่านี้ สำหรับอัตราเวลาเรียนครูเห็นว่า

อัตราเวลาเรียนของคณิตศาสตร์น้อยเกินไป ทำให้สอนได้ไม่ทันตามกำหนด ส่วนคาบเวลาเรียนของภาษาไทยมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก

ส่วนด้านตัวเด็กนั้นมีปัญหาเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของเด็กไม่เหมือนกัน และระดับสติปัญญาแตกต่างกันมาก ทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

4. หมวดการประเมินผล ครูมีความเห็นว่าเกณฑ์การตัดสินการผ่านจุดประสงค์ 8 ใน 10 สำหรับวิชาภาษาไทยยากเกินกว่าเด็กวัยนี้จะทำได้ ควรลดลงมาเป็นประมาณ 7 ใน 10 ก็น่าจะเพียงพอแล้ว การประเมินผลเรื่องซึ่งตวงวัดเด็กไม่สามารถปฏิบัติจริงได้ ทำให้ไม่บรรลุจุดประสงค์ นอกจากนี้ครูยังมีความเห็นว่าความดีห่างระหว่างช่วงคะแนนเต็มกว้างเกินไป ทำให้เด็กได้คะแนนระดับ 4 มาก แต่ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

5. หมวดการบริหารบริการหลักสูตร ครูมีความเห็นว่าขาดสื่อการเรียนการสอน ผู้บริหารสนใจในปัญหาการเรียนการสอนน้อยเกินไป การพิจารณาครูเข้าสอนไม่ได้พิจารณาความสามารถของครูอย่างรอบคอบ การอบรมครูก่อนสอนตามหลักสูตรใหม่ไม่เพียงพอ หนังสืออ่านประกอบมีน้อย ครูไม่ค่อยมีโอกาสดูศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เอกสารประกอบหลักสูตรมีไม่ครบ

ครูให้ข้อเสนอแนะว่า ต้องการให้มีการอบรมสม่ำเสมอทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทั้งทางวิชาการ วิธีสอน และการทำอุปกรณ์ ระยะเวลาในการอบรมไม่ควรน้อยกว่า 1 สัปดาห์ ในทางโรงเรียนเป็นผู้จ่ายค่าอบรมให้ ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรจะให้บริการด้านสื่อการเรียนการสอนใหม่มากกว่านี้ จะเป็นในรูปแบบของการให้ยืมหรือจำหน่ายในราคาถูกก็ได้ ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับครูผู้สอนมาก นอกจากนี้ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าใจในแนวทางของหลักสูตรใหม่ให้กว้างขวางกว่านี้ เพื่อผู้ปกครองจะได้ให้ความสนใจกับทางโรงเรียนได้ตรงจุดประสงค์ยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการประเมินผลหลักสูตร กลุ่มทักษะสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ จะได้นำมาอภิปรายเรียงตามลำดับดังนี้

ก. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

กลุ่มทักษะ รวมทั้ง ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ รวมทั้ง ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูปรากฏว่า

1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูมีความเห็นว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ส่วนมากมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งทางด้านความสอดคล้อง กับความมุ่งหมายทั่วไป ความสอดคล้อง กับความต้องการของสังคม ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ความง่ายในการนำไปปฏิบัติ และสามารถสอนให้บรรลุพฤติกรรมได้ ยกเว้นจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย ข้อ 7 ปฏิบัติในการพูดได้ถูกต้อง ซึ่งครูเห็นว่าข้อความที่เขียนไว้มันยังไม่สู้ชัดเจน เข้าใจยาก และข้อ 19 อ่านและเขียนคำสะกดด้วยแม่ กน แม่กนที่ไม่ได้สะกดด้วยตัว น และผันอักษรสามหมู่ได้ ซึ่งครูเห็นว่ามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนน้อย สำหรับจุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์มีจุดประสงค์อยู่ 1 ข้อ คือ ข้อที่ 16 แสดงความหมายของ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ โดยใช้ภาพได้ ซึ่งครูเห็นว่า มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนน้อยเช่นเดียวกัน

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งภาษาไทยและคณิตศาสตร์ที่กำหนดไว้ มีความเหมาะสมในด้านที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนจริง แต่การเขียนจุดประสงค์บางข้ออาจไม่ชัดเจนพอที่จะสื่อความหมายให้ครูผู้นำหลักสูตรไปใช้เข้าใจได้ทุกคน การที่จุดประสงค์ของหลักสูตรขาดความชัดเจนนั้น นับว่าเป็นความบกพร่องที่สำคัญยิ่ง ซึ่งจะส่งผลไปสู่ความล้มเหลวหรือความสำเร็จของหลักสูตรได้ และถ้าครูผู้นำหลักสูตรไปใช้เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรยังไม่ชัดเจนแล้ว ก็ย่อมเป็นการยากที่ครูจะจัดสภาพการเรียนการสอนให้สนองจุดประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นการ

กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร จึงควรที่จะคำนึงถึงความชัดเจนให้มากที่สุดเพื่อให้ครูจะสามารถมองเห็นแนวทางที่จะนำจุดประสงค์นั้นไปใช้ได้โดยง่าย

ส่วนจุดประสงค์การเรียนรู้บางข้อที่ครูมีความเห็นว่า ยากเกินความสามารถของเด็กในวัยนี้จะเข้าใจได้ ซึ่งข้อนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลที่ว่า ความพร้อมของเด็กแต่ละคนที่เรียนในโรงเรียนราษฎรแตกต่างกันมาก ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางระดับสติปัญญา สภาพเศรษฐกิจและสังคมของเด็ก ซึ่งส่งผลต่อความพร้อมของเด็กด้วยการพิจารณาถึงความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ควรคำนึงในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เพราะถ้าหากว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ยากเกินความสามารถของเด็กแล้ว ก็จะทำให้เด็กเกิดความท้อถอย เบื่อหน่ายต่อการเรียนและเป็นการบั่นทอนกำลังใจของเด็กด้วย เพราะเด็กไม่สามารถจะบรรลุในสิ่งที่เรียนรู้ได้

ปัญหาและข้อเสนอแนะสำหรับหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ ถือว่าควรจะต้องจุดประสงค์ให้น้อยลงในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 แล้วไปเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น การสอนคำราชาศัพท์และการทำพจนานุกรมในชั้นนี้ ควรเป็นเพียงให้เด็กฟังเท่านั้น ยังไม่ควรถึงขั้นรวบรวมเป็นพจนานุกรม เพราะเด็กส่วนมากยังทำไม่ได้และควรเพิ่มจุดประสงค์เกี่ยวกับการอ่านให้มากขึ้น จุดประสงค์การเรียนรู้คณิตศาสตร์ก็เกี่ยวกับ เรื่องการคูณ การหาร และเรื่องเศษส่วน ยากเกินไปเด็กสับสน ควรตัดจุดประสงค์บางข้อออกไปโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมทางวุฒิภาวะของเด็กโดยแท้จริง

2. ด้านเนื้อหา ครูมีความเห็นว่า เนื้อหาส่วนมากเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ง่ายต่อการนำไปใช้ในการเรียนการสอน และความยากน้อยของเนื้อหา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ยกเว้นเนื้อหาภาษาไทย เรื่องการสนทนาและการซักถาม ซึ่งครูเห็นว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้น้อย ส่วนเนื้อหาคณิตศาสตร์นั้น ครูมีความเห็นว่า เนื้อหาเรื่องเวลาไม่ค่อยเหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เรื่องเศษส่วน มีความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไปน้อย และเรื่องรูปเรขาคณิต เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันน้อย

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เนื้อหากลุ่มวิชาทักษะส่วนมากมีความเหมาะสมกับเด็กในวัยนี้พอสมควร ผู้ตอบแบบสอบถามประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาไทย เรื่องการผันอักษร มีเนื้อหามากเกินไป เด็กจำไม่ได้เท่าที่ควร ปัญหาเด็กอ่านหนังสือไม่ออกทำให้เด็กสะกตตัวไม่ได้ เด็กไม่เข้าใจสระลครูป เนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป เช่น การเทียบเสียงวรรณยุกต์ ครูให้ข้อเสนอนี้ว่า ในคู่มือครูควรจะให้คำแนะนำวิธีการสอนในแต่ละเนื้อหาให้ชัดเจนกว่านี้ สำหรับปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณ หาร เกษส่วน เด็กเข้าใจยาก เนื้อหาบางเรื่องมีวิธีทำหลายวิธีจนเด็กสับสน ควรตัดเนื้อหาเรื่อง เกษส่วนและโจทย์ระคนไปเรียนในชั้นต่อไป

การที่ครูประสบปัญหาในการสอนเนื้อหาบางเรื่องนั้น อาจมาจากสาเหตุเนื่องจากครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนไม่เพียงพอ ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ครูไม่คุ้นเคยกับวิธีการสอนแผนใหม่ ความไม่ละเอียดชัดเจนของคู่มือครู นอกจากนี้อาจมาจากความพร้อมของเด็กไม่เท่ากัน หรือเนื้อหาบาง ๆ อาจไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็กก็ได้ บุรคเนอร์ และ กรอสส์นิกเกิล (Brueckner and Grossnickle. 1947 : 452 - 453) ได้ศึกษาเรื่องอุปสรรคของการทำใจหาย ปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุ สรุปได้ว่า ปัญหาในการทำใจหายปัญหานี้ของนักเรียนมาจากนักเรียนไม่สามารถเข้าใจใจหายปัญหา เพราะขาดประสบการณ์และขาดความถนัดรอบนอกในสภาพของใจหายปัญหา นักเรียนมีความบกพร่องในการอ่านและการทำความเข้าใจ เช่น ไม่เข้าใจว่าโจทย์กำหนดอะไรให้ ไม่สามารถจดจำและจัดระบบสิ่งที่ได้มา และไม่สามารถอ่านเพื่อหารายละเอียดของเนื้อหา นักเรียนขาดความเข้าใจในกระบวนการและวิธีการ ทำให้หาคำตอบโดยวิธีเดาสุ่ม นักเรียนขาดความสนใจเนื่องจากขาดความสามารถในการทำใจหายปัญหา ซึ่งมีความยากหรือใจหายปัญหาไม่สนใจและไม่ได้รับประโยชน์อะไร เป็นการตอบสนอง ระดับสติปัญญาของเด็กต่ำเกินไปที่จะเข้าใจถึงความสัมพันธ์ต่าง ๆ ซึ่งปรากฏอยู่ในใจหายซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่ครูผู้ตอบแบบสอบถามประสบอยู่ คือ เด็กอ่านหนังสือไม่ออกและทำใจหายปัญหาไม่ได้ สรุปได้ว่าปัญหาเหล่านี้ อาจมาจากสาเหตุเกี่ยวกับตัวครูขาดความเข้าใจในวิธีสอน นักเรียนขาดการฝึกฝนในการแก้ปัญห

โจทย์ยากเกินความสามารถของนักเรียน และนักเรียนขาดความสามารถทางการอ่าน ทำให้ไม่สามารถตีความหมายของ โจทย์ได้ถูกต้อง ในการสอนโจทย์ปัญหานี้ควรจะต้อง มุ่งสอนเหตุและผล เพื่อให้เด็กสามารถนำหลักการไปใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ จึงจะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การที่ครูไม่เข้าใจ จุดมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์อย่างแท้จริง ทำให้การสอนคณิตศาสตร์ไม่สามารถ บรรลุผลที่หลักสูตรต้องการ เพราะครูมักจะมุ่งความสำคัญไปที่คำตอบ โดยไม่พยายาม สอนให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง ฉะนั้นประการสำคัญควรจะได้มีการอบรม เพื่อให้ความรู้ด้านวิธีสอนแก่ครูอย่างเพียงพอ ที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนมี ประสิทธิภาพมากที่สุด

3. ด้านการเรียนการสอน ครูมีความเห็นว่า กิจกรรมส่วนมากที่กำหนด ไว้เหมาะสมดีแล้ว คู่มือการสอนสามารถอ่านว่ยประโยชน์แก่ครูได้มากพอสมควร หนังสือ เรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครูบางกลุ่มให้ข้อเสนอแนะว่า ขนาด ของตัวหนังสือเล็กเกินไปไม่ค่อยเหมาะสมกับสายตาของเด็ก ควรจะให้สัมพันธ์กับวัยของ เด็กให้มากกว่านี้ แบบฝึกหัดคณิตศาสตร์มากเกินไปไม่สัมพันธ์กับอัตราเวลาเรียนก่อให้เกิดปัญหาครูสอนไม่ทันตามหลักสูตรกำหนด ด้านสื่อการเรียนการสอน ครูเห็นว่าที่กำหนด ไว้เหมาะสมดีแล้ว แต่ครูมีปัญหาในเรื่องสื่อการเรียนมีน้อย ครูมีเวลาน้อยไม่สามารถ ผลิตสื่อได้ครบทุกอย่าง เนื่องจากต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่และชั่วโมงสอนมาก บางครั้ง แม้จะมีเวลาแต่ขาดความรู้ในการผลิตสื่อหรือมีสื่อแต่ใช้ไม่เป็น เป็นต้น

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน การสอน คู่มือการสอน หนังสือเรียน แบบฝึกหัด อัตราเวลาเรียน ที่หลักสูตรกำหนดไว้ ครูส่วนมากมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมพอสมควร สิ่งที่ครูต้องการความช่วยเหลือ ก็คือเรื่องสื่อการเรียนการสอน ซึ่งมีน้อยไม่เพียงพอและครูขาดความรู้ในการผลิตสื่อ ซึ่งความต้องการของครูสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โสวัณน์ โสภากุล (โสวัณน์ โสภากุล 2522 : 80 - 81) ซึ่งวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูที่สอน

ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 221 คน ผลปรากฏว่า สื่อการเรียนการสอน เป็นปัญหาหนึ่งที่ครูต้องการคำแนะนำช่วยเหลือมากเป็นพิเศษ ทั้งนี้เนื่องจากครูขาดความรู้ในการผลิตสื่อ และไม่มีเวลาพอที่จะผลิตสื่อขึ้นใช้ได้อย่างเพียงพอ ฉะนั้นน่าจะเป็นแนวทางใหญ่ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับจัดการศึกษา ได้พิจารณาถึงความจำเป็นที่จะต้องให้การอบรมครูเพื่อให้ความรู้ด้านการผลิตสื่อการเรียนให้กว้างขวางและทั่วถึง เพื่อช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ และในทำนองเดียวกันก็น่าจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผลิตสื่อที่จำเป็นจะต้องใช้ออกจำหน่ายในราคาถูก เพื่อให้ความสะดวกแก่ครูที่ไม่มีเวลาพอที่จะผลิตสื่อด้วยตนเองได้ ซึ่งถ้าหากสามารถแก้ไขเรื่องสื่อการเรียนการสอนได้ เพียงพอได้แล้ว ก็เชื่อได้ว่าการเรียนการสอนจะบรรลุผลได้มากกว่านี้ เนื่องจากสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายขึ้นกว่าเดิม

4. ด้านการประเมินผล ครูมีความเห็นว่า การทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียนเป็นสิ่งจำเป็น เครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมเหมาะสมแล้ว การกรอกแบบประเมินผลทำได้ง่ายไม่สับสน เกณฑ์การวัดและการตัดสินผลมีความเหมาะสมดีแล้ว แต่มีครูบางกลุ่มเห็นว่าการพิจารณาผลการเรียนเป็นช่วง ๆ นั้น ยังไม่ค่อยเหมาะสม เช่น ช่วง 64 - 80 ได้ระดับผลการเรียนเท่ากับ 4 ทั้ง ๆ ที่ช่วงคะแนนห่างกันมาก น่าจะพิจารณาให้ช่วงคะแนนช่วงนี้สั้นกว่าเดิม อาจจะเป็น 70 - 80 ก็เพียงพอแล้ว

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การประเมินผลและการตัดสินผลการเรียนที่หลักสูตรกำหนดไว้นั้น ครูส่วนมากเห็นด้วยว่าเหมาะสมดีแล้ว แต่ที่ครูบางกลุ่มให้ข้อเสนอแนะมานั้น อันอาจเนื่องมาจากครูคิดเทียบจากคะแนนระหว่าง 64 - 80 ว่าน่าจะไม่ใช่การยุติธรรมในกรณีที่นักเรียน 2 คน คนหนึ่งสอบได้ 64 คะแนน แต่อีกคนหนึ่งสอบได้ 80 คะแนน กลับได้เกรด 4 เหมือนกัน ซึ่งความจริงแล้วการที่นักเรียน 2 คน ได้คะแนนเกรด 4 เหมือนกัน เพราะเราคิดเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ว่า ถ้าเด็กได้คะแนนในวิชาใดได้ 80 เปอร์เซ็นต์ ก็ถือว่ามียกระดับผลการเรียนเท่ากับ 4 เช่นเดียวกัน ความจริงในเรื่องนี้ในการอบรมครูเพื่อการใช้หลักสูตรใหม่ ควรจะได้มี

การให้คำแนะนำให้ครูเข้าใจองค์แทใน เรื่อง เหล่านี้ด้วย

5. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ครูมีความเห็นว่า ผู้บริหารมีการติดตามผลสัมฤทธิ์ของสมรรถนะ เอกสารประกอบหลักสูตรมีเพียงพอปานกลาง แต่มีครูบางกลุ่มได้รับเอกสารประกอบหลักสูตรน้อย หนังสืออ่านเพื่อเสริมสร้างความรู้แก่ครูมีปานกลาง การจัดอบรมครูเพื่อให้ความรู้สัมฤทธิ์ของสมรรถนะ แต่ระยะเวลาที่เข้ารับการอบรมน้อยเกินไป การอบรมไม่ต่อเนื่องกัน การช่วยเหลือด้านการจัดซื้อการเรียนการสอนยังมีน้อย การติดตามผลจากศึกษานิเทศก์ของคณะกรรมการการศึกษาเอกชนยังกระทำไม่ได้หมด ~~ครูต้องการให้ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีบทบาทด้าน~~ การช่วยเหลือครูเรื่องการเรียนการสอนมากกว่านี้

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ส่วนมากครูมีปัญหาเรื่องการอบรมไม่เพียงพอ และการช่วยเหลือด้านการจัดซื้อการเรียนการสอนมีน้อย ครูต้องการคำแนะนำจากฝ่ายศึกษานิเทศก์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เมื่อเกิดปัญหาในการเรียนการสอน ปัญหาเหล่านี้ส่วนมากมักจะเกิดกับโรงเรียนที่อยู่ในระดับมาตรฐานปานกลาง และพอใช้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าความพร้อมด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนราษฎร์จะมีขึ้นได้จะต้องอาศัยทุนของเจ้าของโรงเรียนเป็นหลัก ถ้าโรงเรียนมีฐานะการเงินดีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ก็ดีขึ้นด้วย แต่ในทำนองเดียวกันปัญหานี้ก็น่าจะได้รับการแก้ไขได้ ถ้าหากมีการร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย ทั้งฝ่ายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สมาคมโรงเรียนราษฎร์ ผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์ทุกระดับ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการประถมศึกษา ช่วยกันแก้ปัญหาร่วมกัน โดยมุ่งผลประโยชน์ที่เยาวชนของชาติจะได้รับเป็นสำคัญ อาจทำได้โดยโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่และบุคลากร เปิดการอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ครูทั้งทางด้านวิชาการและวิธีการสอน การผลิตสื่อพร้อม ๆ กันไป ในแต่ละเขตก็แบ่งการรับผิดชอบร่วมกัน ฝ่ายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอาจรับภาระเรื่องวิทยากรที่จะมาให้การอบรม ส่วนค่าใช้จ่ายในการอบรมนั้นควรเป็นภาระของทางโรงเรียนจะต้องบริการแก่ครู ไม่ใช่ให้ครูต้องรับผิดชอบเอง การจัดอบรมควรจะทำในระหว่าง โรงเรียนปิดภาคปลาย เพราะมีเวลานานพอสมควร

และควรจะทำต่อเนื่องกันไปจนครบทุกชั้น ประการสำคัญผู้รับหน้าที่เป็นวิทยากรควรจะเป็นผู้ชำนาญด้านนั้นโดยตรงจึงจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง นอกจากนี้เมื่อครูได้รับการอบรมไปแล้ว ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะได้มีการติดตามผลการเรียนการสอนอย่างใกล้ชิด เพื่อดูว่าครูสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับในการอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงไร มีปัญหาอะไรบ้าง เพื่อจะได้แก้ไขได้ทันเวลาและตรงเป้าหมายที่ครูต้องการ และสิ่งหนึ่งที่จะได้มาจากการติดตามผลการเรียนการสอนด้วยก็คือ ความกระตือรือร้นในการทำงานของครู และครูมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น

ข. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโดยแยกตามวุฒิ ประสบการณ์

จากผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1 ในทุกหมวด คือ หมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ หมวดเนื้อหา หมวดการเรียนการสอน หมวดการประเมิน และหมวดการบริหารบริการหลักสูตร ผลจากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างด้านวุฒิและประสบการณ์การสอน ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร กลุ่มวิชาทักษะ ผลการศึกษาครั้งนี้ตรงกับการวิจัยของ ไพฑูรย์ ธรรมแสง (ไพฑูรย์ ธรรมแสง 2507 : 82) ซึ่งพบว่า ครูมีวุฒิกับครูไม่มีวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน เพ็ญสุข หวังแก้ว (เพ็ญสุข หวังแก้ว 2507 : 81) กล่าวว่า ความคิดเห็นของครูในเรื่องหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในเรื่องวุฒิ และจำนวนปีที่ทำการสอนต่างกัน เพราะพรณ จันทรปัญญา (เพราะพรณ จันทรปัญญา 2507 : 77) พบว่า ครูมีวุฒิและครูไม่มีวุฒิ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเหมือนกันในทุกเรื่อง ส่วนครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรคล้ายคลึงกันเกือบทุกเรื่อง เพ็ญณี นารายณ์ประทาน (เพ็ญณี นารายณ์ประทาน 2513 : 114) พบว่า

ครูที่ทำการสอนน้อยปีกับครูที่ทำการสอนมานานปี มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน และครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน ในทำนองเดียวกัน จากผลการศึกษาของ วิเชียร เทียมเมือง (วิเชียร เทียมเมือง 2520 : 150) ได้แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพการสอนของ ครูมีได้ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน จากการที่ครูมีความ คิดเห็นไม่แตกต่างกัน เกี่ยวกับหลักสูตร อาจเป็นเพราะครูมีความเข้าใจในหลักสูตร ประถมศึกษาคีชั้น นอกจากนี้จากผลการศึกษาค้นคว้าของ เพ็ญศรี สืบพา (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 18 อ้างอิงมาจาก เพ็ญศรี สืบพา) พบว่า ครูที่มีประสิทธิภาพการสอนต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน และค่านิยมทางครูที่ต่างกัน ก็ไม่ทำให้ความคิดเห็นของครูต่างกันเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม การที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูที่มีวุฒิและประสิทธิภาพการสอนต่างกัน มีความคิด เห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรกลุ่มทักษะไปใช้ไม่แตกต่างกัน น่าจะเป็นเครื่องชี้แนะให้เห็นว่า หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะนั้น เป็นหลักสูตรที่มีความเหมาะสมใน ด้านสามารถสื่อความหมายให้ครูมองเห็นหลักสูตรได้ตรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมาย ของหลักสูตร ดังที่ สุมิตร คุณานกร (สุมิตร คุณานกร 2518 : 37) ได้กล่าวเอาไว้ว่า หลักสูตรซึ่งเป็นแม่บทของการศึกษานั้น ต้องกำหนดหลักการ จุดมุ่งหมาย เอาไว้เพื่อ ใหญ่ที่เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เพื่อจะได้จัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายภายในแนวเดียวกัน

ค. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู โดยแยกตามระดับมาตรฐานโรงเรียน

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นโดยเปรียบเทียบระหว่างครูที่สอนในโรงเรียน ที่มีระดับมาตรฐานต่างกัน ปรากฏว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถม ศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ ไปใช้ไม่แตกต่างกัน ในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล แต่ในด้านการบริหารบริการ หลักสูตร ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สอนใน โรงเรียนระดับมาตรฐานดี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐาน ปานกลาง และระดับมาตรฐานพอใช้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

การที่ครูทั้งสองในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี มีความคิดเห็นด้านบริหาร
บริการหลักสูตรแตกต่างกัน ครูทั้งสองในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลางและระดับ
มาตรฐานพอใช้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่าความพร้อมของโรงเรียนในแต่ละระดับ
มาตรฐานแตกต่างกันมาก เพราะสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนจะดำเนิน
ไปได้ก็เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับภาวะสมดุลระหว่างรายรับและรายจ่ายของโรงเรียน
โรงเรียนในระดับมาตรฐานดีย่อมมีความพร้อมสูงในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งด้านการเงินด้วย
ฉะนั้นครูทั้งสองในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี ย่อมจะได้รับการบริการในด้านต่าง ๆ อย่าง
พร้อมมูล จึงไม่เกิดปัญหาในด้านนี้ ครูในโรงเรียนระดับมาตรฐานดีได้รับการนิเทศและ
ได้รับความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา จึงเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรมากกว่าครูในโรงเรียน
ระดับมาตรฐานปานกลางและระดับมาตรฐานพอใช้ ส่วนโรงเรียนในระดับมาตรฐาน
ปานกลางและพอใช้ ความพร้อมย่อมลดน้อยลงเป็นลำดับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้ความ
คิดเห็นของครู เกี่ยวกับด้านการบริหารบริการหลักสูตรแตกต่างกัน

สำหรับครูทั้งสองในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลาง และระดับมาตรฐาน
พอใช้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะสาเหตุที่ว่า ความพร้อมของโรงเรียน
ในระดับนี้ใกล้เคียงกัน ครูได้รับการนิเทศและได้รับความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร
พอ ๆ กัน ครูได้รับการบริการด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก ฉะนั้นครูทั้งสองใน
โรงเรียน 2 ระดับนี้ จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารบริการหลักสูตรไม่แตกต่างกัน
และจากผลการสัมมนาการใช้หลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2521 (กระทรวง
ศึกษาธิการ 2522 : 9) แสดงว่า การใช้หลักสูตรใหม่เมื่อแยกตามขนาดโรงเรียน
แล้ว โรงเรียนขนาดใหญ่ได้ผลมากที่สุด ผลจากการสัมมนาสรุปได้ดังนี้คือ

1. ครูยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนการสอน การสอนจึงได้ผล
น้อยมาก เรียงลำดับดังนี้ คือ โรงเรียนขนาดใหญ่มาก ขนาดใหญ่ ขนาดปานกลาง
และขนาดเล็กได้ผลน้อยที่สุด

2. การนิเทศติดตามผลไม่ทั่วถึง โรงเรียนที่ได้รับการนิเทศติดตาม
ผลมากเรียงตามลำดับคือ ขนาดใหญ่มาก ขนาดใหญ่ ขนาดปานกลาง และขนาดเล็ก

3. วัสดุอุปกรณ์ เอกสารคู่มือต่าง ๆ มีน้อย โรงเรียนเล็กได้รับน้อยที่สุด โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ขึ้นก็ได้รับการพิจารณามากขึ้นตามลำดับ

ครูในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี ซึ่งมีความพร้อมในทุกด้าน จึงมีความเป็นอยู่อย่างสะดวกสบาย มีโอกาสได้รับการศึกษาทั้งที่เป็นความรู้ทั่วไปและความรู้เกี่ยวกับเทคนิคใหม่ ๆ ในการจัดทำ การใช้อุปกรณ์ โอกาสที่จะนำความรู้เหล่านี้มาใช้ในการเรียนการสอนจึงมีมากกว่า การบริการด้านอุปกรณ์การสอนก็ได้รับมากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลางและระดับมาตรฐานพอใช้

นอกจากนี้ครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี ยังได้รับการตรวจเยี่ยม การสังเกตจากผู้บริหาร ผู้ปกครอง และการนิเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าครูในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลางและระดับมาตรฐานพอใช้ จึงทำให้ครูต้นตัวที่จะค้นหาหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันที่ผลิตครู

ควรเน้นในด้านวิธีสอนแบบต่าง ๆ การผลิตการใช้อุปกรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อครูที่สำเร็จไปแล้วสามารถนำไปปฏิบัติและถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษานิเทศก์และครูใหญ่

~~2.1~~ การอบรมครูประจำการ

2.1.1 ควรให้มีการอบรมหรือสัมมนาเป็นประจำ เพื่อครูที่เข้าอบรม จะได้รับความรู้ทั้งด้านเนื้อหาวิธีสอน การทำและการใช้อุปกรณ์และการวัดผล การเข้ารับการอบรมควรเปิดโอกาสให้ผู้สอนวิชาทักษะได้เข้าอบรมโดยทั่วถึงกันทุกคน โดยหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันไปแต่ละครั้งที่เปิดการอบรม

การสัมมนาหรือการอบรมแต่ละครั้ง ควรจะได้ประเมินผลเพื่อศึกษาหาข้อบกพร่องในการจัดอบรมหรือสัมมนา และควรติดตามผลต่อไปว่า ครูที่ได้รับการอบรมแล้ว ได้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางความคิด เจตคติ วิธีสอนหรืออื่น ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการสอน การอบรมและการวัดผลหรือไม่เพียงใด และนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้นำมาแก้ไขปรับปรุงการอบรมครั้งต่อไป

2.1.2 การอบรมควรให้ต่อเนื่องกัน คือ เวลาต้นปีการศึกษาควรจะได้อบรมด้านหลักสูตร โครงสร้างการสอน คราวต่อไปก็เป็นวิธีสอน การผลิตการใช้อุปกรณ์ การสอนและการวัดผล ควรวางแผนโครงสร้างให้แน่นอนว่าจะอบรมโครงการใด เวลาใด ใช้เวลาแต่ละโครงการประมาณกี่วัน

2.2 การบรรจุครูสอนวิชาทักษะ

ควรเลือกครูที่มีใจรักและสมัครใจสอน ถ้าได้ครูที่เรียนด้านนี้โดยตรงยิ่งดี เพราะมีพื้นฐานและเจตคติที่ดีต่อวิชาทักษะอยู่แล้ว

2.3 การวางแผนงานเกี่ยวกับการสอน

ควรวางแผนงานในต้นปีการศึกษา ก่อนโรงเรียนเปิดภาคเรียน ครูใหญ่ควรมีการประชุม ประชุมปรึกษาหารือ วางแผนและประสานงาน เพื่อแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้น และช่วยทำให้การสอนเป็นไปในแนวเดียวกัน ควรทำโครงการสอนไว้ล่วงหน้า ตั้งแต่ก่อนเปิดภาค ทั้งระยะสั้นและระยะยาว การเตรียมการสอนต้องเตรียมทั้งเนื้อหา อุปกรณ์ และบันทึกการสอนด้วย ควรบันทึกไว้ล่วงหน้า 1 วัน หรือ 1 สัปดาห์ เพราะการเตรียมการสอนที่ไม่เป็นระเบียบแบบแผน ย่อมทำให้เกิดการผลิตพลาดหรือบกพร่องได้ง่าย

2.4 อุปกรณ์การสอน

ควรมีเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะเพื่อดูแล กับรักษาอุปกรณ์การสอนของโรงเรียนให้คงทน และให้อยู่เป็นที่ยาวนาน การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมทางด้านการทำ การใช้อุปกรณ์การสอน หรือให้ความรู้เพิ่มเติมในค่านนี้ เพื่อจะได้ให้

ความช่วยเหลือครูผู้สอน และร่วมมือในการผลิตอุปกรณ์การสอน ครูใหญ่ควรจัดหาวัสดุ สำหรับทำอุปกรณ์การสอนไว้ให้เพียงพอ เพื่อครูจะได้ใช้สอยได้สะดวก และสิ่งที่ครูไม่สามารถผลิตได้เอง ครูใหญ่ควรจัดหาไว้ให้พร้อม

2.5 การวัดผล *Assessment of Learning*

ศึกษานิเทศก์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ทำหน้าที่ เกี่ยวกับการวัดผล ควรจะได้จัดอบรมเกี่ยวกับการวัดผลขึ้น หรืออาจเชิญวิทยากรไปให้ การอบรมเกี่ยวกับการวัดผลบาง ก็อาจทำได้ การออกเยี่ยมหรือให้คำแนะนำชี้แจง เกี่ยวกับการวัดผลในโรงเรียนต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง และครูที่ได้รับการ อบรมมาแล้ว ควรจะได้ชี้แจง แนะนำครูที่ไม่ได้รับการอบรมในโรงเรียนของตน ครูใหญ่ ควรจัดหาหนังสือต่าง ๆ ที่อธิบายเกี่ยวกับการวัดผลไว้ในโรงเรียนอย่างน้อย 1 เล่ม เพื่อครูจะได้อ่านได้ศึกษาหาความรู้ เมื่อเกิดปัญหาในการวัดผล

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้มีส่วน เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร

ควรพิจารณาส่วนต่าง ๆ ของหลักสูตรดังต่อไปนี้

3.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ส่วนมากเหมาะสม ดีแล้ว แต่ความสามารถของครูที่จะนำไปใช้ให้บรรลุจุดประสงค์มีค่อนข้างน้อย ครูยังต้อง การความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อีกมาก จุดประสงค์บางข้อที่ครูเห็นว่ายากเกินไป น่าจะได้รับการพิจารณาว่ายากเพราะอะไร อาจเป็นเพราะครูไม่เข้าใจวิธีการสอน ถ้าเป็นไปได้ควรจะมีการศึกษาขอเท็จจริงด้านนี้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ให้กว้างขวาง ออกไป จะได้ผลที่แน่นอนยิ่งขึ้น เพราะการวิจัยในครั้งนี้กระทำในขอบเขตจำกัด ผลที่ได้ ไม่อาจจะบ่งชี้ไปแน่นอนได้ว่าเป็นความบกพร่องของหลักสูตรอย่างแท้จริง

3.2 ด้านเนื้อหา ไม่ควรที่จะกำหนดให้กว้างเกินไป การกำหนดเนื้อหา น่าจะ ได้รับการพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยของเด็กเป็นอันดับแรก เพราะถ้าหากเด็กไม่ประสบ ผลสำเร็จในการเรียนแล้ว ก็จะทำให้เด็กเกิดความท้อถอยในการเรียน

3.3 ด้านการเรียนการสอน การเขียนคู่มือครู ควรจะเขียนให้ชัดเจนและ สมบูรณ์มากกว่าเดิม เพราะเนื้อหาบางเรื่องมีรายละเอียดในคู่มือครูน้อยเกินไป

ครูไม่ทราบว่าจะไปหารายละเอียดของเนื้อหาเพิ่มเติมได้จากไหน การจะมีคำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งการค้นคว้าเพิ่มเติมให้ครูบ้าง ก็จะช่วยให้ครูได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น

3.4 ด้านการประเมินผล การประเมินที่กำหนดไว้ดีแล้ว แต่ครูยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผล การเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.5 การบริหารบริการหลักสูตร ยังมีส่วนบกพร่องอยู่มาก คือการมีคู่มือครูไม่เพียงพอ ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมหรือผ่านการอบรม แต่ใช้ระยะเวลาการอบรมสั้นเกินไป อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ และขาดการประสานงานระหว่าง โรงเรียนและศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร จึงสมควรที่ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรจะได้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ใช้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้เข้าใจหลักการสำคัญของหลักสูตร เปิดการอบรมหรือสัมมนาครูผู้สอนวิชาทักษะในชั้นต่าง ๆ อย่างเฉพาะเจาะจงและทั่วถึง เพื่อให้ครูผู้สอนวิชาทักษะในชั้นนี้ ได้มีความรู้ความเข้าใจหลักสูตรอย่างแท้จริง ให้มีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรและพร้อมที่จะนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ ตรงตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทักษะ เพื่อจะได้นำมาพิจารณาและเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีสอนของครู
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ จนครบทุกชั้น เพื่อจะนำผลที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ครูใหญ่ ศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ เพื่อนำผลไปพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้สมบูรณ์มากขึ้น

4. การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดอื่น เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. การศึกษาปัญหาการใช้คู่มือการสอน กลุ่มทักษะให้ครบทุกชั้น เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงหลักสูตรและวิธีสอนของครู

6. การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการใช้คู่มือการสอน กลุ่มทักษะทุกสังกัด เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงคู่มือการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

7. การศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร การศึกษาเป็นคณะ เพื่อที่จะแยกกันศึกษาในแต่ละด้านให้ลึกซึ้ง ซึ่งจะช่วยให้ผลที่ได้จากการศึกษาแน่นนอนยิ่งขึ้น

8. การหาทางเก็บรวบรวมแบบสอบถามในการวิจัยให้ได้คืนมาให้มากที่สุด

9. ผู้วิจัยควรที่จะได้ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีจำนวนน้อยขอ แต่การให้ขอลำถามรัดกุม และครอบคลุมเนื้อหา เพื่อครูจะได้ไม่เสียเวลาในการตอบแบบสอบถามมากเกินไป ซึ่งทำให้ครูเกิดความเบื่อหน่ายได้

10. เมื่อเสร็จสิ้นการวิจัย ควรจะได้ส่งรายงานผลการวิจัยไปให้หน่วยงานที่เป็นแหล่งข้อมูล กรม หรือกระทรวง ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อเสนอแนะ หรือเป็นแนวทางสำหรับการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน รวมทั้ง การปรับปรุงในหน่วยงานของตนให้ดียิ่งขึ้น

ปัญหาในการวิจัย

1. ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูสังกัด โรงเรียนราษฎร์ ซึ่งครูต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่ และมีชั่วโมงสอนมาก ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร เพราะครูมีเวลาน้อยในการตอบแบบสอบถาม ทำให้เก็บข้อมูลได้ล่าช้ากว่ากำหนดมาก

2. จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถามมากเกินไป ถึง 731 ข้อ ครูต้องเสียเวลาในการตอบแบบสอบถามมากเกินไป
3. ในการสัมภาษณ์ครูเพิ่มเติม นั้น เนื่องจากครูมีชั่วโมงสอนมาก ทำให้การสัมภาษณ์ไม่ได้รายละเอียดของข้อมูลมากเท่าที่ควร เพราะครูมีเวลาให้สัมภาษณ์น้อย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ก๊อ สวัสดิพานิช "หลักสูตรและการเรียนการสอน" ใน หลักสูตรมัธยมศึกษา หน้า 19 - 23 ปรานี เกลิงพล และคนอื่น ๆ รวบรวม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518

แก้วตา ทนธารณ "ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของครูใหญ่ประธานกลุ่มโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ" ครูศาสตร์ 8(6) : 89 - 94 พฤศจิกายน - ธันวาคม 2521 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน ผลงานวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์เจริญผล 2521, 506 หน้า

..... รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา : ทักษะของครูโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี 2520, 96 หน้า

ชำนาญ เงินทอง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ ระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ แผนกบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 173 หน้า อัดสำเนา

เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 132 หน้า อัดสำเนา

ฐะปะนีย์ นาคทรัพย์ "แนวการสอนภาษาไทย" ใน จุลสารภาษาไทย หน้า 2 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2506

ทีศนา แคมมณี "การประเมินผลหลักสูตร" วิทยาสาร 32 : 14 - 18 กันยายน 2519

บุญนิตย์ ไวสุตีก ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ครูประจำการ และนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 207 หน้า อัดสำเนา

ประกิจ รัตนสุวรรณ ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ภาคการศึกษา 1 เกี่ยวกับ
หลักสูตรทั่วไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 200 หน้า พิมพ์ดีด

พจน์ สะเพียรชัย ประมวลคำบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร โรงพิมพ์คุรุสภา
2517, 388 หน้า

พา ไชยเดช "สภาพปัจจุบันและปัญหาการศึกษาเอกชนในระดับโรงเรียนราษฎร์
ตั้งแต่อนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาสายสามัญ" ศูนย์ศึกษา 20(2) : 54 - 65
ตุลาคม 2517

เพ็ญณี นารายณ์ประทาน การศึกษาและประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ
ป.กศ.ชั้นสูง พุทธศักราช 2510 ในวิทยาลัยครูสองแห่งในจังหวัดพระนคร
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 141 หน้า
อัดสำเนา

เพ็ญสุธ หวังแก้ว ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคการศึกษา 1 เกี่ยวกับ
หลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 120 หน้า พิมพ์ดีด

เพราพรรณ จันทรปัญญา ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคการศึกษา 1 เกี่ยวกับ
หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 97 หน้า อัดสำเนา

ไพฑูริย์ ธรรมแสง ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรสังคม
ศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2503 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 111 หน้า อัดสำเนา

ไพฑูริย์ อินทริวิชา หลักและวิธีการวัดเจตนคติ กองวิจัยการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2517, 317 หน้า อัดสำเนา

มลิวลัย ลับโพธิ์ การเปรียบเทียบความคาดหวังของครู ครูใหญ่ และศึกษานิเทศก์
ที่มีต่อประสิทธิภาพของหลักสูตรประโยคประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มวิชา
การงานพื้นฐานอาชีพ วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2520, 136 หน้า อัดสำเนา

มาลินี นิ่มเสมอ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และ
คณิตศาสตร์ ในระดับชั้น ป.4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 129 หน้า อัดสำเนา

รัตนา จีรพานิช ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนครและภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 138 หน้า
 พิมพ์ดีด

อารณี โสມประยูร ความยากง่ายในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 111 หน้า อัดสำเนา

วิชัย คันธิริ "แผนงานพัฒนาหลักสูตรและแนวการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น" สามัญศึกษา
 13 : 27 - 30, 42 พฤศจิกายน 2519

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 แห่งชาติ 2522, 145 หน้า อัดสำเนา

วิเชียร เข้มเมือง ปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการทดลอง
ใช้หลักสูตรประโยคประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับร่างครั้งที่ 1 ปีพุทธศักราช
2516) วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520,
 195 หน้า อัดสำเนา

วิไล แพงคำ การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนว และนิสิตสาขาการ
แนะแนวต่อลักษณะสำคัญทางทัศนคติ ความรู้ และความสามารถของผู้ให้คำปรึกษา
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 94 หน้า
 อัดสำเนา

- วิล ไบร่เสร้างต์ ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ชั้นประถม
ปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 6 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522,
 120 หน้า อัดสำเนา
- / ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 จงเจริญการพิมพ์ 2520, 144 หน้า
- คู่มือการอบรมวิทยากรในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
เนชั่นเทรดดิ้งเพรสศึกษาการพิมพ์ 2520, 340 หน้า
- รายงานการวิเคราะห์หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2503
โรงพิมพ์คุรุสภา 2521, 53 หน้า
- รายงานผลสัมมนวผลการใช้หลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2521
2522, 15 หน้า อัดสำเนา
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา "การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น"
โครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา ระหว่างปี 2506 - 2508 โรงพิมพ์คุรุสภา
2509, 399 หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับ
ร่างครั้งที่ 1 โรงพิมพ์คุรุสภา 2518, 135 หน้า
- / สมนึก ลิ่มทอง และ ชาตรี อายุวัฒน์ หลักสูตรและแบบเรียนชั้นประถมศึกษา
โอเดียนสโตร์ 2522, 284 หน้า
- / สมบูรณ์ ชิตพงศ์ "รูปแบบการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตร" การวัดผลการศึกษา
1 : 28 - 42 พฤษภาคม - สิงหาคม 2522
- สมพงษ์ จิตระดับ ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการ โรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 162
หน้า อัดสำเนา

สุพจน์ พุกขวัณ การวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรภาษาไทยระดับ ป.ศ.

พุทธศักราช 2508 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2516, 119 หน้า อัครสำเนา

✓ สุมิตร คุณานุกร หลักสูตรและการสอน กรุงเทพมหานคร 2518, 259 หน้า
ไสลวัฒน์ ไสภาพล ปัญหาในการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ในจังหวัดบุรีรัมย์ วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2522, 120 หน้า อัครสำเนา

อนันต์ ศรีโสภะ หลักการวิจัยเบื้องต้น โรงพิมพ์พัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า

อารี สายธรร ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
พุทธศักราช 2503 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2507, 141 หน้า อัครสำเนา

Brueckner, Lee T. and Foster E. Grossnickle. How to Make Arithmetic Meaningful. Philadelphia, The John C. Winston Company, 1947. 513 p.

Chester, Nolte M. An Introduction to School Administration Select Reading. New York, Mcmillan Company, 1966. 413 p.

Clark, Allen Domain. "A Teacher Evaluation of Selected Method of In-Service Education," Dissertation Abstracts. (University Micro-Film) 31 : 2517-A, December, 1970.

Clinton, Thomas A. "Study of Problems Encountered by one Hundred Graduates of East Texas State University and the Funtimal Relationship Between These Problems and Teacher Education Program," Dissertation Abstracts. 2 : 1683, December, 1966.

Edwards, Allen L. Statistical Analysis. New York, Rinehart and Company, 1958. 234 p.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Comapny, 1976. 446 p.

✓ Goslin, Robert Dilwyn. "Language and Reading Factor as Indicators of Achievement in Science and Social for Student in a Bilingual Education Program." Dissertation Abstract International. 39 (6) : 331-A, December, 1978.

- Johansen, John H. "The Relationship Between Teachers' Perception of Influence in Local Curriculum Decision Making and Curriculum Implementation," Educational Research. (61) 2 : 81 - 83, October, 1967.
- Langenbach, Michael. "Development of an Instruction to Measure Teachers Attitude Toward Curriculum Use and Planing," Education Research. 66 (1) : 35 - 38, September, 1972.
- Lindquist, E.F. Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Boston, Houghton Mifflin Company, 1956. 393 p.
- Morsey, Royal J. Improving English Instruction. Boston, Allyn and Bacon Inc., 1965. 290 p.
- Shim, Chung Phing. "A Study of the Curriculum Effect of Four Teacher Characteristics on the Achievement of Elementary School Pupils," Dissertation Abstracts. 24 (12), June, 1964.
- ✓ Smith, Seaton E. Explorations in Elementary Mathematics. Englewood Cliffs New Jersey, Prentice-Hall Inc., 1971. 427 p.
- ✓ Taba, Hinda. Curriculum Development Theory and Practice. New York, Brace & World Inc., 1962. 562 p.
- ✓ Warren, Feinberg Marvin. "An Analysis of Guidelines for In-Service Teacher Education Practices in Selected School Grade 5-9," Dissertation Abstracts. 35 : 3561-A, December, 1974.
- ✓ Winer, E.J. Statistic Principles in Experimental Design. New York, McGraw-Hill Book Company, 1971. 672 p.

ภาพผนวก ก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

25 มิถุนายน 2523

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

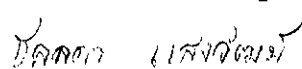
เรียน ท่านอาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2522

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวฉลลดา แสงวณิช นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการประถมศึกษา ศึกษา กำลังทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในกลุ่มทักษะ ของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดโรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานคร" เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรการศึกษา มหาวชิราวุธ ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะผลสรุปที่ได้จะเป็น แนวทางอันสำคัญยิ่งสำหรับนักพัฒนาหลักสูตร ใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร และจัดทำคู่มือครู ตรงต่อไปได้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้จะเป็นแนวทางสำหรับสถาบันฝึกหัดครู และ ผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์ระดับต่าง ๆ จัดอบรมครูได้ตรงกับความต้องการของครูได้มาก ยิ่งขึ้น

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้หนึ่งซึ่งได้รับเกียรติ เลือกเป็นตัวแทนของครูโรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานคร ดิฉันจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านช่วยตอบแบบสอบถาม ที่ได้แนบมาพร้อมกันนี้ สำหรับคำตอบที่ได้รับจากท่าน ดิฉันจะเก็บไว้เป็นความลับ และจะ นำมาวิเคราะห์หาข้อเท็จจริงในเชิงสถิติเท่านั้น

ดิฉันผู้ทำการวิจัยเรื่องนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน จึงขอถือโอกาสขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางชลลดา แสงวณิช)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการประถมศึกษา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการไปหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ 5 ด้าน คือ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้าน
เนื้อหา ด้านการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล และด้านการบริหาร
บริการหลักสูตร

วิธีทำแบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว โปรดเขียนเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ที่อยู่ตาม
หลังข้อความตามความเป็นจริง และเติมข้อความเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่าง
ให้สมบูรณ์ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. ข้อมูลส่วนตัว

เพศ ชาย ☐ หญิง ☐

อายุ ปี

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา

วุฒิปัจจุบัน วุฒิสำมัญญ์

วุฒิกูร วิชาเอก (ถ้ามี)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน

ทำการสอนมาแล้ว ปี เคยสอนชั้นประถมตอนต้น ปี

โรงเรียนที่ท่านทำการสอนอยู่ในปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจัดไว้
ในระดับมาตรฐาน ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ นอกจากทำหน้าที่
ครูประจำชั้นประถมปีที่ 2 แล้ว ท่านยังทำหน้าที่

ท่านทำการสอนสัปดาห์ละ ชั่วโมง จำนวนนักเรียนที่รับผิดชอบ

..... คน วิชาที่เกยสอนคือ

ท่านเป็นครูประจำชั้นประมปีที่ 2 เนื่องจาก สมักรใจ ☐ ได้รับการคัดเลือก ☐

ท่านได้รับการอบรมเพื่อเตรียมตัวสอนชั้นประมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรใหม่

เคย ☐ ไม่เคย ☐

ถ้าเคยได้รับการอบรม ท่านได้รับการอบรมจาก

เป็นเวลา วัน

ท่านคิดว่าระยะเวลาที่เข้ารับการอบรม เพียงพอแล้ว ☐ ไม่เพียงพอ ☐

ถ้าไม่เพียงพอท่านคิดว่าควรจะได้รับ การอบรม วัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้
ด้านเนื้อหา ด้านการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล และด้านการบริหาร
บริการหลักสูตร

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านใน
แต่ละข้อ (5 = เห็นด้วยมากที่สุด, 4 = เห็นด้วยมาก, 3 = ไม่แน่ใจ,
2 = เห็นด้วยน้อย, 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด) กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ตัวอย่าง ความคิดเห็นด้านบริหารบริการหลักสูตร

ข้อความ	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
ผู้บริหารติดตามผลการเรียน การสอนสม่ำเสมอ	✓				

ถ้าท่าน ✓ ในช่องแรก ซึ่งตรงกับหมายเลข 1 หรือช่องเห็นด้วยน้อยที่สุด หมายความว่า
ท่านมีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

ความถี่เห็นด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ แต่ละข้อมลกลุ่มจะดังต่อไปนี้หรือไม่อย่างไร

จุดประสงค์การเรียนรู้	สอดคล้องกับความต้องการทั่วไป	สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	สอดคล้องชัดเจนเข้าใจง่าย	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	ง่ายในการนำไปปฏิบัติ	สามารถสอนให้บรรลุพฤติกรรมได้มาก
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
ภาษาไทย						
1. ฟังและแยกเสียงต่าง ๆ ได้						
2. ปฏิบัติตนได้ถูกต้องขณะฟังผู้อื่นพูด						
3. มีสมาธิและความเข้าใจในการฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำได้ถูกต้อง						
4. จับใจความจากเรื่องที่กำหนดให้ฟังได้						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	สอดคล้อง กับความ มุ่งหมาย ทั่วไป	สอดคล้อง กับความ ต้องการ ของสังคม	ข้อความ ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	เหมาะสม กับวัยของ ผู้เรียน	ง่ายในการ นำไปปฏิบัติ	สามารถสอน ให้บรรลุ พฤติกรรม ได้มาก
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
5. เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและมีการ พัฒนาการทางภาษา กับเรื่องต่อไปนี้ 6. ออกเสียงได้ชัดเจนและ พูดได้ถูกต้อง 7. ปฏิบัติในการพูดได้ถูกต้อง 8. กลางแสดงในการพูด 9. ใช้คำพูดเหมาะสมกับโอกาส และบุคคล						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	สอดคล้อง กับ ความ มุ่งหมาย ทั่วไป	สอดคล้อง กับ ความ ต้องการ ของสังคม	สอดคล้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	เหมาะสม กับวัยของ ผู้เรียน	ง่ายในการ นำไปปฏิบัติ	สามารถสอน ใน บรรลุ พฤติกรรม ได้
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
19. อ่านและเขียนคำที่สะกด ด้วยแม่ กน แม่กน ที่ ไม่ได้สะกดด้วยตัว น และพยัญชนะสามหมู่ได้						
20. อ่านและเขียนคำที่สะกด ด้วยแม่ กก แม่กตที่ไม่ได้ สะกดด้วยตัว ด ใต้						
21. อ่านและเขียนคำที่สะกด ด้วยแม่ กข แม่กขที่ไม่ได้ สะกดด้วยตัว บ ใต้						
22. อ่านและเขียนคำในเม ก กา และผันอักษรสาม หมู่ได้						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	สอดคล้อง กับความ มุ่งหมาย ทั่วไป	สอดคล้อง กับความ ต้องการ ของสังคม	ข้อความ ชัดเจน เข้าใจง่าย	เหมาะสม กับวัยของ ผู้เรียน	ง่ายในการ นำไปปฏิบัติ	สามารถสอน ให้บรรลุ พฤติกรรม ใดมาก
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
23. แยกดูและสะกดคำที่ ผสมสระเสียงยาว -า -ิ -ึ -ุ -เ -แ- อ- เ-อ และสระผสม เสียงยาว -ัว -ือ -เ-อ ได้						
24. แยกดูและสะกดคำที่ใช้ สระเสียงสั้น -ิ -ึ -เ-ะ โ-ะ เ-าะ และสระใส เฉพาะ -ำ -เ-าะ -อ- ๆ ได้						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	สอดคล้อง กับ ความ มุ่งหมาย ทั่วไป	สอดคล้อง กับ ความ ต้องการ ของสังคม	สอดคล้อง กับ ความ ชัดเจน เข้าใจง่าย	เหมาะสม กับ วัยของ ผู้เรียน	ง่ายในการ นำไปปฏิบัติ	สามารถสอน ให้บรรลุ พฤติกรรม ได้มาก
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
29.อ่านคำ ประโยค คำราชาศัพท์ และบอก ความหมายได้						
30.อ่านในใจและจับใจ ความของเรื่องได้						
31.รวบรวมคำเป็นพจนานุกรมประจำชั้น และ ใช้พจนานุกรมได้						
32.วางแผนทางในการเขียน ได้ออกเอง						
33.เขียนหนังสือได้ออกเอง ตามวิธี และประณีต						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	สอดคล้อง กับความ มุ่งหมาย ทั่วไป	สอดคล้อง กับความ ต้องการ ของสังคม	ขอความ ชัดเจน เข้าใจง่าย	เหมาะสม กับวัยของ ผู้เรียน	ง่ายในการ นำไปปฏิบัติ	สามารถสอน ให้บรรลุ พฤติกรรม ใดมาก
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3. แสดงวิธีทำโจทย์ปัญหา ได้อีก						
4. แสดงวิธีทำและหาคำตอบ จากโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวข้อง การวัดได้						
5. เรียงลำดับจำนวนและ จากน้อยไปหามาก หรือ จากมากไปหาน้อยไม่เกิน 1,000 ได้						
6. กระจายตัวเลขให้อยู่ในรูป ของหลักหน่วย ลิบ รอย และบอกค่าประจำหลักได้						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	สอดคล้อง กับความ มุ่งหมาย ทั่วไป	สอดคล้อง กับความ ต้องการ ของสังคม	สอดคล้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	เหมาะสม กับวัยของ ผู้เรียน	ง่ายในการ นำไปปฏิบัติ	สามารถสอน ใหม่หรือ พฤติกรรม ใดมาก
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
7. แสดงวิธีทำและหาคำตอบ จากโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวกับ การบวก ลบ คูณ หาร 8. ทำโจทย์เกี่ยวกับ การชั่ง น้ำหนักได้ 9. เขียนเป็นประโยค สัญลักษณ์และหาคำตอบ จากโจทย์ปัญหาได้ 10. บันทึกวัน เดือน ปี จาก ปฏิทินและเวลาจากนาฬิกา ปัดนาฬิกาได้						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	สอดคล้อง กับ ความ มุ่ง หมาย ทั่วไป	สอดคล้อง กับ ความ ต้องการ ของสังคม	สอดคล้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	เหมาะสม กับวัยของ ผู้เรียน	ง่ายในการ นำไปปฏิบัติ	สามารถสอน ใน บรรณ วัตถุ กิจกรรม ใด มาก
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
11. แสดงวิธีทำและหาคำตอบ จากโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ เวลาใด						
12. ทำโจทย์เกี่ยวกับการหาร ซึ่ง ทั้งหารลงตัวและหาร เหลือเศษใด						
13. ทำโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ การต่างใด						
14. ทำโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ การคูณและการหารใด						
15. ทำโจทย์เกี่ยวกับการ ซื้อ-ขายใด						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	สอดคล้อง กับความ มุ่งหมาย ทั่วไป	สอดคล้อง กับความ ต้องการ ของสังคม	ขอความ ชัดเจน เข้าใจง่าย	เหมาะสม กับวัยของ ผู้เรียน	ง่ายในการ นำไปปฏิบัติ	สามารถสอน ให้บรรลุ พฤติกรรม ได้มาก
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
16. แสดงความหมายของ $1\frac{1}{3}$ โดยใช้ภาพใด						
17. เขียนรูปเรขาคณิตตาม ที่กำหนดให้ได้						
18. จำแนกรูปกับรูปทรงของ จริงได้						
19. แสดงวิธีทำโจทย์ปัญหา บวก ลบ คูณ หาร ระคน ได้						

ความคิดเห็นด้านเนื้อหา เนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการสอน สัมผัสจะดังต่อไปนี้เพียงไร

เนื้อหา	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	เหมาะสมกับพฤติกรรมของผู้เรียน	เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป	เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	ใจความถูกต้อง	ง่ายต่อการเรียนการสอน	เนื้อหาเหมาะสมกว่า
ภาษาไทย	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
การฟัง								
1. ความพร้อมใน								
การฟัง								
2. มารยาทใน								
การฟัง								
3. การฟังเพื่อ								
ปฏิบัติตามคำ								
แนะนำหรือคำสั่ง								

เนื้อหา	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เรียน	เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป	เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	ใจความถูกต้อง	ถ่ายทอดการเรียนรู้	เนื้อหาเหมาะสมกับวัย
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4. การฟังทำอธิบายต่างๆ								
5. การฟังเรื่องราวต่าง ๆ								
6. การฟังสิ่งบันเทิงและการเล่นเพื่อส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้								
การอ่าน								

เนื้อหา	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เรียน	เหมาะสมกับการประเมินของผู้เรียน	เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป	เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	ใจความถูกต้อง	ง่ายต่อการเรียนรู้	เนื้อหาเหมาะสมกับวัย
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3. ความรู้และทักษะในการเขียน								
4. สิ่งที่ได้เขียน								
คณิตศาสตร์								
1. จำนวนและตัวเลข								
2. การบวก ลบ จำนวนเต็มตัวตั้งและผลลัพธ์ไม่เกิน 100								

เนื้อหา	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เรียน	เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	เหมาะสมกับพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป	เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	ใจความถูกต้อง	ถ่ายทอดการเรียนรู้	เนื้อหาเหมาะสมกับวัย
	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3. การวัดความยาว								
4. จำนวนและตัวเลขไม่เกิน 1,000								
5. การบวก ลบ จำนวนที่มีตัวตั้งและผลลัพธ์ไม่เกิน 1,000								
6. การชั่ง								
7. การนับเพิ่มและการคูณ								

เนื้อหา	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เรียน	เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป	เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	ใจความถูกต้อง	ง่ายต่อการเรียนรู้	เนื้อหาเหมาะสมกับวัย
8. เวลา	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
9. การนับลดและการหาร								
10. การตวง								
11. การคูณและการหาร								
จำนวนที่มีตัวตั้งสองหลัก								
12. เงิน								
13. เศษส่วน								
14. รูปเรขาคณิต								
15. โจทย์ระคน								

ความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

1. กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในคู่มือการสอนนั้น ท่านคิดว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

กิจกรรมการเรียนการสอน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. สอดคล้องกับเนื้อหา					
3. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4. สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล					
5. ยากในการนำไปปฏิบัติ					
6. ตรงกับความสนใจของผู้เรียนดีแล้ว					
7. สามารถสนองจุดประสงค์ได้มาก					
8. ช่วยส่งเสริมความรู้ของผู้เรียนได้มาก					
9. ช่วยส่งเสริมเจตคติของผู้เรียน					
10. ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของผู้เรียน					
11. สามารถฝึกทักษะได้เพียงพอ					
12. ช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียน					

2. สื่อการเรียนการสอน สื่อการสอนที่กำหนดให้ชั้นท่านคิดว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

สื่อการเรียนการสอน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. สมองจุดประสงค์ได้					
2. สอดคล้องกับเนื้อหา					
3. สอดคล้องกับกิจกรรม					
4. เหมาะสมกับวัย					
5. ง่ายในการจัดหา					
6. เป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอนมาก					
7. สืบเปลี่ยนต่อการจัดหา					
8. ตรงกับความสนใจของผู้เรียนมาก					
9. ใช้ได้หลายโอกาส					
10. ช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียนได้มาก					

3. คู่มือการสอน คู่มือการสอนมีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

คู่มือการสอน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. ให้ความรู้แก่ครูมาก					
2. สะดวกในการนำไปใช้สอน					

คู่มือการสอน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
3. แต่ละบทชัดเจนมาก					
4. เหมาะสมกับความต้องการของ ครูมาก					
5. ให้แนวทางปฏิบัติแก่ครูได้มาก					

4. หนังสือเรียน หนังสือเรียนมีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

หนังสือเรียน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. ภาพประกอบชัดเจน					
2. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา มาก					
3. ภาพประกอบสอดคล้องกับแบบฝึกหัด มาก					
4. ภาพประกอบเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียนมาก					
5. ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มาก					
6. สำนวนง่ายเหมาะกับความสนใจของ ผู้เรียน					

หนังสือเรียน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
7. เนื้อเรื่องช่วยพัฒนาความคิดของ ผู้เรียนได้มาก					
8. ภาพประกอบช่วยพัฒนาความคิดของ ผู้เรียนได้ดี					
9. ขนาดของตัวหนังสือเหมาะกับวัย ของเด็กดีแล้ว					
10. เนื้อเรื่องเหมาะกับความสามารถของ เด็กดีแล้ว					

5. แบบฝึกหัด แบบฝึกหัดมีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

แบบฝึกหัด	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับจุดประสงค์ ดีแล้ว					
2. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับเนื้อหาดีแล้ว					
3. แบบฝึกหัดเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียนดีแล้ว					
4. แบบฝึกหัดมีมากพอที่จะฝึกทักษะ					

แบบฝึกหัด	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
5. แบบฝึกหัดมีหลายลักษณะ เพียงพอที่จะ ช่วยฝึกทักษะ					
6. แบบฝึกหัดช่วยพัฒนาความคิดของเด็ก ได้มาก					

6. อัตราเวลาเรียน อัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้มีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

อัตราเวลาเรียน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. เหมาะสมกับเนื้อหา					
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3. เหมาะสมกับระดับชั้น					

ความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนคณิตศาสตร์

1. กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในคู่มือการสอนนั้น ท่านคิดว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

กิจกรรมการเรียนการสอน	เห็นด้วย น้อยที่สุด	เห็นด้วย น้อย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด
1	2	3	4	5	
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. สอดคล้องกับเนื้อหา					
3. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4. สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล					
5. ยากในการนำไปปฏิบัติ					
6. ตรงกับความสนใจของผู้เรียนหรือไม่					
7. สามารถสนองจุดประสงค์ได้มาก					
8. ช่วยส่งเสริมความรู้ของผู้เรียนได้มาก					
9. ช่วยส่งเสริมเจตคติของผู้เรียน					
10. ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของผู้เรียน					
11. สามารถฝึกทักษะได้เพียงพอ					
12. ช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียน					

2. สื่อการเรียนการสอน สื่อการสอนที่กำหนดให้นั้นท่านคิดว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

สื่อการเรียนการสอน	เห็นด้วย น้อยที่สุด	เห็นด้วย น้อย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด
	1	2	3	4	5
1. สมองจุดประสงค์ได้					
2. สอดคล้องกับเนื้อหา					
3. สอดคล้องกับกิจกรรม					
4. เหมาะสมกับวัย					
5. ง่ายในการจัดหา					
6. เป็นประโยชน์ต่อการเรียน					
การสอนมาก					
7. สืบเนื่องต่อการจัดหา					
8. ตรงกับความสนใจของผู้เรียนมาก					
9. ใช้ได้หลายโอกาส					
10. ตรงกับความสนใจของเด็ก					

3. คู่มือการสอน คู่มือการสอนมีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

คู่มือการสอน	เห็นด้วย น้อยที่สุด	เห็นด้วย น้อย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด
	1	2	3	4	5
1. ให้ความรู้แก่ครูมาก					
2. สะดวกในการนำไปใช้สอน					

คู่มือการสอน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
3. แต่ละบทชัดเจนมาก					
4. เหมาะสมกับความต้องการของ ครูมาก					
5. ในแนวทางปฏิบัติแก่ครูได้มาก					

4. หนังสือเรียน หนังสือเรียนมีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

หนังสือเรียน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. ภาพประกอบชัดเจน					
2. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา มาก					
3. ภาพประกอบสอดคล้องกับแบบฝึกหัด มาก					
4. ภาพประกอบเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียนมาก					
5. ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มาก					
6. สำนวนง่าย เหมาะกับความสนใจของ ผู้เรียน					

หนังสือเรียน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
7. เนื้อเรื่องช่วยพัฒนาความคิดของ ผู้เรียนได้มาก					
8. ภาพประกอบช่วยพัฒนาความคิดของ ผู้เรียนได้ดี					
9. ขนาดของตัวหนังสือเหมาะกับวัย ของเด็กดีแล้ว					
10. เนื้อเรื่องเหมาะกับความสนใจของ เด็กดีแล้ว					

5. แบบฝึกหัด แบบฝึกหัดมีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

แบบฝึกหัด	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับจุดประสงค์ ดีแล้ว					
2. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับเนื้อหาดีแล้ว					
3. แบบฝึกหัดเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียนดีแล้ว					
4. แบบฝึกหัดมีมากพอที่จะฝึกทักษะ					

แบบฝึกหัด	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
5. แบบฝึกหัดมีหลายลักษณะ เพียงพอที่จะ ช่วยฝึกทักษะ					
6. แบบฝึกหัดช่วยพัฒนาความคิดของเด็ก ได้มาก					

6. อัตราเวลาเรียน อัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้มีลักษณะดังต่อไปนี้เพียงไร

อัตราเวลาเรียน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. เหมาะสมกับเนื้อหา					
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3. เหมาะสมกับระดับชั้น					

การฝึกเห็นงานการประเมินผล (ในแบบประเมินผล ป.02/2)

1. วิธีประเมินความรู้ความจุดประสงค์

วิธีประเมินความรู้ความจุดประสงค์	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. การทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน เป็นกิจจำเป็น					
2. เครื่องมือที่กำหนดให้ใช้วัดพฤติ- กรรมเหมาะสมแล้ว					
3. เกณฑ์การวัดเหมาะสมกับเด็กแล้ว					
4. การกรอกแบบประเมินผลทำให้ง่าย					
5. ความง่ายในวิธีใช้มีน้อย					
6. ครูสามารถปฏิบัติได้ง่าย					
7. เกณฑ์ใช้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้มาก					

2. การตัดสินผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. ผลการเรียนที่กำหนดไว้เหมาะสม แล้ว					

การตัดสินผลการเรียน	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
2. เกณฑ์ตัดสินผลการเรียนเหมาะสม หรือไม่					
3. เครื่องมือที่ใช้วัดมีความชัดเจน หรือไม่					
4. ครูมีความสามารถในการวัดดีแล้ว					

ความคิดเห็นด้านการบริหารบริการหลักสูตร

ในการบริหารบริการหลักสูตรนั้นท่านคิดว่าท่านได้รับบริการในด้านต่าง ๆ
ต่อไปนี้เพียงไร

การบริหารบริการหลักสูตร	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
1. ผู้บริหารมีการติดตามผลสัมฤทธิ์					
2. มีเอกสารประกอบหลักสูตรเพียงพอ					
3. มีหนังสืออ่านเพื่อเสริมสร้างความรู้ เพียงพอ					
4. การจัดอาคารสถานที่สะดวกในการ สอน					
5. มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูสม่ำเสมอ					

การบริหารบริการหลักสูตร	เห็นด้วย น้อยที่สุด 1	เห็นด้วย น้อย 2	ไม่แน่ใจ 3	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย มากที่สุด 5
6. มีการแนะนำช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา ทุกครั้ง					
7. มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ หลักสูตรใหม่เสมอ					
8. มีการช่วยเหลือในการจัดสื่อการ เรียนการสอนเสมอ					
9. มีการอำนวยความสะดวกในการ สอนเพียงพอ					
10. มีการติดตามผลจากศึกษานิเทศก์ ของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เสมอ					

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

คำชี้แจงในการสัมภาษณ์ครู

เพื่อที่จะทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ เพิ่มเติมว่า ในกรณีที่ครูไม่เห็นด้วยกับข้อความในแบบสอบถามข้อใดข้อหนึ่งนั้น ครูมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะช่วยให้การใช้หลักสูตรประสบผลสำเร็จตามที่มุ่งหวังเอาไว้ ผู้วิจัยจึงขอทำการสัมภาษณ์ในส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย และวิชาคณิตศาสตร์นั้น เมื่อนำไปสอนแล้วมีปัญหาอะไรหรือไม่ มี ☐ ไม่มี ☐

ถ้ามีปัญหา คืออะไร

ท่านคิดว่าควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเป็นอย่างไร (โปรดให้ข้อเสนอแนะด้วย)

2. ด้านเนื้อหา

เนื้อหาวิชาภาษาไทย และวิชาคณิตศาสตร์ เมื่อนำไปสอนแล้วมีปัญหาอะไรหรือไม่ มี ☐ ไม่มี ☐

ถ้ามี ปัญหาคืออะไร

ท่านคิดว่า ควรจะแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร (โปรดให้ข้อเสนอแนะด้วย)

3. ด้านการเรียนการสอน

3.1 กิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในคู่มือครูนั้น เรื่องใดที่มีปัญหาเมื่อนำไปปฏิบัติ

ท่านคิดว่าควรจะแก้ปัญหายังไร (โปรดให้ข้อเสนอแนะด้วย)

3.2 สื่อการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในคู่มือครู ท่านคิดว่ามีเรื่องใดที่ไม่เหมาะสมบ้าง

ท่านคิดว่าควรจะแก้ปัญหายังไร (โปรดให้ข้อเสนอแนะด้วย)

3.3 คู่มือครู ท่านคิดว่าคู่มือครูสามารถเป็นแนวทางการสอนแก่ครูหรือไม่

เป็น ☐

ไม่เป็น ☐

ถ้าไม่สามารถเป็นแนวทางได้ เพราะอะไร

ท่านคิดว่าควรจะแก้ไขข้อบกพร่องนี้อย่างไร (โปรดให้ข้อเสนอแนะด้วย)

3.4 หนังสือเรียน ท่านคิดว่าหนังสือเรียนมีส่วนช่วยให้การเรียนรู้ของเด็กประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นหรือไม่

ช่วย ☐

ไม่ช่วย ☐

ถ้าไม่ช่วยส่งเสริม เพราะอะไร

ท่านคิดว่าน่าจะแก้ไขอย่างไร (โปรดให้ข้อเสนอแนะด้วย)

3.5 แบบฝึกหัด ท่านคิดว่าแบบฝึกหัดทั้งภาษาไทย และคณิตศาสตร์ที่ใช้อยู่
มีข้อบกพร่องอะไรบางหรือไม่ มี ☐ ไม่มี ☐
ถ้ามีข้อบกพร่องคืออะไร

ท่านคิดว่าน่าจะแก้ไขอย่างไร (โปรดให้ข้อเสนอแนะด้วย)

3.6 อัตราเวลาเรียน ท่านคิดว่าอัตราเวลาที่กำหนดไว้ให้
เกิดปัญหาในการสอนหรือไม่ มี ☐ ไม่มี ☐
ท่านคิดว่า น่าจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร

4. ด้านการประเมินผล

4.1 วิธีประเมินผลที่กำหนดไว้ นั้น เมื่อท่านนำไปปฏิบัติมีปัญหาหรือไม่
มี ☐ ไม่มี ☐
ท่านคิดว่าน่าจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร

4.2 เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนที่กำหนดไว้ ท่านคิดว่าเหมาะสมแล้วหรือไม่
เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม ☐

ท่านคิดว่าควรจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร จึงจะเหมาะสม (โปรดให้ข้อเสนอแนะด้วย)

5. ด้านการบริหารบริการหลักสูตร

ท่านคิดว่าท่านต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากฝ่ายบริหาร และสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเรื่องอะไรอีกบ้าง เพื่อที่จะช่วยให้การสอนของท่านได้ผลดี
ยิ่งขึ้น

ความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521
ในกลุ่มทักษะ ของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สังกัดโรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ทอง

ชลลดา แสงวัฒน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2524

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะ ในด้านจุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียน และการบริหารบริการหลักสูตร

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ครูผู้สอนกลุ่มวิชาทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2522 จำนวน 620 คน ซึ่งสอนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ 278 โรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งโรงเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ โรงเรียนระดับมาตรฐานดี ปานกลางและพอใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร กลุ่มทักษะ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .774 และแบบสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร กลุ่มทักษะ โดยสัมภาษณ์ครูอีกจำนวน 155 คน จากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกสุ่มอย่างง่าย

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนมากมีความเห็นว่าหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะเหมาะสมแล้ว ในเรื่องการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูที่มีวุฒิและประสบการณ์การสอนต่างกันพบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะไปใช้ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน คือ ด้านจุดประสงค์ เนื้อหา การเรียนการสอน การประเมินผล และการบริหารบริการหลักสูตร และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยแยกตามระดับมาตรฐานโรงเรียนที่ครูทำการสอนพบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานต่างกันมีความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน นอกจากด้านบริหารบริการหลักสูตร ซึ่งครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลาง และระดับมาตรฐานพอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครูทุกระดับมาตรฐาน โรงเรียนพบว่า มีปัญหาในด้านการเรียนการสอน และในด้านบริหารบริการหลักสูตร โดยเฉพาะในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลาง และระดับมาตรฐานพอใช้

THE OPINIONS IN IMPLEMENTATION OF THE B.E. 2521 SYLLABUS
ON THE SKILL SUBJECT GROUP OF PRATHOMSUKSA TWO PRIVATE
SCHOOL TEACHERS IN THE BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

CHOLLADA SAENGWAT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1981

The purpose of this study was to compare opinions of the school teachers in the Elementary School Curriculum B.E. 2521 in the areas of the objectives, contents, learning activities, learning evaluation, and curriculum implementation.

The sample for this study included 620 primary school teachers who taught The Skill Subject in the academic year 1979. (B.E. 2522) in 279 private schools, in The Bangkok Metropolis. These Private Schools were categorized, according to their standards into three groups: high, middle, and low standards. The opinion questionnaire with reliability at .774 was used in this study. Besides, 155 school teachers were randomly selected for interviews by the researcher.

The statistics of mean, standard deviation, and F-test were used to analyze data on general opinions in the curriculum implementation.

The findings revealed that the majority of teachers viewed that the Elementary School Curriculum was appropriate. There were no different opinions in the curriculum implementation. However there were different opinions in the curriculum administration at the .05 level of significance between those who were in schools with a high standard and those with middle and low standards.

In addition, it was also found that there were some problems related to teaching and learning activities, especially in the curriculum administration in the schools with middle and low standards.